

10/1 (202-203)

ZIELONA GÓRA grudzień 2012/styczeń 2013

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

M I E S I Ę C Z N I K S P O Ł E C Z N O Ś C I A K A D E M I C K I E J

ISSN 1644-7867

*Świąt pachnących choinką i piernikami,
ciepła rodzinnego przy wigilijnym stole,
a w Nowym Roku wiary w to,
że wszystko co najlepsze dopiero przed nami
życzy Redakcja*

26 listopada 2012 r.
Prezydium Centralnej Komisji
ds. Stopni i Tytułów Naukowych
zatwierdziło przyznanie
Wydziałowi Fizyki i Astronomii
Uniwersytetu Zielonogórskiego
prawa nadawania stopnia
doktora habilitowanego nauk
fizycznych w zakresie astronomii.
Jest to już czwarty wydział
na naszej uczelni posiadający
prawo habilitowania

w numerze: <<

Plan działań organizacyjnych, normatywnych i inwestycyjnych na Uniwersytecie Zielonogórskim	4
Rozmowa Ewy Sapeńko z Prorektorem ds. Rozwoju dr. hab. inż. Andrzejem Pieczyńskim, prof. UZ / Strategia Rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego	10
ANETTA BARSKA / Jak powstawała Strategia Uniwersytetu zielonogórskiego	11
EWA SAPEŃKO / Prawo i administracja na Uniwersytecie Zielonogórskim	12
MAGDALENA GRYCUK / Z obrad Senatu	12
MAGDALENA GRYCUK / Zarządzenia JM Rektora	16
JUBILEUSZ 80-LECIA PROFESORA TADEUSZA BILIŃSKIEGO: Rozmowa Ewy Sapeńko z prof. dr. hab. inż. Tadeuszem Bilińskim / Zostawiłem tu serce	19
MAREK DANKOWSKI / Jubileusz Profesora Tadeusza Bilińskiego	22
JAKUB MARCINOWSKI / Konstrukcje stalowe, żelbetowe, zespolone? Tak, ale Pamiętajcie o ogrodach... ..	24
ZBYSZKO PIWOŃSKI / W oczach przyjaciół i współpracowników	25
ZAPROSZENIE DO DEBATY / Humanista na rynku pracy. Czy absolwent Wydziału Humanistycznego może być atrakcyjny dla pracodawcy?	26
LILIANA KIEJZIK	26
PAWEŁ WALCZAK	26
ZDZISŁAW KALITA	27
EWA SAPEŃKO / Prawa do habilitacji dla astronomii	28
NOWE HABILITACJE dr hab. Ewa Drgas-Burchardt	29
dr hab. inż. Abdrahman Alsabry	29
dr hab. inż. Radostaw Kłosiński	30
DANUTA CHOJNACKA / Promocje Doktorskie, wręczenie dyplomów habilitacyjnych	31
Wręczenie odznaczeń państwowych pracownikom uniwersytetu	34
EWA TWOROWSKA-CHWALIBÓG / Podziękowania	35
RYSZARD RYBSKI / Współpraca z Technische Hochschule Mittelhessen w ramach Sieci Uczelnianej CUCEE	36
EWA SAPEŃKO / Uniwersytet podpisuje porozumienia	37
GRZEGORZ GABRYŚ / Konferencja Dziekanów Wydziałów Przyrodniczych Uniwersytetów Polskich	38
BARBARA KRZESZEWSKA-ZMYŚLONY / Wspólnie w Europie - gemeinsam in Europa	39
EWA TWOROWSKA-CHWALIBÓG / Festyn czy festiwal nauki?	41
WIESŁAW HŁADKIEWICZ, TOMASZ MIKIERA / O wartościach etycznych w uniwersytecie	42
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE Wydział Artystyczny	43
Wydział Ekonomii i Zarządzania	51
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	52
Wydział Humanistyczny	54
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	58
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	64
Wydział Mechaniczny	66
Wydział Nauk Biologicznych	69
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu	70
ARTUR WINISZEWSKI / Green Town of Jazz 2012	72
MALGORZATA RATAJCZAK-GULBA / Akcja Uniwersytet Dzieciom	73
ANNA URBAŃSKA / ZielMAN-edu	74
LILIA SMOLA / Światowy Tydzień Przedsiębiorczości	75
EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze	76

*Niech nadchodzące
Święta Bożego Narodzenia
będą czasem spokoju, radości
i nadziei,*

a Nowy Rok 2013

*przyniesie wiele pomysłności
w życiu prywatnym i karierze
zawodowej*

życzy

*Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego
Prof. Tadeusz Kuczyński*

e-mail: miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica,
Marek Dankowski, Renata Grochowalska, Magdalena Grycuk,
Dorota Hebisz, Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegóła Jacek Rusiński, Magdalena Steciąg,
Joachim Syga, Anna Urbańska, Janina Wallis, Kinga Włoch

PROJEKT GRAFICZNY/OKŁADKA
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w grudniu 2012 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

PLAN DZIAŁAŃ ORGANIZACYJNYCH, NORMATYWNYCH I INWESTYCYJNYCH NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

Kolegium Rektorskie Uniwersytetu Zielonogórskiego przygotowało plan pracy, którego realizacja właściwie już się rozpoczęła. Plan zakłada nie tylko działania, których przeprowadzenie jest konieczne natychmiast, ale też zawarto w nim plany długofalowe, na których wykonanie potrzeba kilku lat, a nawet kadencji. Zapowiadana przez Rektora, prof. T. Kuczyńskiego decentralizacja, pozwoliła rozłożyć obowiązki na poszczególne piony, a odpowiedzialność za realizację planu na Prorektorów i kierowników jednostek. Na ostatnim, listopadowym, posiedzeniu Senatu UZ, Rektor przedstawił przygotowany plan, a teraz mamy możliwość zaprezentować go naszym czytelnikom.

esa

Plan działań organizacyjnych, normatywnych i inwestycyjnych na Uniwersytecie Zielonogórskim
(grudzień 2012 r.)

Sektor działania	Nazwa działania	Treść i cele działań	Termin realizacji	Realizuje
1. Pracownicy	Modyfikacja zasad okresowej oceny pracowników	Przewidziana ustawą okresowa ocena pracowników, stanie się podstawowym narzędziem polityki kadrowej: premiowanie, awansowanie, zwolnienia.	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Jakości Kształcenia, Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
	Zmiana regulaminu i trybu przyznawania nagród pracownikom naukowo-dydaktycznym	Nagrody naukowe - Komisja Naukowa - 60 proc. środków. Nagrody inne - wydziały, rezerwa Rektora. - 25 proc. + 15 proc. Wysokości nagrody Rektora oraz naukowej zostaną uniezależnione od odpisów dla poszczególnych wydziałów. Jest to istotna zmiana w stosunku do stanu dotychczasowego, w którym 80 proc. środków znajdowało się w dyspozycji wydziałów, a 20 proc. w dyspozycji Rektora.	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
	Porządkowanie stanu zatrudnienia pracowników	Upowszechnienie wśród pracowników informacji o zakazie pracy na drugim etacie od roku akademickiego 2013/2014.	Do końca 2012 r.	Rektor
		Zatrudnienie tylko tych pracowników drugoetatowych, którzy są niezbędni do minimów kadrowych dla prowadzonych kierunków lub innych ważnych celów uczelni; Rozwiązanie umów o pracę z pracownikami drugoetatowymi, którzy nie są na uczelni niezbędni.	Semestr letni 2012/2013.	Rektor
	Zmiana zasad premiowania pracowników administracyjnych	Rezygnacja ze sztywnej zasady udzielania stałych premii 20 proc., ponieważ nie umożliwia to sprawiedliwego gratyfikowania wg zaangażowania w pełnienie obowiązków. Według nowej zasady rozpiętość przyznawanych premii wynosić będzie 10 proc. - 40 proc.	Marzec-kwiecień 2013 r.	Rektor
	Konsultacje podwyżek płac w 2013-2015 r. z pionami, wydziałami i związkami zawodowymi	Wyrównanie różnic płacowych w ramach kategorii: pracownicy poszczególnych wydziałów, profesorowie i doktorzy habilitowani. Podwyżka będzie zależna od efektów pracy i zaangażowania pracowników.	Marzec-kwiecień 2013 r.	Rektor

2. Doktoranci		Działania zmierzające do zwiększenia funduszu stypendialnego dla najlepszych doktorantów (z różnych, możliwych źródeł).	Sukcesywnie, w miarę możliwości	Prorektor ds. Studentów, Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
3. Studenci	Elektroniczna skrzynka podawcza; informatyzacja procedur stypendialnych; elektroniczny rejestr kół naukowych i organizacji studenckich	Utworzenie elektronicznej skrzynki podawczej na poziomie uczelni, w ramach działań wynikających z rozszerzenia Ustawy o informatyzacji.	Luty 2013 r.	Prorektor ds. Studentów
		Wprowadzenie elektronicznego formularza wniosku na stypendia z funduszu pomocy materialnej: socjalnego, rektorskiego dla najlepszych studentów i doktoranckiego na stypendia dla doktorantów.	Luty 2013 r.	Prorektor ds. Studentów
		Wprowadzenie nowego w systemie uczelnianym, elektronicznego rejestru kół naukowych oraz organizacji i ustalenie procedur: a) rejestracja w sekretariacie Rektora, b) gromadzenie, uzupełnianie i modyfikacja danych poprzez Dział Spraw Studenckich, c) upowszechnianie informacji na wydziałach.	Luty 2013 r.	Prorektor ds. Studentów
	Zmiana procedury przyjęcia na studia	Przygotowanie na nowy rok akademicki znowelizowanego podania na studia, zmodyfikowanego kalendarza rekrutacji oraz wprowadzenie nowego systemu składania dokumentów na studia.	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Studentów
	Integracja studentów niepełnosprawnych	Opracowanie w systemie informatycznym modułu PFRON.	Czerwiec 2013 r.	Prorektor ds. Studentów
		Stworzenie bazy danych studentów z niepełnosprawnością wymagających wsparcia, gromadzącej aktualne informacje o orzeczeniach dot. stopnia i rodzaju niepełnosprawności, o barierach mogących powodować trudności w czasie studiów.	Luty 2013 r.	Prorektor ds. Studentów
		Utworzenie dodatkowego punktu konsultacyjnego w zakresie poradnictwa pedagogicznego dla osób niepełnosprawnych w Kampusie A.	Czerwiec 2013 r.	Prorektor ds. Studentów
	Archiwizacja dokumentów	Usprawnienie udostępniania i odtwarzania dokumentacji przebiegu studiów (patrz też: utworzenie Archiwum Uniwersytetu Zielonogórskiego).	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Studentów
	Absolwenci i kariery zawodowe	Gromadzenie danych nt. karier zawodowych absolwentów UZ - opracowanie w systemie informatycznym modułu „Absolwent” (m.in. ankiety i monitoring domeny publicznej).	Na bieżąco	Prorektor ds. Studentów
		Przygotowanie „Złotej Listy Absolwentów” tj. listy osób, które po studiach na UZ pełnią ważne funkcje i stanowiska w gospodarce, administracji, nauce, mediach, kulturze i sztuce. Rozpoczęcie konsultacji z izbami i stowarzyszeniami branżowymi (np. SEP, Izba Inżynierów Budownictwa, itp.) w sprawie przygotowania strategii wprowadzenia w procesie edukacyjnym procedur, umożliwiających wcześniejsze uzyskiwanie uprawnień zawodowych (np. budowlanych w różnych zakresach).	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Studentów, Prorektor ds. Rozwoju
		Opracowanie koncepcji i organizacja Konwentu Pracodawców (propozycje ze strony wydziałów, prorektorów i rektora).	Kwiecień 2013 r.	Prorektor ds. Rozwoju
	Baza socjalna	Remont kapitalny DS. „Piast” (przygotowanie harmonogramu).	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Studentów

4. Kształcenie	Dopasowanie treści studiów do zapotrzebowania firm	Modyfikacja programów zgodnie z wymaganiami KRK oraz potrzebami rynku pracy. Poprawa jakości współpracy z przedsiębiorstwami i reagowanie na ich potrzeby w profilu edukacji; konsultacje w sprawie optymalnego programu studiów, 6 miesięczne praktyki w przedsiębiorstwach, prace dyplomowe zlecane przez przedsiębiorstwa, i inne wynikające z tego działania.	Na bieżąco	Prorektor ds. Jakości Kształcenia
	Doskonalenie instytucjonalne	Powołanie Uczelnianej Rady Jakości integrującej i monitorującej problematykę jakości kształcenia we wszystkich jej obszarach, podporządkowanych różnym pionom, obszarom zagadnień, interesariuszom wewnętrznym i zewnętrznym.	Luty 2013 r.	Prorektor ds. Jakości Kształcenia
		Prace nad uruchomieniem nowych kierunków dofinansowanych przez Urząd Marszałkowski (lekarski - 2015/2016) oraz Urząd Miasta (prawo - 2014/15; logistyka - 2014/15; psychologia - 2015/16).	Poszczególne lata kadencji	Prorektor ds. Jakości Kształcenia
		Aktywizacja Biura Karier w zakresie kontaktów z potencjalnymi pracodawcami na wszystkich poziomach współpracy (uczelni, wydziałów, instytutów, zakładów).	Na bieżąco	Prorektor ds. Studenckich
	Kontrola jakości	Doskonalenie Wewnętrznego Systemu Jakości Kształcenia odnoszącego się do wszystkich etapów i aspektów procesu dydaktycznego, z uwzględnieniem weryfikacji zakładanych efektów kształcenia.	Luty 2013 r.	Prorektor ds. Jakości Kształcenia
		Intensyfikacja działań w obszarze kontroli jakości kształcenia (ujednolicenie sposobu interpretacji ocen studenckich, hospitacje).	Luty 2013 r.	Prorektor ds. Jakości Kształcenia
	Doskonalenie organizacyjne	Ograniczanie liczby grup, m.in. poprzez likwidację nieuzasadnionych specjalności oraz dostosowanie liczebności grup zgodnie z uchwałą Senatu UZ.	Październik 2013 r.	Prorektor ds. Jakości Kształcenia
		Wprowadzenie opłaty za II specjalizację powyżej 30 pkt. ECTS (konieczność wyceny 1 pkt. ECTS).	Maj 2013 r.	Prorektor ds. Jakości Kształcenia
		Konstrukcja i przyjęcie uchwały rekrutacyjnej.	Maj 2013 r.	Prorektor ds. Jakości Kształcenia, Prorektor ds. Studenckich
	Poziom badań i jego ocena	Działania Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą w obszarze przybliżania pracownikom naukowo-dydaktycznym zagadnień, związanych z pisanem wniosków grantowych i prac naukowych, publikowanych w czasopismach JCR, ERIH i wysoko punktowanych czasopismach z listy MNiSW oraz publikowaniem monografii w prestiżowych wydawnictwach krajowych i zagranicznych.	Na bieżąco	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
5. Nauka		Zmiany punktacji SKEP odpowiadające wymogom określonym w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.	Grudzień 2012 r.	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
	Pozyskiwanie środków i ich podział	Powołanie i ustalenie zakresu działań Zespołu ds. wspomagania aplikowania o granty naukowe.	Styczeń 2013 r.	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą

5. Nauka	Pozyskiwanie środków i ich podział	Zgodnie z proponowanym systemem zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego ustala się narzuty (koszty pośrednie) i odpisy ogólnouczelniane, w następujących wysokościach: 1) Na koszty ponoszone z dotacji podmiotowej ministra właściwego ds. nauki na utrzymanie potencjału badawczego - 30 proc., z czego: a) 70 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora, b) 20 proc. dla Wydziału realizującego zadanie badawcze, c) 10 proc. na fundusz działalności naukowo - badawczej będący w dyspozycji Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą. 2) Na koszty ponoszone z dotacji celowej ministra właściwego ds. nauki na prowadzenie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym - 30 proc., z czego: a) 70 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora, b) 30 proc. dla Wydziału realizującego zadanie badawcze. 3) Na koszty ponoszone z dotacji podmiotowej ministra właściwego ds. nauki na utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego - 30 proc., z czego: a) 70 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora, b) 30 proc. dla Wydziału realizującego zadanie. 4) Na koszty ponoszone w ramach realizacji projektów badawczych (grantów) krajowych i międzynarodowych - wysokość kosztów pośrednich (narzutu) zgodnie z umową, z czego: a) 40 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora, b) 30 proc. dla Wydziału realizującego projekt, c) 30 proc. na fundusz działalności naukowo - badawczej będący w dyspozycji Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą. 5) Na koszty ponoszone w ramach realizacji prac naukowo badawczych zleconych, krajowych i zagranicznych - do 20 proc., z czego: a) 50 proc. na fundusz działalności ogólnej uczelni będący w dyspozycji Rektora, b) 35 proc. dla Wydziału realizującego pracę zleconą, c) 15 proc. na fundusz działalności naukowo - badawczej będący w dyspozycji Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą.	Na bieżąco, po wydaniu zarządzenia Rektora	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
		Opracowanie nowych zasad wyjazdów zagranicznych i ich finansowania (przestrzegania terminów, realizacja płatności zagranicznych, uproszczenie obiegu dokumentów).	Na bieżąco, po wydaniu zarządzenia Rektora	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
	Motywacja i organizacja	Podniesienie rangi Komisji ds. Nauki, poprzez jej wpływ na przyznawanie nagród naukowych, opiniowanie nagród naukowych zewnętrznych, opiniowanie zmian ustawodawczych dotyczących organizacji i finansowania nauki.	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
		Delegowanie uprawnień Rektor powierzy: dziekanom, kierownikom jednostek podstawowych, kanclerzowi, kierownikom innych jednostek podległych bezpośrednio Rektorowi obowiązki nadzorowania kontroli zarządczej w podległych im jednostkach, a pracownikom przekazać określone obowiązki w zakresie gospodarki finansowej.	Styczeń 2013 r.	Rektor
		Ustalenie zakresu kompetencji i podziału obowiązków w zakresie nauki: jednolite procedury obiegu dokumentów dotyczących działalności naukowej dla wydziałów i działów centralnych.	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą

6. Inwestycje i remonty	Przedsięwzięcia długookresowe 2015-2017	Przebudowa Ośrodka szkoleniowo-wypoczynkowego dla pracowników i studentów w Łagowie (zadanie uwarunkowane pozyskaniem środków finansowych np. ze środków transgranicznych Lubuskie - Brandenburgia lub Saksonia; konieczny wkład własny UZ.	2015-2017	Prorektor ds. Rozwoju
		Przebudowa lub budowa klubu studenckiego w Zielonej Górze, (realizowana np. ze środków transgranicznych Lubuskie - Brandenburgia lub Saksonia; konieczny wkład własny UZ lub pożyczany z MNiSW).	2015-2017	Prorektor ds. Rozwoju
	Przedsięwzięcia krótkookresowe - do 2014 r. (przygotowanie budynków i pomieszczeń dla jednostek organizacyjnych)	Architektura i urbanistyka oraz biotechnologia (budynek po stółwce - modernizacja finansowana w 85 proc. ze środków LRPO + 15 proc. wkładu własnego - wniosek do MNiSW).	Do końca 2013 r.	Prorektor ds. Rozwoju
		Modernizacja laboratorium dla WEliT i WM (finansowanie w 85 proc. ze środków LRPO + 15 proc. wkładu własnego - wniosek do MNiSW).	Do końca 2013 r.	Prorektor ds. Rozwoju
		Centrum Nauki Keplera (finansowanie w wysokości 85 proc. ze środków LRPO + 15 proc. wkład własny - UM Zielona Góra).	2013-2014	Prorektor ds. Rozwoju, Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
		Centrum Nauk Przyrodniczych (dofinansowanie w wysokości 85 proc., ze środków EWT + 15 proc. wkład własny UM Zielona Góra).	2013-2014	Prorektor ds. Rozwoju, Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
		Modernizacja budynków pod potrzeby kierunków: lekarskiego i prawa (środki w wysokości 85 proc. zabezpieczone w ramach LRPO + 15 proc. wkładu własnego - wniosek do MNiSW).	2013-2014	Prorektor ds. Rozwoju
		Uzyskanie od Urzędu Marszałkowskiego deklaracji w sprawie możliwości pozyskania dodatkowych 13 mln zł na infrastrukturę w Parku Naukowo-Technologicznym.	I półrocze 2013 r.	Rektor
		Uzyskanie od Urzędu Marszałkowskiego deklaracji w sprawie możliwości pozyskania dodatkowej kwoty ok. 5 mln zł, na unowocześnienie infrastruktury badawczej w Parku Naukowo-Technologicznym.	I półrocze 2013 r.	Rektor
		Uzyskanie od Urzędu Marszałkowskiego deklaracji w sprawie możliwości pozyskania dodatkowych środków w granicach 1 mln zł na pokrycie wyższych niż oczekiwano kosztów budowy Centrum Technologii Informatycznych w Parku Naukowo-Technologicznym.	I półrocze 2013 r.	Rektor
7. Zarządzanie i organizacja	Nowe jednostki organizacyjne	Prace przygotowawcze do utworzenia Archiwum Uniwersytetu Zielonogórskiego w dawnych magazynach biblioteki w budynku Neofilologii przy al. Wojska Polskiego. Powołanie pełnomocnika, którego zadaniem będzie przygotowanie pomieszczeń do przejęcia akt studentów, pracowników i innej dokumentacji. Do zadań archiwum należeć będzie m.in. wystawianie zaświadczeń dla byłych studentów i pracowników, co w istotny sposób odciąży dziekanaty, dział płać i kwesturę.	Styczeń 2013 r.	Prorektor ds. Studenckich
	Gospodarka zasobami	Początek działania Komisji ds. Etatyzacji, jako wstępny etap do audytu zewnętrznego adekwatności struktur administracyjnych uczelni, w stosunku do prowadzonych na niej procesów.	Grudzień 2012 r.	Prorektor ds. Rozwoju

7. Zarządzanie i organizacja	Gospodarka zasobami	Audyt wykorzystania pomieszczeń.	Do końca semestru zimowego 2012/2013	Prorektor ds. Rozwoju
		Przygotowanie procedury zmierzającej do wyłonienia instytucji finansowej zapewniającej kompleksową obsługę bankową uczelni w perspektywie najbliższych kilku lat.	Marzec 2013 r.	Prorektor ds. Rozwoju
		Rozmowy i negocjacje w sprawie sprzedaży, dzierżawy, ew. wejścia w spółkę (grunty w Nowym Kisielinie, Janach i Przytoku).	Na bieżąco	Rektor
		Opracowanie nowego rozdziału środków z dotacji podstawowej, tak by możliwie najwięcej wydziałów uzyskało dodatni wynik finansowy (symulacja według nowego algorytmu). Spodziewane oszczędności wydziałów w 60 proc. pozostaną w ich dyspozycji, natomiast 40 proc. powiększy fundusz będący w dyspozycji Rektora. Symulacja musi uwzględniać wszystkie koszty eksploatacyjne ponoszone przez wydział.	Do końca semestru zimowego 2012/2013	Rektor
		Wyjaśnienie kwestii prawnej zdolności Uczelni do samodzielnego lub partnerskiego tworzenia spółek, umożliwiających zwiększenie dochodów (np. produkcja energii z ogniw fotowoltaicznych).	Luty 2013 r.	Rektor
		Analiza możliwości uruchamiania takich form organizacyjnych, które pozwoliłyby na prowadzenie wspólnej działalności z Urzędem Miejskim, w ramach których miasto mogłoby pokrywać koszty bieżącej działalności.	Luty 2013 r.	Rektor
		Urynkowanie działalności wydawnictwa i poligrafii uczelnianej w celu wyeliminowania dopłat do ich działalności.	Do końca 2013 r.	Prorektor ds. Rozwoju
	Działalność promocyjna	Zwiększenie zakresu i wzbogacenie form działań promocyjnych na rzecz tworzenia właściwego, zewnętrznego i wewnętrznego wizerunku UZ, dla poprawy współpracy z przedsiębiorstwami i lepszego reagowania na ich potrzeby: - opracowanie nowej strony internetowej dla całej uczelni w j. polskim, angielskim, rosyjskim, hiszpańskim i chińskim (zwiększenie uwagi na przejrzystość, interaktywność i pozycjonowanie), - upowszechnianie rzetelnej wiedzy o działalności i aktywności UZ w obszarach: nauki i badań oraz edukacji i innowacyjności, co powinno doprowadzić do satysfakcjonującej pozycji wśród wyższych uczelni, instytucji naukowych oraz w MNiSW - zmiana dotychczasowej formuły Festiwalu Nauki poprzez decentralizację - FN będą organizować wydziały, bo to one powinny zabiegać o możliwość prezentacji swojego dorobku oraz potencjału naukowego adresowanego do odpowiednich środowisk i instytucji, - optymalizacja współpracy Uczelni z mediami zewnętrznymi i wewnętrznymi w polityce promocyjnej uczelni, - zwiększenie aktywności Działu Promocji w zakresie współpracy z wydziałami - celem jest dobry kontakt ze szkołami ponadgimnazjalnymi stanowiącymi podstawowe zaplecze rekrutacyjne.	Do końca semestru letniego 2012/2013	Rektor
		Optymalizacja zaplecza decyzyjnego	Do końca semestru letniego 2012/2013	Prorektor ds. Rozwoju
8. Perspektywa rozwojowa		Międzyrodowiskowa debata nad celowością szybkiej integracji PWSZ w Sulechowie z Uniwersytetem Zielonogórskim (w 2013 r.).	Maj 2013 r.	Rektor
		Działania w kierunku wybudowania w 2013 r. własnej fermy fotowoltaicznej w Nowym Kisielinie na powierzchni ok. 11,5 ha.	Do końca 2013 r.	Rektor

STRATEGIA ROZWOJU UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Rozmowa Ewy Sapeńko
z Prorektorem ds. Rozwoju
dr. hab. inż. Andrzejem Pieczyńskim, prof. UZ

> **Panie Profesorze, po co Uniwersytetowi potrzebna jest Strategia rozwoju?**

Strategia stanowi dokument, w którym zawarte są główne cele działalności jednostki. W omawianym dokumencie określa się interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych uczelni. Dokonuje się analizy wpływu otoczenia na możliwość realizacji wskazanych celów oraz przedstawia się aktualny potencjał Uczelni. Ponadto wskazuje się w nim również mechanizmy oceny realizacji strategii.

> **Które zapisy w czasie pracy nad Strategią wzbudziły najwięcej kontrowersji w zespole opiniującym?**

Zespół opiniujący bardzo konstruktywnie pochylił się nad projektem opracowanym przez zespół ekspertów z Wydziału Ekonomii i Zarządzania. Spotkanie, które odbyło się 26 listopada 2012 r., trwało prawie 3 godziny. W trakcie dyskusji nie pojawiały się tematy, które wzbudziłyby kontrowersje. Klimat dyskusji sprzyjał uzupełnianiu zapisów w duchu przedstawienia interdyscyplinarności naszej uczelni, wskazania roli kulturotwórczej oraz synergii działalności uczelni na rzecz kraju i regionu we wszystkich dziedzinach reprezentowanych przez pracowników uczelni.

> **Jakie wg Strategii są mocne strony Uniwersytetu, a nad którymi musimy jeszcze pracować?**

W Strategii przedstawiono mocne i słabe strony UZ z punktu widzenia uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych. Trudno je w kilku zdaniach omówić. Strategia po przyjęciu przez Senat UZ będzie dostępna i wtedy zapraszam do szerszej analizy tego tematu. Nie budzi wątpliwości to, że powinniśmy wykorzystać mocne strony, włącznie z tymi wynikającymi z uwarunkowań zewnętrznych, realizując szeroką współpracę z naszymi interesariuszami. Jeżeli chodzi o nasze słabe strony, to na pewno powinniśmy dążyć do umiędzynarodowienia studiów poprzez częściowe prowadzenie zajęć w języku angielskim (szczególnie na studiach III stopnia) oraz zintensyfikowanie wymiany studenckiej. Zwiększenie oferty studiów podyplomowych i kursów tematycznych może być kolejnym krokiem w celu eliminacji słabych stron. Unowocześniony system informatyczny umożliwi rozwinięcie e-learningu oraz wprowadzenie elektronicznej dokumentacji toku studiów i monitorowanie kariery naszych absolwentów.

> **Teraz wydziały muszą przygotować swoje strategie. Do kiedy mają czas? Czy są jakieś wytyczne dla autorów wydziałowych dokumentów?**

Każda z jednostek organizacyjnych Uczelni musi opracować strategię, która będzie silnie skorelowana ze Strategią Uniwersytetu, wynika to z zapisów ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym. W czasie spotkania zespołu oceniającego, dyskutowano o odniesieniu się strategii wydziałowych do głównych celów strategicznych wpisanych do Strategii UZ. Czas przygotowania strategii wydziałowych nie jest ściśle zdefiniowany, aczkolwiek cztery wydziały mają na to niewiele czasu, ponieważ oczekują wizytacji zespołów PAK-i w ramach akredytacji instytucjonalnej. Ponadto przed wizytacją muszą przygotować raporty samooceny, w których wskazane jest powołać się na strategię. Wydziałowe dokumenty mogą, a wręcz powinny opierać się na strukturze Strategii UZ.

> **W jaki sposób będziemy praktycznie korzystać z tego dokumentu? Czy i w jaki sposób będzie można kontrolować realizację zapisów Strategii? Czy nie okaże się, że jest to dokument potrzebny nam tylko przy okazji kontroli PKA?**

W oparciu o tego typu dokument przygotowuje się działania operacyjne wyposażone w definicję jednostki odpowiedzialnej za realizację i czas przewidziany do realizacji. Takie dokumenty będą przygotowywane po przyjęciu Strategii przez Senat UZ. Opis działań operacyjnych

usystematyzuje działania umożliwiające realizację celów strategicznych. Bazując na zapisach w Ustawie Prawo o Szkolnictwie Wyższym możemy powiedzieć - musimy mieć strategię, bo zobowiązuje nas do tego ustawa, ale to byłby tylko argument, aby z tym zadaniem nie zwlekać. Natomiast Strategia będzie nam służyć w celu zrównoważonego rozwoju uczelni i wykorzystania naszego potencjału. Pozostaje jeszcze zagadnienie weryfikacji efektów wdrażania strategii. W najbliższej przyszłości, po przyjęciu Strategii przez Senat UZ, będę wnioskował o powołanie niezależnego zespołu do oceny realizacji celów strategicznych, który corocznie będzie przedstawiał raport zawierający oceny efektów realizacji Strategii.

> **Strategia to tylko jedna z ostatnich spraw jakimi się Pan zajmuje od czasu, kiedy został Pan Prorektorem ds. Rozwoju. Zakres obowiązków i kompetencji Pańskiego Pionu rozszerzył się od 1 września...**

Pion ds. Rozwoju realizuje zadania rozwoju struktur wewnętrznych i opieki na istotnymi dla funkcjonowania uczelni aktami prawnymi, takimi jak Strategia, Statut, budżet, oraz rozwoju współpracy uczelni z jednostkami biznesowymi, otoczenia biznesu i samorządowymi regionu. Jak z tego wynika, wachlarz zadań jest szeroki. W ramach struktur uczelnianych podległych Prorektorowi ds. Rozwoju, realizujemy zdania modernizacji systemu informatycznego, restrukturyzacji Oficyny Wydawniczej UZ, przygotowujemy się do zmiany lokalizacji Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości, realizujemy w szerokim

zakresie współpracę z przedsiębiorstwami regionu, kraju i poza granicami w ramach Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii. Dużo czasu poświęcamy rozwojowi Parku Nauko-Technologicznego UZ w zakresie nawiązywania współpracy z otoczeniem parku (przemysłowym i biznesowym) w celu przygotowania strategii funkcjonowania parku po zakończeniu etapu inwestycyjnego.

> **Jakie są Pana priorytety na najbliższy rok?**

Priorytety często wynikają z zadań uczelni w obszarze przypisanym do Pionu ds. Rozwoju. Częściowo na to pytanie znajdziemy odpowiedź w tematyce poruszonej w poprzednim pytaniu. Ale do głównych zadań możemy zaliczyć rozwój PN-T poprzez nawiązanie współpracy merytorycznej z biznesem, zarówno w kraju jak i zagranicą, głównie w ramach współpracy transgranicznej z regionem Cottbus i Drezno. Drugim ważnym zadaniem jest znaczna modernizacja uczelnianego systemu informatycznego, wynika to z potrzeby czasu. Aktualnie bez systemu o efektywnej funkcjonalności, nie można zarządzać uczelnią i jej jednostkami. Kolejnym ważnym zadaniem, wynikającym z planów MNiSW w zakresie finansowania szkolnictwa wyższego i nauki, jest modernizacja uczelnianego systemu zarządzania gospodarką finansową, dostosowanego do ministerialnego algorytmu podziału środków i planów decentralizacji zarządzania finansami uczelni.

> **Dziękuję za rozmowę.**

JAK POWSTAWAŁA STRATEGIA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

Anetta Barska

Nowe priorytety dla szkolnictwa wyższego wyznaczone przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego sprawiają, że koniecznym staje się nowe spojrzenie na zarządzanie strategiczne uczelnią, coraz większą rolę zaczynają odgrywać strategie rozwoju uczelni. W naszej uczelni również ruszyły prace związane z przygotowaniem Strategii Rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2013-2020. Zadanie opracowania tego dokumentu nadzoruje Prorektor ds. Rozwoju, prof. Andrzej Pieczyński. Do prac włączeni zostali przedstawiciele najwyższych władz naszej Uczelni, dziekani poszczególnych wydziałów, kierownictwo administracji, o wsparcie prac poproszeni zostali również pracownicy Wydziału Ekonomii i Zarządzania, którzy zajmują się problematyką strategii organizacji w swojej działalności naukowej. Opracowanie strategii nie jest zadaniem łatwym - z jednej strony musi być ona spójna z wieloma dokumentami strategicznymi takimi jak: Strategia Rozwoju Szkolnictwa Wyższego w Polsce

do 2020, Strategia Unii Europejskiej do 2020, Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju - Polska 2030, Strategia Rozwoju Województwa Lubuskiego do 2020, Strategia Miasta Zielona Góra i wiele innych, z drugiej strony, musi uwzględniać interdyscyplinarność naszej uczelni. Jest już gotowa wersja robocza strategii, która jest obecnie przedmiotem dalszych konsultacji, co umożliwi uwzględnienie w niej różnych stanowisk. Należy mieć jednak świadomość, że strategia rozwoju uczelni, ze względu na turbulentne otoczenie w jakim funkcjonuje, będzie wymagać ciągłej modyfikacji.

Dokument opracowywany jest z zastosowaniem najnowszej wiedzy i technik z zakresu zarządzania strategicznego organizacją. W strategii zostaną ukazane główne zamierzenia i kierunki rozwoju uczelni w perspektywie najbliższych kilku lat. Punktem wyjścia dla jej powstania stała się analiza strategiczna Uniwersytetu, obejmująca badania będących w jego dyspozycji zasobów oraz czynników istniejących w otoczeniu. Przeprowadzona analiza potencjału wewnętrznego uczelni bazowała na opisie jej dotychczasowej działalności i ocenie, ze strategicznego punktu

widzenia, pozycji zasobowej, w celu wskazania na podstawie zidentyfikowanych mocnych i słabych stron, szans i zagrożeń - strategicznych kierunków rozwoju i uwzględnienia ich w zaktualizowanej wizji i misji uczelni. W opracowywaniu strategii wykorzystano narzędzia analizy strategicznej takie, jak: analizę SWOT, analizę podstawowych procesów z uwzględnieniem przepływów wartości i analizę SPACE. Niezbędne informacje do przeprowadzenia wspomnianych analiz uzyskano w trakcie panelu eksperckiego, którego uczestnikami byli przedstawiciele władz Uniwersytetu oraz poszczególnych jednostek organizacyjnych, zostały one uzupełnione w drodze niestandardowego wywiadu osobistego. Cennym źródłem informacji były również dotychczasowe dokumenty strategiczne Uczelni, sprawozdania, opracowania wykonane przez poszczególne komórki administracji oraz statystyka zewnętrzna. Przygotowywana strategia stanowić będzie podstawę opracowania strategii poszczególnych jednostek organizacyjnych, usprawnienia procesów zarządzania, wdrażania nowych koncepcji zarządzania, doskonalenia i modyfikacji istniejących struktur organizacyjnych oraz realizacji projektów w ramach środków pozyskanych ze źródeł zewnętrznych. Mamy nadzieję, że będzie ona sprzyjać wzrostowi innowacyjności i konkurencyjności uczelni, przy wykorzystaniu wielu jej atrybutów, a w szczególności pozycji lidera w branży B+R w regionie oraz interdyscyplinarności w sferze działalności naukowo-badawczej.

Sukces realizacji wspólnie opracowanej Strategii Rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego wymagać będzie jednak stałego monitorowania postępów jej realizacji, bowiem tylko w takiej sytuacji będzie możliwe rozwiązywanie problemów i podejmowanie decyzji sprzyjających wykorzystywaniu pojawiających się szans i przeciwdziałanie zagrożeniom.

Z OSTATNIEJ CHWILI ...

PRAWO I ADMINISTRACJA NA UNIwersYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

7 grudnia 2012 r. na UZ podpisano Porozumienie w sprawie powołania i rozwoju Wydziału Prawa i Administracji na Uniwersytecie Zielonogórskim. Umowę podpisali: Rektor prof. T. Kuczyński, Marszałek Województwa Lubuskiego E. Polak, Prezydent Miasta Zielona Góra J. Kubicki i szefowie instytucji prawnych z województwa lubuskiego: M. Trzecicki Wiceprezes Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp., M. Witczak Prezes Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, Alfred Staszak Prokurator Okręgowy w Zielonej Górze, Robert Gwidon Makarowicz Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, Ryszard Zajączkowski Prezes Regionalnej Izby Obrachunkowej w Zielonej Górze, Włodzimierz Stobrawa Dyrektor Delegatury Najwyższej Izby Kontroli w Zielonej Górze, Jowita Pilarska Wicedziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w Zielonej Górze, Lech Kochaniak Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Zielonej Górze.

Więcej informacji na ten temat w następnym numerze Miesięcznika.

esa

Z OBRAD SENATU

» **Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 7 listopada 2012 r. przyjął następujące uchwały:**

> **Nr 20 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komisji ds. Kształcenia**
Senat przyjął sprawozdanie z działalności Komisji ds. Kształcenia w roku akademickim 2011/2012, stanowiące załącznik do uchwały.

> **Nr 21 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komisji ds. Budżetu i Finansów**
Senat przyjął sprawozdanie z działalności Komisji ds. Budżetu i Finansów w roku akademickim 2011/2012, stanowiące załącznik do uchwały.

> **Nr 22 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komisji ds. Studenckich**
Senat przyjął sprawozdanie z działalności Komisji ds. Studenckich w roku akademickim 2011/2012, stanowiące załącznik do uchwały.

> **Nr 23 w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Komisji ds. Nauki**
Senat przyjął sprawozdanie z działalności Komisji ds. Nauki w roku akademickim 2011/2012, stanowiące załącznik do uchwały.

> **Nr 24 w sprawie wyrażenia zgody na głosowanie jawne w sprawie powołania Rady Wydawniczej, komisji senackich oraz komisji dyscyplinarnych**
Senat wyraził zgodę na głosowanie jawne w sprawie powołania Rady Wydawniczej, Komisji ds. Nauki, Komisji ds. Jakości Kształcenia, Komisji ds. Budżetu i Finansów, Komisji ds. Studenckich, Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich, Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów, Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów oraz Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów.

> **Nr 25 w sprawie powołania Komisji ds. Nauki**
Senat powołał Komisję ds. Nauki w następującym składzie:

1. prof. dr hab. Janusz Gil - Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą - Przewodniczący,
2. prof. dr hab. inż. Andrzej Drzewiński - Wydział Fizyki i Astronomii,
3. prof. dr hab. inż. Dariusz Uciński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. prof. dr hab. Beata Gabrys - Wydział Nauk Biologicznych,
5. prof. dr hab. Marian Nowak - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
6. dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ - Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska,

7. dr hab. inż. Jerzy Mutwil, prof. UZ - Wydział Mechaniczny,
8. dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof. UZ - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
9. dr hab. Marek Furmanek, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
10. dr hab. Joanna Karczewska, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
11. dr Bartłomiej Stankowiak - Wydział Artystyczny,
12. mgr Monika Alechno-Matuszczak - Wydział Humanistyczny,
13. Natalia Litwin - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

> **Nr 26 w sprawie powołania Komisji ds. Kształcenia**
Senat powołał Komisję ds. Kształcenia w następującym składzie:

1. prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk - Prorektor ds. Jakości Kształcenia - Przewodnicząca,
2. dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ - Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska,
3. dr hab. inż. Andrei Karatkevich, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr hab. inż. Krzysztof Witkowski, prof. UZ - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
5. dr hab. Grażyna Gajewska, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
6. dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
7. dr hab. Marzanna Uździcka, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
8. dr inż. Julian Jakubowski - Wydział Mechaniczny,
9. dr Alina Szelecka - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
10. dr Henryk Tygielski - Wydział Fizyki i Astronomii,
11. dr Krystyna Walińska - Wydział Nauk Biologicznych,
12. mgr Maciej Kozaryn - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
13. Tomasz Bryk - Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska.

> **Nr 27 w sprawie powołania Komisji ds. Budżetu i Finansów**
Senat powołał Komisję ds. Budżetu i Finansów w następującym składzie:

1. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - Prorektor ds. Rozwoju - Przewodniczący,
2. prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzczak - Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska,
3. prof. dr hab. Leszek Jerzak - Wydział Nauk Biologicznych,
4. dr hab. inż. Ryszard Rybski, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
5. dr hab. inż. Roman Stryjski, prof. UZ - Wydział Mechaniczny,
6. dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
7. dr hab. Jarosław Kijak, prof. UZ - Wydział Fizyki i Astronomii,
8. dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
9. dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbałec, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
10. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,

11. dr Zbigniew Binek - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
12. mgr inż. Jakub Lipiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
13. Grzegorz Gryniewicz - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

> **Nr 28 w sprawie powołania Komisji ds. Studenckich**
Senat powołał Komisję ds. Studenckich w następującym składzie:

1. prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski - Prorektor ds. Studenckich - Przewodniczący,
2. prof. dr hab. Andrzej Drzewiński - Wydział Fizyki i Astronomii,
3. dr hab. inż. Andrei Karatkevich, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr hab. Bernadetta Nitschke, prof. UZ - Wydział Humanistyczny,
5. dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ - Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska,
6. dr inż. Piotr Kułyk - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
7. dr inż. Dariusz Michalski - Wydział Mechaniczny,
8. dr Robert Dylewski - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
9. dr Tomasz Kienik - Wydział Artystyczny,
10. dr Helena Ochonczenko - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
11. dr Ewa Skorupka - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
12. dr Artur Wandycz - Wydział Nauk Biologicznych,
13. mgr inż. Róża Fruzińska - Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska,
14. Tomasz Bryk - Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska,
15. Konrad Czech - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
16. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
17. Grzegorz Gryniewicz - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
18. Małgorzata Kaczmarek - Wydział Humanistyczny.
19. Damian Matuszczak - Wydział Humanistyczny,
20. Łukasz Przybyło - Wydział Nauk Biologicznych,
21. Bartosz Wróblewski - Wydział Mechaniczny,
22. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
23. Dorian Zarzycki - Wydział Artystyczny.

> **Nr 29 w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich**
Senat powołał Komisję Dyscyplinarną dla Nauczycieli Akademickich w następującym składzie:

1. prof. dr hab. inż. Eugene Feldshtein - Wydział Mechaniczny,
2. prof. dr hab. Marian Bugajski - Wydział Humanistyczny,
3. prof. dr hab. Roman Gielerak - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. prof. dr hab. Jerzy Motyl - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
5. dr hab. inż. Zygmunt Lipnicki, prof. UZ - Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska,
6. dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
7. dr hab. Maria Przybylska, prof. UZ - Wydział Fizyki i Astronomii,

8. dr hab. Tatiana Rongińska, prof. UZ - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
9. dr hab. Jerzy Szymaniuk, prof. UZ - Wydział Artystyczny,
10. dr Elżbieta Roland - Wydział Nauk Biologicznych,
11. mgr inż. Piotr Leżyński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
12. Grzegorz Maćkowiak - Wydział Ekonomii i Zarządzania.

> **Nr 30 w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów**

Senat powołał Komisję Dyscyplinarną dla Doktorantów w składzie:

1. dr hab. inż. Andrzej Janczak, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
2. dr hab. Urszula Kołodziejczyk, prof. UZ - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
3. dr hab. Wiesław Leoński, prof. UZ - Wydział Fizyki i Astronomii,
4. dr Joanna Dudek - Wydział Humanistyczny,
5. mgr inż. Róża Fruzińska - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
6. mgr inż. Jakub Lipiński - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
7. mgr Maciej Kozaryn - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

> **Nr 31 w sprawie powołania Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów**

Senat powołał Komisję Dyscyplinarną dla Studentów w składzie:

1. dr inż. Gerard Bryś - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
2. dr inż. Wiesław Danielak - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
3. dr inż. Marek Florczyk - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. dr inż. Aneta Klementowska - Wydział Mechaniczny,
5. dr inż. Agnieszka Mirończyk - Wydział Nauk Biologicznych,
6. dr inż. Hanna Uździcka - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
7. I st. kw. art. Leszek Krutulski - Wydział Artystyczny,
8. dr Marta Borowiecka-Olszewska - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
9. dr Tomasz Ratajczak - Wydział Humanistyczny,
10. dr Agnieszka Słowikowska - Wydział Fizyki i Astronomii,
11. Tomasz Bryk - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
12. Maciej Gawron - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
13. Natalia Litwin - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
14. Damian Matuszczak - Wydział Humanistyczny,
15. Justyna Stonimiec - Wydział Ekonomii i Zarządzania,
16. Daria Tarnowska - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
17. Kamil Woźnica - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
18. Bartosz Wróblewski - Wydział Mechaniczny.

> **Nr 32 w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów**

Senat powołał Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną dla Doktorantów w następującym składzie:

1. prof. dr hab. inż. Petr Alyavdin - Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
2. dr hab. inż. Zbigniew Fedyczak, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
3. dr Olaf Maron - Wydział Fizyki i Astronomii,
4. dr Jolanta Osękowska-Sandecka - Wydział Humanistyczny,
5. mgr Monika Alechno-Matuszczak - Wydział Humanistyczny,
6. mgr Wiktor Krajniak - Wydział Humanistyczny,
7. mgr Joanna Zięba - Wydział Humanistyczny.

> **Nr 33 w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów**

Senat powołał Odwoławczą Komisję Dyscyplinarną dla Studentów w następującym składzie:

1. dr hab. inż. Adam Kempki, prof. UZ - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
2. dr inż. Paweł Jurczak - Wydział Mechaniczny,
3. dr Ewa Bok - Wydział Nauk Biologicznych,
4. dr Katarzyna Kwiecień-Długosz - Wydział Artystyczny,
5. dr Elżbieta Sidorowicz - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
6. dr Ewa Szumigraj - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
7. Konrad Czech - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
8. Agata Nienadowska - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
9. Łukasz Przybyto - Wydział Nauk Biologicznych,
10. Bartosz Sudorowski - Wydział Humanistyczny.

> **Nr 34 w sprawie powołania Rady Wydawniczej**

Senat powołał Radę Wydawniczą Uniwersytetu Zielonogórskiego w następującym składzie:

1. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - **Przewodniczący**,
2. prof. dr hab. inż. Marian Adamski,
3. prof. dr hab. Beata Gabryś,
4. prof. dr hab. Marian Nowak,
5. dr hab. inż. Michał Drab, prof. UZ,
6. dr hab. inż. Van Cao Long, prof. UZ,
7. dr hab. inż. Anna Walicka, prof. UZ,
8. dr hab. inż. Krzysztof Witkowski, prof. UZ,
9. dr hab. Bohdan Halczak, prof. UZ,
10. dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ,
11. dr Rafał Ciesielski,
12. mgr Ryszard Błażyński - Sekretarz.

> **Nr 35 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony**

Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą rozwiązania stosunku pracy z mgr Martą Rejmann - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony, na podstawie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, § 116 ust. 2 oraz ust. 3 pkt 4 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

> **Nr 36 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony**

Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą rozwiązania stosunku pracy z mgr Joanną Zuchewicz - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony, na podstawie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyż-

szym, § 116 ust. 2 oraz ust. 3 pkt 4 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

> **Nr 37 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony**

Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą rozwiązania stosunku pracy z dr Ewą Kniaziuk - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nie określony, na podstawie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, § 116 ust. 2 oraz ust. 3 pkt 4 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

> **Nr 38 w sprawie wyrażenia zgody na zaciągnięcie kredytu na finansowanie dokończenia zadania inwestycyjnego pod nazwą: „Budowa Biblioteki UZ”**

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na zawarcie z Bankiem, wyłonionym w drodze postępowania przetargowego, umowy o udzielenie i obsługę kredytu w wysokości 4.000.000,00 PLN, na okres 12 miesięcy, z przeznaczeniem na finansowanie dokończenia zadania inwestycyjnego pod nazwą „Budowa Biblioteki UZ”. Jednocześnie, Senat upoważnił Rektora do podpisania umowy kredytowej określonej w ust. 1 oraz innych dokumentów niezbędnych do wykonania uchwały Senatu, a także wyraził zgodę na ujęcie kosztów realizacji umowy kredytowej oraz ustanowienia zabezpieczeń spłaty kredytu w planach rzeczowo-finansowych Uniwersytetu Zielonogórskiego na lata 2012-2013.

> **Nr 39 zmieniająca uchwałę nr 9 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 września 2012 r. w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości**

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego w uchwale nr 9 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 26 września 2012 r. w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości zmienił § 1, który otrzymał następujące brzmienie:

„Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż nieruchomości gruntowej położonej w Nowym Kisielinie, stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, obejmującej działki: 15/68 o powierzchni 7 076 m², 15/54 o powierzchni 9 529 m², 16/6 o powierzchni 153 900 m², dla których prowadzona jest księga wieczysta KW 61820, o łącznej wartości 6.257.000,00 zł (netto), w tym działka 15/68 o wartości 345.000,00 zł (netto), działka 15/54 o wartości 464.000,00 zł (netto) oraz działka 16/6 o wartości 5.448.000,00 zł (netto).”

> **Nr 40 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Humanistycznego dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego w Instytucie Politologii:

1. Zakładu Systemów Politycznych,
2. Zakładu Państwa i Prawa,
3. Zakładu Historii Idei i Ruchów Społecznych,
4. Zakładu Teorii Polityki,
5. Zakładu Najnowszej Historii Politycznej,
6. Zakładu Marketingu Politycznego.

Ponadto Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Humanistycznego dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego

w Instytucie Neofilologii Zakładu Lingwistyki Stosowanej.

Senat pozytywnie zaopiniował również wniosek Rady Wydziału Humanistycznego dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego w Instytucie Politologii:

1. Zakładu Systemów Politycznych i Komunikacji Politycznej,
2. Zakładu Polityki Publicznej,
3. Zakładu Historii Najnowszej i Myśli Politycznej,
4. Zakładu Teorii i Metodologii Badań Politologicznych,
5. Pracowni Studiów Niemcoznawczych.

> **Nr 41 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Artystycznego dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego w Instytucie Sztuk Wizualnych Zakładu Architektury Wnętrz, a także Zakładu Rzeźby oraz zmiany nazwy Pracowni Teorii Sztuki na Pracownię Teorii i Historii Sztuki w Instytucie Sztuk Wizualnych. Ponadto Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Artystycznego dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Artystycznego w Instytucie Sztuk Wizualnych Zakładu Architektury Wnętrz i Rzeźby.

> **Nr 42 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji w Instytucie Metrologii Elektrycznej Zakładu Telekomunikacji oraz zmiany nazwy Zakładu Metrologii Elektrycznej na Zakład Metrologii i Systemów Pomiarowych w Instytucie Metrologii Elektrycznej.

> **Nr 43 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Fizyki i Astronomii**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Fizyki i Astronomii dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Fizyki i Astronomii w Instytucie Astronomii Zakładu Astronomii.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Fizyki i Astronomii dotyczący utworzenia w strukturze organizacyjnej Wydziału Fizyki i Astronomii w Instytucie Astronomii Zakładu Radioastronomii.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Fizyki i Astronomii dotyczący zmiany nazwy Zakładu Teorii Oddziaływań Fundamentalnych na Zakład Fizyki Teoretycznej w Instytucie Fizyki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Fizyki i Astronomii dotyczący utworzenia w strukturze organizacyjnej Wydziału Fizyki i Astronomii w Instytucie Fizyki Zakładu Fizyki Materiałowej i Medycznej.

> **Nr 44 w sprawie opinii dotyczącej regulaminu organizacyjnego Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Uniwersytetu Zielonogórskiego**

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie regulaminu organizacyjnego Studium Wychowania Fizycznego i Sportu Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiącego załączniki do uchwały.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

» JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

> Nr 81 z dnia 27 września 2012 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu przyznawania stypendiów doktoranckich dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor wprowadził regulamin przyznawania stypendiów doktoranckich dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do zarządzenia. Utraciło moc zarządzenie nr 43 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 września 2009 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu przyznawania stypendiów doktoranckich dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zarządzenie weszło w życie z dniem 1 października 2012 r.

> Nr 82 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie powołania Zespołu ds. opracowania strategii rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor powołał Zespół ds. opracowania strategii rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego w składzie:

1. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - Przewodniczący,
2. prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk,
3. prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski,
4. prof. dr hab. Janusz Gil,
5. prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz,
6. prof. Piotr Szurek,
7. prof. dr hab. Giorgi Melikidze,
8. prof. dr hab. Leszek Jerzak,
9. dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, prof. UZ,
10. dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ,
11. dr hab. Sławomir Kufel, prof. UZ,
12. dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ,
13. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ,
14. dr hab. inż. Sławomir Kłos, prof. UZ,
15. mgr inż. Franciszek Orlik,
16. inż. Henryk Michalak,
17. mgr Anna Gołaszewska,
18. mgr inż. Katarzyna Łasińska.

Utraciło moc zarządzenie nr 35 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 maja 2011 r. w sprawie powołania Komisji ds. opracowania Strategii Rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego do 2020 r (z późn. zm.).

> Nr 83 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie powołania Rady Użytkowników ZielMAN

JM Rektor powołał Radę Użytkowników ZielMAN w składzie:

1. doc. dr inż. Emil Michta - Przewodniczący,
2. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - koordynator,
3. dr Marcin Sierko,
4. dr inż. Janusz Baranowski.

> Nr 84 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie wyłonienia 5 proc. najlepszych studentów do celów przyznawania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia

W celu wyłonienia 5 proc. najlepszych studentów danego kierunku Dziekan wydziału ustala dla każdego kierunku studiów listę rankingową 5 proc. najlepszych studentów w poprzednim roku akademickim, przy czym poziomy kształcenia są traktowane odrębnie, a studia stacjonarne i niestacjonarne na każdym poziomie kształcenia dla danego kierunku są traktowane łącznie. Najlepsi studenci wyłaniani są spośród liczby studentów według stanu nie później niż 1 października. Lista rankingowa ustalana jest na podstawie średniej arytmetycznej ocen z egzaminów i zaliczeń przewidzianych w planie studiów w poprzednim zaliczonym roku akademickim (dwóch ostatnich zaliczonych semestrach), z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

Student I roku studiów drugiego stopnia, który ukończył studia pierwszego stopnia na innej uczelni niż Uniwersytet Zielonogórski, do wniosku o przyznanie stypendium ministra za wybitne osiągnięcia musi załączyć zaświadczenie o średniej arytmetycznej ocen z egzaminów i zaliczeń przewidzianych w planie studiów za III zaliczony rok (albo dwa ostatnie zaliczone semestry) studiów pierwszego stopnia, uprawniającej do zakwalifikowania go w grupie 5 proc. najlepszych studentów danego kierunku w uczelni, którą student ubiegający się o stypendium ministra ukończył.

> Nr 85 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie wyłonienia 5 proc. najlepszych doktorantów do celów przyznawania stypendium ministra za wybitne osiągnięcia

W celu wyłonienia 5 proc. najlepszych doktorantów w danej dziedzinie Dziekan wydziału prowadzącego studia doktoranckie ustala listę rankingową 5 proc. najlepszych doktorantów w poprzednim roku akademickim. Najlepsi doktoranci wyłaniani są spośród liczby doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego w danej dziedzinie według stanu na dzień 1 października. Lista rankingowa ustalana jest na podstawie uzyskanych wyników egzaminów objętych programem studiów doktoranckich w poprzednim zaliczonym roku akademickim w danej dziedzinie, z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

> Nr 86 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2012/2013

JM Rektor powołał Odwoławczą Komisję Stypendialną Studentów na rok akademicki 2012/2013 w składzie:

1. mgr inż. Elżbieta Kaźmierczak - pracownik Działu Spraw Studenckich,
2. mgr inż. Iwona Madej - pracownik Działu Spraw Studenckich,
3. Elżbieta Kulik - pracownik Wydziału Artystycznego,
4. Michalina Walicht - studentka Wydziału Artystycznego,
5. Michał Tarnowski - student Wydziału Artystycznego,
6. Krzysztof Barzdo - student Wydziału Artystycznego,
7. mgr inż. Anna Greinert - pracownik Wydziału Ekonomii i Zarządzania,
8. Edyta Pietrasik - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania,

9. Ewelina Wiśniewska - studentka Wydziału Ekonomii i Zarządzania,

10. Izabela Jasińska - pracownik Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
11. Łukasz Zaręba - student Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
12. Sławomir Szczepański - student Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
13. Angelika Piątkowska - studentka Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
14. mgr Andrzej Szary - pracownik Wydziału Fizyki i Astronomii,
15. Karolina Rożko - studentka Wydziału Fizyki i Astronomii,
16. Agnieszka Szelecka - studentka Wydziału Fizyki i Astronomii,
17. mgr Elżbieta Banaszkiewicz - pracownik Wydziału Humanistycznego,
18. Małgorzata Kaczmarek - studentka Wydziału Humanistycznego,
19. Piotr Nakański - student Wydziału Humanistycznego,
20. Natalia Wojcieszak - studentka Wydziału Humanistycznego,
21. mgr Katarzyna Godzka - pracownik Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
22. Alicja Bienias - studentka Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
23. Tomasz Bryk - student Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
24. Katarzyna Gostkowska - studentka Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
25. dr Alina Szelecka - pracownik dydaktyczny Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
26. Anna Cebulka - studentka Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
27. Katarzyna Wojtasik - studentka Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
28. mgr Aleksandra Dębowska - pracownik Wydziału Mechanicznego,
29. Tomasz Zaborowski - student Wydziału Mechanicznego,
30. Katarzyna Jurewicz - student Wydziału Mechanicznego,
31. mgr Alicja Defort - pracownik dydaktyczny Wydziału Nauk Biologicznych,
32. Krystian Michno - student Wydziału Nauk Biologicznych,
33. Kinga Nowak - studentka Wydziału Nauk Biologicznych,
34. mgr Beata Wojciechowska - pracownik Wydziału Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
35. Katarzyna Harla - studentka Wydziału Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
36. Łukasz Knap - student Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
37. Katarzyna Romanowska - studentka Wydziału Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
38. Iwona Lizoń - studentka Wydziału Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
39. Anna Dłubała - studentka Wydziału Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu.

> Nr 87 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Doktorantów na rok akademicki 2012/2013

JM Rektor powołał Odwoławczą Komisję Stypendialną Doktorantów na rok akademicki 2012/2013 w składzie:

1. mgr Paulina Słomska - pracownik Działu Spraw Studenckich,
2. prof. dr hab. inż. Marcin Witczak - pracownik Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
3. mgr inż. Łukasz Macioszek - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
4. mgr inż. Chrystian Klonecki-Olech - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
5. mgr Emilia Gil - pracownik Wydziału Fizyki i Astronomii,
6. mgr Katarzyna Raczyńska - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Fizyki i Astronomii,
7. mgr Anna Skrzypczak - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Fizyki i Astronomii,
8. dr hab. Bernadetta Nitschke, prof. UZ - pracownik Wydziału Humanistycznego,
9. mgr Maja Rostkowska - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Humanistycznego,
10. mgr Radosław Plato - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Humanistycznego,
11. dr inż. Ireneusz Nowogoński - pracownik Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
12. mgr inż. Przemysław Błoch - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
13. mgr Magdalena Czarna - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska,
14. dr hab. Mariusz Michta, prof. UZ - pracownik Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
15. mgr Rafał Zalas - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
16. mgr Kamil Świątek - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
17. mgr Monika Alechno-Matuszczak - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Humanistycznego,
18. mgr Joanna Zięba - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Humanistycznego,
19. mgr Wiktor Krajniak - uczestnik studiów doktoranckich Wydziału Humanistycznego.

> Nr 88 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie powołania Dziekańskiej Komisji Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii na rok akademicki 2012/2013

JM Rektor powołał Dziekańską Komisję Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii na rok akademicki 2012/2013 w składzie:

1. dr hab. Mariusz Michta, prof. UZ - Przewodniczący,
2. dr hab. Anna Karczewska, prof. UZ,
3. dr hab. Zbigniew Świtalski, prof. UZ,
4. mgr Maciej Lubik - przedstawiciel doktorantów.

> Nr 89 z dnia 1 października 2012 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu przyznawania stypendiów sportowych Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów

JM Rektor wprowadził Regulamin przyznawania stypendiów sportowych Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów, stanowiący załącznik do zarządzenia.

> **Nr 90** z dnia 8 października 2012 r. w sprawie powołania Komisji ds. opracowania Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz uchwał okołostatutowych
JM Rektor powołał Komisję ds. opracowania Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego i projektów uchwał okołostatutowych, w składzie:

1. dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ - Przewodniczący,
2. prof. dr hab. Stanisław Borawski,
3. prof. dr hab. Jerzy Motyl,
4. prof. Piotr Szurek,
5. dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ,
6. dr hab. Jacek Kozioł, prof. UZ,
7. dr hab. inż. Zbigniew Fedyczak, prof. UZ,
8. dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ,
9. dr hab. Mariusz Kwiatkowski,
10. dr Julia Gierałtowiec,
11. dr inż. Andrzej Bruksza,
12. inż. Henryk Michałak,
13. mgr Monika Duchoń,
14. mgr Agnieszka Gąsiorowska,
15. mgr Maciej Lubik,
16. Grzegorz Grynciewicz.

W posiedzeniach Komisji ds. opracowania Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego i projektów uchwał okołostatutowych mogą uczestniczyć przedstawiciele związków zawodowych.

Utraciło moc zarządzenie nr 34 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 maja 2011 r. w sprawie powołania komisji ds. opracowania Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego i projektów uchwał okołostatutowych.

> **Nr 91** z dnia 8 października 2012 r. w sprawie powołania Dziekańskiej Komisji Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji na rok akademicki 2012/2013

JM Rektor powołał Dziekańską Komisję Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji na rok akademicki 2012/2013 w składzie:

1. dr hab. inż. Marcin Witczak, prof. UZ - Przewodniczący,
2. prof. dr hab. inż. Aleksandr Barkalov,
3. dr hab. inż. Krzysztof Patan,
4. mgr Monika Alechno-Matuszczak - przedstawiciel doktorantów.

> **Nr 92** z dnia 8 października 2012 r. w sprawie powołania Dziekańskiej Komisji Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Fizyki i Astronomii na rok akademicki 2012/2013

JM Rektor powołał Dziekańską Komisję Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Fizyki i Astronomii na rok akademicki 2012/2013 w składzie:

1. prof. dr hab. Andrzej Drzewiński - Przewodniczący,
2. prof. dr hab. Andrzej Maciejewski,
3. dr hab. Maria Przybylska, prof. UZ,
4. mgr Maciej Kozaryn- przedstawiciel doktorantów.

> **Nr 93** z dnia 8 października 2012 r. w sprawie powołania Dziekańskiej Komisji Stypendiów Doktoranckich

na Wydziale Humanistycznym na rok akademicki 2012/2013

JM Rektor powołał Dziekańską Komisję Stypendiów Doktoranckich na Wydziale Humanistycznym na rok akademicki 2012/2013 w składzie:

1. dr hab. Bernadetta Nitschke - Przewodniczący,
2. dr hab. Tomasz Nodzyński, prof. UZ
3. dr hab. Urszula Świdarska-Włodarczyk, prof. UZ,
4. mgr inż. Piotr Leżyński.

> **Nr 94** z dnia 8 października 2012 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu kontroli wewnętrznej w Uniwersytecie Zielonogórskim

JM Rektor wprowadził Regulamin kontroli wewnętrznej w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do zarządzenia.

Utraciło moc zarządzenie nr 15 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu kontroli wewnętrznej w Uniwersytecie Zielonogórskim.

> **Nr 95** z dnia 24 października 2012 r. w sprawie podróży służbowych

Z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju pracownikowi Uniwersytetu Zielonogórskiego przysługują diety oraz zwrot kosztów:

1. Przejazdów.
2. Noclegów.
3. Ryczałty na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej.
4. Innych udokumentowanych wydatków związanych z podróżą służbową.

JM Rektor ustalił, że koszty przejazdów związanych z podróżą służbową zwracane będą pracownikom jak za przejazd drugą klasą pociągu lub PKS. W uzasadnionych przypadkach Rektor, Prorektor, Dziekan lub Kanclerz może wyrazić - na wcześniejszy wniosek pracownika podległej jednostki organizacyjnej - zgodę na odbycie podróży służbowej pierwszą klasą pociągu lub innym środkiem komunikacji, w szczególności samochodem stanowiącym własność pracownika.

> **Nr 96** z dnia 29 października 2012 r. uchylające zarządzenie nr 12 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie powołania Zespołu ds. Informatyzacji Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor uchylił zarządzenie nr 12 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lutego 2011 r. w sprawie powołania Zespołu ds. Informatyzacji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Magdalena Grycuk
Biuro Prawne

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ
DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

ZOSTAWIŁEM TU SERCE

Rozmowa Ewy Sapeńko
z Profesorem Tadeuszem Bilińskim

> **Panie Profesorze, pełnił Pan w swoim życiu tyle funkcji administracyjnych, naukowych i politycznych, że można by było obdzielić życiorysy kilku osób, a nie tylko jednego Profesora. Proszę powiedzieć, która z tych działalności sprawiła Panu najwięcej satysfakcji?**

Muszę powiedzieć, że nigdy się nad tym nie zastanawiałem. Pytanie jest bardzo trudne, bo to przecież zależy od wielu rzeczy, np. od tego w jakim okresie życia te funkcje pełniłem. Bo ja swoje życie mógłbym podzielić na kilka okresów.

> **No to dzielimy...**

No dobrze, więc pierwszy okres to „poznaki”, potem „zielonogórski”, a w międzyczasie „zagraniczny”, no i praca w Sejmie. Moja działalność dydaktyczna, naukowa, organizacyjna, polityczna była bardzo niejednorodna, ciągle przeplatana, i muszę powiedzieć, że nigdy nie było tak, że swój czas poświęcałem tylko jednej dziedzinie, a innym już nie. Moja praca dydaktyczna przeplatała się z pracą naukową, potem z polityczną, a czasami nawet gospodarczą. W tym samym czasie pełniłem różne funkcje, trudno mi więc stwierdzić, które z tych wszystkich działań były najbardziej satysfakcjonujące. Mogę natomiast powiedzieć, że najwięcej satysfakcji dawała mi każda działalność, która mogła przysłużyć się społeczności, zwłaszcza lokalnej. Nie dlatego, że to takie oczywiste, tylko po prostu - taki mam charakter. Jeżeli ktoś osiąga sukcesy, otrzymuje nagrody, uzyskuje tytuły, jest zadowolony z życia i ja chociaż w drobny sposób się do tego przyczyniłem, to mam głęboką satysfakcję, że spełniłem swój obowiązek. Tak, najwięcej satysfakcji sprawiało mi bycie użytecznym lokalnej społeczności. Taki byłem całe życie i taki już pozostanę.

A bardziej szczegółowo odpowiadając na pytanie, to każdą swoją działalność traktuję niezwykle poważnie. Dzisiaj ktoś mógłby powiedzieć, że może pracę dydaktyczną traktuję już trochę bardziej swobodnie, ale nic bardziej błędnego. Wręcz przeciwnie, podchodzę do tego bardzo pryncypialnie i zdecydowanie, o czym mogą zaświadczyć sami studenci (©). Zawsze się przygotowuję, zajęcia staram się przeprowadzić jak najlepiej, staram się być sprawiedliwy i tworzyć dobrą atmosferę. I to jest chyba moją cechą charakterystyczną.

Kiedy działałem w Sejmie, nawet na krótki okres nie zerwałem kontaktów z uczelnią. Prowadziłem zajęcia zaś wynagrodzenie które otrzymywałem za pracę dydaktyczną było potrącanie z mojego uposażenia poselskiego. Więc za pracę dydaktyczną nie otrzymywałem w gruncie rzeczy

żadnych gratyfikacji. Zresztą, dziennikarze sprawdzili to dokładnie i rzeczywiście nie mogli mi nic zarzucić. Biliński spłacał wszystko co do grosza. Będąc posłem nie mogłem przecież pobierać pensji na uczelni, ale musiałem tu być, bo obecność profesora była niezbędna do utrzymania uprawnień do doktoryzowania z *budownictwa*. Dzisiaj też spotykamy się z takimi sytuacjami, ale wtedy było to niezwykle ważne, bo nasz wydział miał jako pierwszy prawa doktoryzowania i nie mogliśmy ich stracić. Chciałem być tu stale obecny - prowadziłem doktoraty, habilitacje - miałem więc ciągły związek z uczelnią. Nie było w moim życiu okresu całkowitego wyłączenia się z działalności jednej czy drugiej. Za każdym razem starałem się żyć w społeczeństwie i w zależności od potrzeby, tu czy tam, bardziej się aktywizowałem.

> **Czyli nigdy niczego nie odkładał Pan na później?**

Nie, nigdy. Ale nie zawsze dało się wszystko pogodzić tak, jak bym sobie tego życzył. Podczas mojej pracy w Sejmie, a byłem przecież posłem przez pięć kadencji, efekty mojej pracy naukowej były znacznie gorsze. Widać to wyraźnie chociażby po spisie monografii, skryptów czy książek. Choć i tak nabierało się tego niewiarygodnie dużo, ale chyba dlatego, że pracowałem wtedy i w soboty i w niedziele, a wypoczynku minimum. Po prostu starałem się łączyć pracę dydaktyczną, naukową i działacza społecznego. I tak jest do dzisiaj, bez żadnej taryfy ulgowej. Choć niezaprzeczalnie moja aktywność jest już dużo mniejsza, to jednak w dalszym ciągu działam w wielu organizacjach nie tylko na terenie naszego województwa, ale też całego kraju. Dość dużo w związku z tym

podróżuję, często wyjeżdżam, niektórzy nawet dziwią się, że mi się jeszcze chce.

> To co w takim razie teraz Pan robi?

Pracuję na pełnym etacie na Uniwersytecie Zielonogórskim, prowadzę zajęcia dydaktyczne, i co jest dla mnie bardzo istotne, organizuję dwie konferencje. Jedna to *Konstrukcje zespolone* - ta konferencja jest na stałe wpisana do kalendarza Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, ma więc już charakter bardzo prestiżowy, ogólnopolski. A druga konferencja, to *Renowacja budynków i modernizacja obszarów zabudowanych*. Z tego właśnie tytułu mam wiele różnych obowiązków. Poza tym, dość często występuję na różnych konferencjach, niekiedy szkoleniach. W grudniu na przykład, w Urzędzie Marszałkowskim odbędzie się duże spotkanie, organizowane przez Panią Marszałek Polak, poświęcone problemom ludzi niepełnosprawnych. Ja na tym spotkaniu wygłoszę referat wprowadzający o ochronie praw osób niepełnosprawnych. Przez długi czas zajmowałem się tą problematyką zawodowo, głównie z punktu widzenia barier architektonicznych, więc temat jest mi bliski. Dużo czasu poświęcam też na prezentację innych problemów, np. energii odnawialnej.

> A Pańska działalność pozauczelniana?

Na przykład *Zielonogórskie Perspektywy* - to jest stowarzyszenie zajmujące się sprawami rozwoju Zielonej Góry, więc właściwie każde środowe popołudnie mam zajęte. Działam w Polskim Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, w Lubuskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa, Lubuskiej Izbie Budownictwa, w Warszawie w Izbie Projektowania Budowlanego, w Polskim Towarzystwie Mieszkaniowym, którego byłem założycielem i jestem honorowym prezesem. Tak więc mam ciągły kontakt ze środowiskiem, co sobie bardzo cenię. To samo dotyczy też Sejmu. Ponieważ wykładam *prawo budowlane*, a są to zagadnienia, które zmieniają się bardzo często, więc chcąc je prezentować studentom, muszę weryfikować je na bieżąco. Wprawdzie korzystam ze specjalnego oprogramowania, które daje mi wgląd we wszystkie zmiany, ale możliwości bezpośredniego kontaktu z członkami sejmowych komisji czy podkomisji jest nieodzowna. Akurat ostatnio byłem w ministerstwie, gdzie poproszono mnie o napisanie w najbliższej przyszłości opinii o założeniach i pierwszym etapie kodyfikacji *Prawa budowlanego*. Stało się tak z pewnością dlatego, że podczas całej swojej pracy w Sejmie zajmowałem się stanowieniem prawa, no i ta ciągłość pozwala mi na bardziej wnikliwe spojrzenie na problem.

Poza tym kontakt z niektórymi ludźmi związanymi ze szkolnictwem wyższym czy z polityką czasami pomaga w załatwieniu wielu spraw, których na poziomie województwa załatwić się nie da.

> **À propos załatwiania. W czasie kiedy był Pan posłem, nasze zielonogórskie uczelnie przechodziły transformację. Najpierw w 1996 r. WSI przekształcała się w Politechnikę, a ta w 2001 r. wspólnie z WSP w Uniwersytet. Było to możliwe także dzięki parlamentarzystom. Pan Był jednym z nich.**

No oczywiście, byłem wtedy bardzo tym zainteresowany. Pierwsze takie działanie, dla mnie bardzo emocjonalne, to było uzyskanie statusu Politechniki Zielonogórskiej. Było to może nie aż tak trudne zadanie, przy spełnieniu jedne-

go założenia - zainteresowania niektórych środowisk - nie tylko zielonogórskiego, ale też koszalińskiego, kieleckiego - żebyśmy wspólnie stworzyli pewien zespół, który by prowadził agitację na rzecz tego przekształcenia. I to się udało, bo spełnialiśmy przecież wszystkie wymagania, choć samo przeprowadzenie tej procedury było dla mnie bardzo ważne. Przypominam sobie swoje wystąpienie w Sejmie - miałem możliwość zaprezentowania uczelni, jej osiągnięć naukowych i dydaktycznych. Na sejmowej galerii obecny był ówczesny rektor, prof. Michał Kisielewicz i obserwował wszystkie wydarzenia. Miałem wtedy głęboką satysfakcję. Ale to nie oznacza, że był to jakiś mój indywidualny sukces, po prostu uczelnia zasługiwała na zmianę statusu. Większe trudności były w przypadku Uniwersytetu, ale to wynikało z wątpliwości co do łączenia uczelni. Na przykład ośrodek opolski zrezygnował z połączenia z Politechniką i powołał odrębnie Uniwersytet, tak samo Rzeszów. Wstępne próby dyskusji w naszym środowisku wykazywały, że WSP nie uzyska tak szybko statusu Uniwersytetu, dlatego zdecydowano o połączeniu i rozpoczęto działania na rzecz powstania Uniwersytetu Zielonogórskiego poprzez połączenie dwóch uczelni. To swego rodzaju novum, ale nie było jakichś większych przeciwności. W samym ministerstwie panował wtedy taki pogląd, by na wzór zachodni tworzyć jednostki z wydziałami technicznymi, nauk ścisłych i humanistycznymi. I tutaj ograniczeń żadnych nie było, przypominam sobie nawet szersze dyskusje, że być może uda się wrócić do tradycji przedwojennych, kiedy nie było akademii medycznych czy ekonomicznych. To były wydziały na uniwersytetach. Ale o ile dobrze sobie przypominam, to najbardziej istotnym czynnikiem, który zdecydował o tym, żeby nie rozszerzać pojęcia uniwersytet w nieskończoność, była liczba studentów. Ale wracając do tematu, uczestniczyłem w tych bardzo istotnych zmianach statusu uczelni, i bardzo sobie to cenię.

> A dlaczego zrezygnował Pan z działalności politycznej?

Zbyt długo to już trwało. Ja wyznaję zasadę, że należy odejść w odpowiednim momencie. Całe życie mi się to udawało, za wyjątkiem odejścia z Uniwersytetu Zielonogórskiego:). Oczywiście zamierzałem już wcześniej odejść z uczelni, ale sytuacja się skomplikowała i moja praca na wydziale została uznana za niezbędną. Chodzi o uzyskanie praw do habilitowania. A wracając do polityki, byłem posłem pięć kadencji, i pięć razy poddawałem się weryfikacji społecznej. Za każdym razem uzyskiwałem pełną akceptację wyborców. Swoją pracę parlamentarzysty zakończyłem także przy pełnej akceptacji środowiska poselskiego. Mogę się pochwalić, że na zakończenie swojej działalności otrzymałem puchar Fair Play, za to, że przez tyle lat potrafiłem bezkonfliktowo prowadzić Komisję Budownictwa, niezależnie od politycznej orientacji rządu. I to był ten moment, kiedy podjąłem decyzję, że więcej nie będę startował. Wielu mówiło, że źle robię, ale byli też tacy, którzy uczciwie mówili: *Wiesz co, Stary, ty masz rację. Wreszcie trzeba kiedyś skończyć*. I to dotyczyło wszystkich moich dotychczasowych funkcji. Za każdym razem odchodziłem w odpowiednim momencie. Za wyjątkiem, jak już powiedziałem, odejścia z UZ, czego oczywiście nie traktuję negatywnie. Jestem zaszczyczony, że mogę jeszcze być potrzebny. Poza tym uważam, że akurat w przypadku uczelni jest to dopuszczalne, a szczególnie tak młodej uczelni, jaką jest nasz Uniwersytet, kiedy jeszcze musimy kształtować to nasze, młode przecież, środowisko akademickie.

> **Panie Profesorze, przyjechał Pan do Zielonej Góry w 1976 r. Nie żałuje Pan, że na stałe przeniósł się Pan z dużego ośrodka akademickiego, jakim jest Poznań, do niewielkiego i młodego ośrodka zielonogórskiego?**

Muszę Pani powiedzieć coś bardzo ważnego. Idąc na tę rozmowę przypominałem sobie, że kiedy otrzymałem propozycję przyjazdu do Zielonej Góry, to trochę się nawet zastanawiałem. Miałem też inne, dobre propozycje, ale to żona zadecydowała, powiedziała - *Jedziemy*. Ona była bardziej odważna, ja jestem raczej przywiązany do środowiska i nie decyduję się tak łatwo. I wtedy jeden z pierwszych wywiadów, jakich udzieliłem w Zielonej Górze, już nie pamiętam do jakiej gazety, został zatytułowany moimi słowami, które powiedziałem *Chcę tu zostawić serce*. Konsternacja była nieprawdopodobna, bo nikt do tej pory takiej deklaracji nie złożył.

> Przyjechał Pan do Zielonej Góry, żeby objąć funkcję rektora WSI...

Tak, ale to były zupełnie inne czasy. Wtedy jeszcze się ludzie tak nie przeprowadzali. A ja tak odważnie to wtedy powiedziałem, chociaż z pełnym przekonaniem. Mam po prostu taki charakter. Jeżeli się na coś decyduje, to muszę się wywiązać z tego obowiązku. I to nie dlatego, że piastuję jakąś tam funkcję. Przecież potem jej nie będę piastował, nic nie trwa wiecznie, ale będę pracował na rzecz tego środowiska.

Sytuacja uczelni była wtedy bardzo trudna, ale do tego lepiej nie wracać. Powiem tylko, co może być interesujące dla tych, którzy pamiętają tamte czasy, że zostałem przez ministra mianowany rektorem wbrew woli Komitetu Wojewódzkiego PZPR, co w tamtych latach było nie do pomyślenia. I Sekretarz w ogóle nie chciał ze mną rozmawiać, na uczelni też, nowego, przysłanego z zewnątrz rektora nie od razu i nie wszyscy zaakceptowali. Zostałem więc sam, atmosfera była dość trudna, otoczenie tak, jak już mówiłem, tylko w części było życzliwe, ale udało mi się w dość krótkim czasie przekonać do siebie wszystkie niechętne mi osoby. Myślę, że zdecydowało o tym moje zaangażowanie, ciągła obecność, podejmowanie wielu inicjatyw, także na rzecz środowiska studenckiego, z którym byłem bardzo związany. Tak więc bardzo odważne było z mojej strony to stwierdzenie, że chcę tutaj zostawić serce. Potem się zastanawiałem czy nie powiedziałem tego zbyt pochopnie, bo jak już mówiłem, zawsze wywiązuję się z raz danego słowa.

> I wywiązał się Pan? Zostawił Pan serce w Zielonej Górze?

Tak. Bez reszty. Niedawno powiedziałem jednemu z moich przyjaciół, że chyba już powinienem zakończyć tę swoją pracę w Zielonej Górze. A on mi na to powiedział - *Wiesz co, ciebie nawet jak wyrzucą, to ty i tak nie zakończysz*. I to rzeczywiście chyba tak jest. Dla przykładu powiem, że byłem w Algierii dwa lata i mogłem zostać dłużej, ale nie chciałem. Była nawet taka zabawna sytuacja, rektor uniwersytetu w Oranie namawiał mnie na przedłużenie pobytu, a ja nie bardzo wiedziałem jak z tego wybrnąć. Sytuacja stawiała się dla mnie coraz bardziej kłopotliwa, zostałem nawet wyróżniony za prowadzenie wykładów, jako jedyny obcokrajowiec - mogłem sobie pozwolić na dobre przygotowanie się do zajęć nawet w j. francuskim i nie czytać z kartek, bo przecież nie miałem tam nic innego do roboty, ale dłużej zostać nie chciałem. Napisałem

więc do prof. Kisielewicza, żeby on, jako rektor nie wyraził zgody na przedłużenie mojego pobytu za granicą. I udało się, wróciłem do Zielonej Góry. Miałem potem ponowne zaproszenie, ale już nie zdecydowałem się na wyjazd. Ja chciałem pracować w Polsce. I to co teraz powiem, może będzie zaskoczeniem w tym współczesnym, zglobalizowanym świecie, ale dla mnie największą karą, jaką mógłbym otrzymać, byłaby banicja. I mimo, że w krajach, których języki znam, poruszam się swobodnie, nie mam żadnych problemów, to jednak bycie tylko numerem w środowisku, bez możliwości udziału w jego kształtowaniu i konsumpcyjne podejście do życia nie daje mi absolutnie żadnej satysfakcji.

U nas człowiek ma imię i nazwisko, nie jest numerem jak to bywa na dużych uczelniach. Kiedy byłem rektorem WSI, jeździłem nawet na obrony prac doktorskich. Bo wtedy każdy doktor się liczył. A habilitacja to było ogromne święto na uczelni. Miałem nawet specjalny notesik, w którym zapisywałem postępy wszystkich doktorów ze wszystkich wydziałów ówczesnej WSI. A ostatnio miałem przemiłą rozmowę z prof. Adamskim (prof. Marian Adamski z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji - od red.), który za każdym razem przypomina mi, że kiedy był asystentem, otrzymał osobiście przeze mnie napisaną kartkę z życzeniami świątecznymi. Było to dla niego ogromne przeżycie, wszystkim naokoło pokazywał, że rektor do niego napisał. A ja rzeczywiście własnoręcznie wtedy pisałem te kartki do wszystkich, którzy wyjeżdżali za granicę albo byli za granicą. I do studentów też. Uważałem, że jest to potrzebne, aby im pokazać, że ich tu potrzebujemy i żeby wracali. Może ktoś powie, że to już nie na nasze czasy i pewnie będzie miał rację. Wiem o tym, że ja już nie pasuję do dzisiejszej rzeczywistości. Oczywiście nie mam nic przeciwko tym czasom, bo mam świadomość, że niezależnie od tego, co ja powiem, to i tak świat potoczy się nie tak, jak ja to sobie wyobrażam. Ale sobą mogę pozostać.

> **Panie Profesorze, w dalszym ciągu jest Pan potrzebny na uczelni i prowadzi bardzo aktywne życie zawodowe, ale jednak kiedyś przyjdzie taki moment, że przejdziesz Pan na emeryturę. Co Pan wtedy będzie robił?**

No przede wszystkim... będę pracował.

> Acha...

Ja nie umiem odpoczywać, a tak się jakoś złożyło, że moje hobby, które miałem kiedyś, to rzeczy już nieaktualne, jak filatelistyka czy szachy. Grałem w brydża sportowego, ale to też już przeszłość, bo umysł nie pozwala na taki złożony wysiłek. Po prostu będę dalej pracował. Jedyna pasja, jaka mi jeszcze została poza pracą, to muzyka poważna. Regularnie odwiedzam filharmonię, uwielbiam operę. Bardzo duży wpływ na to moje zainteresowanie miała muzyka kościelna, i fakt, że przez wiele lat śpiewałem w *Poznańskich słowikach* u Stefana Stulińskiego. I dziś w ramach możliwości chodzę na koncerty symfoniczne i w każdym sezonie zaliczam ich co najmniej osiem. I to nie jest czas stracony. W kontakcie z kulturą człowiek dojrzewa, staje się pełniejszy, nabywa określonych wartości. Na pewno dużo czasu będę poświęcał zagadnieniu ochrony praw osób niepełnosprawnych. Na pewno nie będę odpoczywał.

> **Dziękuję za rozmowę.**

JUBILEUSZ PROFESORA TADEUSZA BILIŃSKIEGO

*Zachód słońca
I człowiek w zadumie,
O czym myśli –
Sam nie wie.
O czym marzy –
Powiedzieć nie umie.
Ale czy to ważne,
Gdy człowiek w zadumie ?*

Marek Dankowski

FOT. Z ARCHIWUM RODZINNEGO PROFESORA TADEUSZA BILIŃSKIEGO

Na pograniczu Wielkopolski i Ziemi Kujawsko-Pomorskiej, w rejonie Pojezierza Gnieźnieńskiego, wśród rozległych, lekko sfalowanych złotych pól gdzieś tam zamkniętych na horyzoncie ciemną linią lasu, leży spokojne i ciche, choć piękne miasteczko Trzemeszno. Tutaj, 4 grudnia 1932 r., przyszedł na świat mały chłopczyk - Tadeusz Biliński.

Po prawie 70 latach w 2001 r., redaktor naczelny Biuletynu Politechniki Zielonogórskiej, Andrzej Politowicz przeprowadzając wywiad zadał Profesorowi Tadeuszowi Bilińskiemu następujące pytanie: *Panie Pośle, Panie Rektorze, Panie Profesorze - proszę powiedzieć, który zwrot tytułarny najbardziej Pana satysfakcjonuje?* Profesor Tadeusz Biliński odpowiedział wówczas tymi słowami: *Uważam, że tytuł profesora jest tytułem bardzo ważnym. Jest on bowiem wynikiem pracy całego życia, jest dorobkiem kolejnych okresów życia. Jest też także - a to bardzo ważne - wyrazem oceny własnego środowiska zawodowego, co daje poczucie dużej satysfakcji.* Profesor wspaniale to ujął. A my wszyscy wiemy, jak barwną i niezwykłą jest postacią. Piszącego te słowa spotkał niezwykle zaszczyt przypomnienia Szanownym Koleżankom i Kolegom, że właśnie w tym roku, w grudniu mija osiemdziesiąta rocznica urodzin Profesora.

Ale wróćmy do początku - szczęśliwe dzieciństwo Tadeusza Bilińskiego przerwała II Wojna Światowa, na początku której Jego rodzina została przesiedlona do Generalnej Guberni. Po wojnie T. Biliński uczęszczał do szkół między innymi w rodzinnym Trzemesznie i w Poznaniu, gdzie w 1950 zdał maturę. Po maturze pracował jako robotnik w Oddziale Drogowym PKP w Poznaniu, a po roku rozpoczął studia na Wydziale Budownictwa Lądowego WSI w Poznaniu. Studia kończy w roku 1956 z wynikiem bardzo dobrym. Jak sam Jubilat wspomina, to

dopiero na studiach II-stopnia (magisterskich) „zasmakował w prawdziwym studiowaniu, w poszukiwaniu czegoś nowego, trudnego, zdobytego własną pracą naukową”. I takim Profesor pozostał do naszych czasów: poszukującym wiedzy i prawdy.

Efektom jego działalności jest szereg piastowanych przez Niego stanowisk na najwyższych szczeblach, zarówno w sferze naukowej, dydaktycznej, rozwoju kadry naukowej jak i społecznej i politycznej.

Wspomnę tutaj tylko niektóre z tych obszarów. W sferze naukowej Profesor ma niezwykle dorobek piśmienniczy,

jest bowiem autorem lub współautorem prawie 300 publikacji naukowych, a w tym około 30 monografii, skryptów i książek. Jedną z ostatnich książek Profesora jest wydana w 2011 r. historia tworzenia się i rozwoju Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, poczynając od jego powstania w ramach Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, aż po dzień dzisiejszy. Szczegółowe informacje o całym dorobku Profesora można znaleźć w Laudacji wygłoszonej z okazji 70-tej rocznicy urodzin Profesora, przez prof. Jana Kmitę z Politechniki Wrocławskiej i wydrukowanej w Miesięczniku Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 7/19/ z lipca 2003.

Niezwykle aktywna jest także działalność Profesora w pełnieniu akademickich funkcji administracyjnych, związanych ściśle z uczelniami zielonogórskimi. Profesor w 1976 r. zatrudnia się w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze, początkowo na stanowisku docenta, by wkrótce objąć funkcję rektora tej uczelni, którą piastuje do września 1981 r. W latach 1984-1987 jest prorektorem ds. nauczania i wychowania oraz jednocześnie przewodniczącym Komisji Senackiej ds. Dydaktyki i Wychowania, a później (1987-1990) Przewodniczącym Komisji Senackiej ds. Wydawnictw i wreszcie członkiem Komisji Senackiej ds. Nauki i Rozwoju Kadr naukowych (1990-1996). Profesor od samego początku swej obecności na zielonogórskiej uczelni pełnił również szereg odpowiedzialnych funkcji na szczeblu instytutu i wydziału. Był m.in. dyrektorem Instytutu Budownictwa i Inżynierii Środowiska i prodziekanem już Wydziału BiłŚ, a także kierownikiem dwóch zakładów, w tym Zakładu Budownictwa Ogólnego i Architektury.

Profesor był inicjatorem organizowania i przeprowadzenia na naszej Uczelni cyklicznych konferencji nauko-

wych, które znalazły swoje miejsce w panteonie znanych i cenionych w kraju konferencji o tematyce budowlanej, z biegiem czasu zdobywających renomę międzynarodową. Pierwszą taką cykliczną konferencją są *Konstrukcje zespolone*, tym bardziej cenną, że odbywa się ona pod patronatem Przewodniczącego Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Inna cykliczna konferencja to *Renowacja budynków i modernizacja obszarów zabudowanych*, której już kolejna edycja i dla naszego zielonogórskiego środowiska niesłychanie ważna, gdyż uznawana w całym kraju, odbędzie się wiosną 2013 r.

Tadeusz Biliński był na przykład honorowym dawcą krwi, że w młodości uprawiał lekkoatletykę, a zwłaszcza skoki wzwyż, że śpiewał w chórze chłopięcym Stefana Stuligrośa *Poznańskie Słowiki*, że lubił uprawiać turystykę górską, że ma zamiłowanie do muzyki klasycznej, poważnej, a także, iż ... pisał wiersze. Tak! Autorem wiersza rozpoczynającego ten artykuł jest właśnie Profesor!

Od lat Profesor Biliński jest częstym gościem w pokoju kierownika Laboratorium Instytutu Budownictwa Haliny Jasik. I jest to dla nas niezwykle zaszczytem, że odwiedza nas tak Dostojny Gość, nie zawsze w celach służ-

A przecież oprócz swej działalności naukowej, Profesor Tadeusz Biliński był wielkim, w pełnym tego słowa znaczeniu, społecznikiem. Był członkiem wielu krajowych organizacji technicznych i naukowych sprawując w nich ważne funkcje, np. w Komitecie Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, w Instytucie Techniki Budowlanej (członek Rady Naukowej), w Instytucie Gospodarki Mieszkaniowej (przewodniczący Rady Naukowej) i w wielu innych instytucjach.

Szczególnie bogata była działalność Szanownego Jubilata w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej. Posłem był przez pięć kolejno następujących po sobie kadencji od 1985 r. W tym czasie był m.in. członkiem delegacji Parlamentarnej Polski do Parlamentu UE, a także piastował funkcję przewodniczącego sejmowej Komisji Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej. Za całokształt pracy poselskiej, a zwłaszcza za umiejętność i chęć współdziałania ponad podziałami politycznymi oraz tworzenie właściwej atmosfery współpracy, Profesor otrzymał bardzo cenny wyraz uznania w postaci Pucharu Fair Play przyznanego Mu przez posłów, wszystkich członków Komisji.

Za wybitne zasługi i osiągnięcia w pracy naukowej i dydaktycznej oraz dla rozwoju budownictwa Profesor był wielokrotnie odznaczany, m.in. Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1978), Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1978 i 1989), Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą OOP (2000) i innymi odznaczeniami oraz nagrodami, w tym Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki czy Ministra Infrastruktury.

Z Laudacji wygłoszonej przez prof. Jana Kmitę na cześć Jubilata, w Jego 70. urodziny (Uniwersytet Zielonogórski 7/19/2003) dowiadujemy się, że w przeszłości Profesor

bowych. Najczęściej po prostu po to, żeby porozmawiać o sprawach różnych, codziennych, ale także ważnych. Słuchając Go, przez cały czas się uczymy, uczymy się tego jaki powinien być człowiek. Dziękujemy za to Panie Profesorze. Bardzo cenimy i odwzajemniamy tę wielką życzliwość jaką Pan nas darzy. Ale należy również podkreślić, że Profesor umie i lubi pożartować i chyba ma to we krwi. Przy każdej bytności w naszym laboratorium opowiada jakiś dowcip, ale jak na Profesora przystało, nikogo przy tym nie urażając. Profesor Tadeusz Biliński naprawdę potrafi być przyjacielem ludzi. I dlatego jeszcze raz ośmielam się podziękować Panu, Panie Profesorze, że będąc tak znamienitą postacią w skali kraju, tak często bezinteresownie odwiedza Pan nasze skromne, laboratoryjne progi. Życzymy i Panu i sobie, żeby mógł Pan nas odwiedzać jak najdłużej, jak mówi J. Owsiak - do końca świata i jeden dzień dłużej. Ale tego, co teraz napiszę nikt ze współczesnych nie wie i nie kojarzy, pamiętają o tym tylko „najstarsi” studenci WSIln. z końca lat 70. i początku 80. Wówczas działał na uczelni klub turystyczny „Eksplorator”. Co roku wiosną, organizowaliśmy jeden ogólnouczelniany rajd górski, m.in. w Beskid Żywiecki, Gorce, Pieniny, Sudety. Jego Magnificencja Rektor prof. Tadeusz Biliński fundował na każdy z tych rajdów ... beczkę piwa! I tak było! I ja tam byłem i to piwo piłem!

Czcigodnemu Jubilatowi życzymy wiele zdrowia, satysfakcji z dotychczasowych osiągnięć, oraz spełnienia planów i marzeń w kolejnych latach.

STO LAT!

KONSTRUKCJE STALOWE, ŻELBETOWE, ZESPOLONE? TAK, ALE PAMIĘTAJCIE O OGRODACH...

Jakub Marcinowski

Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska

Dostojny jubileusz osiemdziesięciolecia urodzin jest okazją do złożenia gratulacji oraz publicznego wyrażenia uznania dla osiągnięć dostojnego Jubilata prof. Tadeusza Bilińskiego i taki charakter ma ten krótki tekst okolicznościowy.

Należę do osób, które prof. Tadeusza Bilińskiego znał relatywnie krótko. Dostojnego Jubilata poznałem w maju 2002 r., podczas wizyty rekonesansowej w Zielonej Górze. Z osób, które poznałem podczas tamtej pamiętnej wizyty, prof. Biliński sprawiał zdecydowanie najsympatyczniejsze wrażenie, a argumentacja jaka padała z Jego ust była na tyle przekonująca, że podjąłem z namienną w skutki decyzję rozstania z Wrocławiem i przeniesienia się wraz z rodziną do Zielonej Góry. To profesor Tadeusz Biliński był siłą sprawczą (spirytus movens) mego przejścia do Zielonej Góry, za co zaskarbił sobie moją wielką wdzięczność.

Profesora poznałem bliżej w kolejnych latach mej pracy na Wydziale. Dowiedziałem się o wielokadencyjnych doświadczeniach parlamentarnych Profesora, poznałem osobę o rzadko spotykanej współcześnie kulturze osobistej, dystygnowaną w każdym calu i w każdym aspekcie relacji międzyludzkich, a jednocześnie niezwykle ciepłą, uczynną, obdarzoną specyficznym poczuciem humoru i darzącą wielkim szacunkiem pięć piękną.

Ubolewał, i w tym byliśmy zawsze zgodni, nad upadkiem dobrych obyczajów wśród studentów, ale i wśród pracowników. W wielu rozmowach dawał temu wyraz i sugerował by tymi sprawami zajęły się stosowne gremia na Wydziale.

Nie wiem czy kiedykolwiek Profesor pobierał nauki w zakresie retoryki, ale wiem, że w tej trudnej sztuce osiągnął prawdziwe mistrzostwo. Wspaniała polszczyzna, idealna dykcja, swoboda, z jaką przemawiał w różnych okolicznościach tylko delikatnie podkreślana subtelną gestykulacją, charakterystyczna intonacja, wszystko to stawia Profesora w pierwszym rzędzie wszystkich mistrzów mowy polskiej, z którymi kiedykolwiek miałem możliwość spotkać się osobiście.

Profesor Biliński był politykiem, i to Politykiem dużego formatu. Politycy, którzy w ostatnich latach zdominowali ławy rządowe i wypełnili izby poselskie i senatorskie Rzeczypospolitej sprawili, że słowa *polityk*, *polityka* nabrały zdecydowanie negatywnej, czy wręcz pejoratywnej konotacji. Ten trend mogłyby odwrócić jedynie postaci formatu

Profesora Bilińskiego. Wielka szkoda, że takich Polityków już się prawie nie spotyka.

W środowisku naukowym branży budowlanej Zielona Góra jest kojarzona z dwoma ogólnopolskimi konferencjami cyklicznymi: pierwsza to *Konstrukcje zespolone*, druga to *Renowacja budynków i modernizacja obszarów zabudowanych*. Obie zapoczątkował prof. Biliński i obie można zaliczyć do pomników, jakie wystawił sobie Pan Profesor podczas ciągle jeszcze bardzo aktywnego życia zawodowego.

Te kilka zdań poświęconych Jubilatowi zakończę cytatem ze znanej piosenki Jonasza Kofty i Jana Pietrzaka. Cytatem, którym Profesor zwykł kończyć swe referaty na cyklicznej konferencji *Renowacja budynków i modernizacja obszarów zabudowanych*, referaty, w których eksponował rolę zieleni w przestrzeni zabudowanej:

„Pamiętajcie o ogrodach
Przecież stamtąd przyszłicie
W żar epoki użyczą wam chłodu
Tylko drzewa, tylko liście
Pamiętajcie o ogrodach
Czy tak trudno być poetą
W żar epoki nie użyczą wam chłodu
Żaden schron, żaden beton.”

Zbyszko Piwoński
były wojewoda zielonogórski,
senator III, IV i V kadencji

FOT. Z ARCHIWUM RODZINNEGO PROFESORA TADEUSZA BILIŃSKIEGO

Profesor Tadeusz Biliński odegrał w moim życiu bardzo znaczącą rolę. W 1993 r., już jako doświadczony parlamentarzysta, zaprosił mnie na dłuższą rozmowę, w następstwie której zgłosiłem swój akces kandydowania do Senatu RP, w zbliżających się wyborach. Tak się rozpoczęła nasza wieloletnia współpraca, którą bardzo sobie cenię.

W Sejmie prof. T. Biliński zajął się problemami, które dobrze znał jako wieloletni pracownik naukowy wydziałów budownictwa uczelni technicznych. Stąd jego stałe miejsce w Komisji Polityki Przestrzennej, Budowlanej i Mieszkaniowej, której przez trzy kadencje przewodniczył. Głęboka i wszechstronna wiedza oraz umiejętność kierowania zespołem ludzi sprawiły, że jako przewodniczący Komisji zdobył szybko, wśród ogółu posłów powszechne uznanie i szacunek.

Szczególną wartością, właściwą prof. T. Bilińskiemu jest to, że potrafi współpracować z ludźmi o krańcowo różnych poglądach politycznych i skłonić ich do współpracy merytorycznej nad wybranym zadaniem.

W swojej Komisji przestrzegał bardzo ważnej zasady, polegającej na utrzymywaniu kontaktu z praktyką, co z pewnością gwarantowało większą poprawność stanowionego prawa. Następnym tego były liczne kontakty z korporacjami urbanistów, architektów i budowlanych. Przysporzyło to jemu dodatkowych obowiązków. Był bardzo często zapraszany do udziału w gremiach konsultacyjnych i doradczych.

Będąc mocno zaabsorbowany pracą w Sejmie, nigdy nie zapomniał o tych, którzy obarczyli Go zaufaniem, i za sprawą których sprawował swój mandat poselski.

W czasie kiedy przebywał w domu, organizował liczne spotkania z mieszkańcami miast i wsi regionu, połączone z dyżurami parlamentarnymi. Traktował to nie tylko jako obowiązek, ale i możliwość weryfikacji tego co współtworzył i w czym uczestniczył, z prozą codziennego życia. Z wielką wrażliwością odnosił się do spraw ludzkich jakie poznawał w czasie dyżurów.

Bezradność wobec, czasem nieuzasadnionych oczekiwań, tych którzy przychodzili na nasze dyżury była często przedmiotem naszych rozmów - mieliśmy wspólne biuro parlamentarne, stąd stosunkowo często się spotykaliśmy.

Wspominając te lata naszej współpracy, chciałbym zachęcić przyszłych kandydatów na parlamentarzystów, ażeby zapoznali się z dorobkiem prof. T. Bilińskiego w tej dziedzinie działalności - byłaby to dla nich dobra i pożyteczna lekcja.

I w tym miejscu zawsze rozbrzmiewała burza szczerych, spontanicznych oklasków.

Szanowny Panie Profesorze, w imieniu społeczności akademickiej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, gratuluję serdecznie wspaniałego jubileuszu i życzę dalszych, wielu lat życia wypełnionego aktywnością zawodową i ciągłym kontaktem z Wydziałem, który Pan Profesor przed laty współtworzył. Dziękuję za wsparcie i cenne rady, na które zawsze mogłem liczyć w okresie sprawowania funkcji Dziekana.

Co do prezentu stosownego do tak dostojnego jubileuszu, to marzy mi się jeden, który mam nadzieję wkrótce będę mógł wręczyć Panu Profesorowi. To decyzja Centralnej Komisji dotycząca uprawnień habilitowania, decyzja, o której Pan Profesor marzy od 1987 roku. To wtedy uzyskał Pan Profesor pierwsze uprawnienia doktoryzowania w Wyższej Szkole Inżynierskiej - uprawnienia doktoryzowania w dyscyplinie *budownictwo*. Decyzja o uprawnieniach habilitowania w dyscyplinie *budownictwo*, na którą czekamy, byłaby najwspanialszym ukoronowaniem wieloletniej aktywności zawodowej Pana Profesora w środowisku akademickim Zielonej Góry.

Plurimos annos. Ad multos annos.

HUMANISTA NA RYNKU PRACY CZY ABSOLWENT WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO MOŻE BYĆ ATRAKCYJNY DLA PRACODAWCY?

Zaniepokojeni spadającą ilością studentów na kierunkach humanistycznych, a jeszcze bardziej zaniepokojeni wypowiedziami decydentów Uniwersytetu o możliwym wygaszaniu, lub likwidowaniu niektórych kierunków studiów, powtarzającymi się pytaniami studentów o przyszłość Wydziału Humanistycznego, a w ostateczności także o nasze miejsca pracy; obawiając się roztrwonienia znacznego i cennego potencjału intelektualnego, jaki reprezentujemy - chcemy zainicjować debatę nt. wartości i atrakcyjności wykształcenia humanistycznego. Prosimy o pomoc, o podpowiedzi, rady, udział w debacie. Czy jest możliwe, że nasze obawy są przesadzone?

Przedstawiamy dwa teksty: dr. Pawła Walczaka odezwę programową oraz prof. Zdzisława Kalitę głos o ważności filozofii. Jednocześnie apelujemy o ufilozoficznienie inteligencji, o powrót filozofii do programów nauczania. Inaczej - sądzimy - nasze rozważania pozostaną na poziomie zdrowego rozsądku, a chodzi o to, aby były rozumne.

Lilianna Kiejzik
Dyrektor Instytutu Filozofii

Paweł Walczak

W ostatnich latach obserwujemy wzmożoną kampanię na rzecz promocji wykształcenia ścisłego i technicznego. Efektem ubocznym tej finansowanej ze środków publicznych kampanii medialnej jest dewaluacja humanistyki oraz coraz głębsze utrwalenie stereotypu bezwartościowego wykształcenia humanistycznego.

Znaczącą rolę w kreowaniu negatywnego obrazu wykształcenia humanistycznego odgrywają media, które z dużym zaangażowaniem, i bez krytycznej refleksji, nagłaśniają rozmaite nieprzemyślane wypowiedzi i krzywdzące opinie o rzekomym „śmieciovym wykształceniu” na kierunkach humanistycznych i społecznych. Za przykład może posłużyć słynny już kasus Prezesa PZU SA Andrzeja Klesyka, który w imieniu pracodawców krytykuje system szkolnictwa wyższego, obarczając uniwersytety winą za bezrobocie wśród absolwentów. Dzięki takim akcjom przysięto się określanie szkół wyższych mianem „fabryk bezrobotnych”, gdzie w domyśle przypisuje się ową produkcję bezrobotnych głównie wydziałom humanistycznym. Przed kilkoma miesiącami w Gazecie Wyborczej pojawiła się informacja, że kierunkiem, po którym najtrudniej jest dostać pracę jest **filozofia**. Autor informacji pod koniec artykułu ujawnia, w jaki sposób zdobył tę „informację”: dzwonił do Powiatowych Urzędów Pracy i pytał, czy są jakieś oferty pracy dla absolwentów filozofii... Równie znacząca była niedawna wypowiedź Pana Premiera na temat politologów.

Nie trzeba podejmować dogłębnych analiz aby dostrzec szkodliwość takiego jednostronnego przedstawiania sytuacji absolwentów na rynku pracy. Pod wpływem presji mediów, wielu młodych ludzi podejmuje decyzje sprzeczne ze swoimi zainteresowaniami i predyspozycjami, ku-

szeni wizją pewniejszego zatrudnienia wybierają kierunki wbrew swoim pasjom i talentom. Tymczasem nikt nie jest w perspektywie 5 czy 10 lat. Znaczący temat wskazuje raczej na to, że w przyszłości bardziej ceniona będzie pasja i gotowość uczenia się niż profesjonalna wiedza. Za sprawą postępu technologicznego dostęp do wiedzy jest coraz łatwiejszy, potrzebni będą ludzie potrafiący i chcący się uczyć. O absolwentach politologii, historii, filozofii mówi się, że zostali oszukani. Czy jest ktoś, kto jest w stanie zaręczyć, że o dzisiejszych studentach inżynierii środowiska, zarządzania, budownictwa, mechaniki czy popularnego bezpieczeństwa narodowego, za 5-10 lat dziennikarze nie napiszą tego samego?

Badania oczekiwań pracodawców jednoznacznie wskazują na to, że dla pracodawców od tzw. wiedzy twardej (zawodowej), **ważniejsze są kompetencje miękkie**. Znalazły się wśród nich: **efektywna komunikacja, języki obce, otwartość na uczenie się** i stały rozwój, zaangażowanie, praca w zespole, umiejętność określania i uzasadniania priorytetów, **etyczne postępowanie jako podstawa w działaniu**, odpowiedzialność, umiejętność organizacji pracy i efektywnego zarządzania czasem, elastyczność i zdolność do adaptacji. Pracodawcom zależy także, by absolwenci mieli te kompetencje kończąc uczelnię i nie musieli ich „od zera” nabywać w pracy. Podkreślali także, jak ważne są otwartość na uczenie się, umiejętność współpracy z ludźmi z różnych krajów, przedstawicielami innych kultur i religii, a także **logiczne myślenie**. Powyższe kompetencje należą do podstawowych efektów kształcenia **wszystkich kierunków humanistycznych**. Są one kształtowane przynajmniej w takim samym stopniu co na kierunkach ścisłych i technicznych.

Sytuacja permanentnego fałszowania rzeczywistości, niesprawiedliwej oceny wartości wykształcenia humani-

stycznego, powiązany z tym drastyczny spadek kandydatów na kierunki humanistyczne domaga się stanowczej reakcji całego środowiska akademickiego. Należy zabrać głos w debacie o tzw. „przystosowaniu szkolnictwa wyższego do rynku pracy”, gdyż w powszechnej świadomości oznacza to likwidację „bezwartościowych” kierunków z obszaru humanistyki. Dlaczego ten głos nie miałby zabrznieć właśnie w Zielonej Górze? Dlaczego inicjatorem tej dyskusji o wykształceniu humanistycznym nie miałby być Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Zielonogórskiego? Zorganizujmy debatę, która byłaby dostrzeżona przez media, tylko wówczas istnieje szansa na poważne potraktowanie naszego głosu. Takie przedsięwzięcie wymaga oczywiście dużego zaangażowania organizacyjnego i merytorycznego całej społeczności WH, władz uczelni, miasta i regionu. Jest to jednak jedna z inicjatyw, która może przyczynić się z jednej strony, do zmiany sposobu myślenia o humanistyce w mediach, a przez to i w społeczeństwie, z drugiej, do zaznaczenia obecności naszego wydziału w przestrzeni publicznej.

Cele:

- > zainicjowanie dyskusji na temat roli i znaczenia humanistyki i wykształcenia humanistycznego w nowoczesnym społeczeństwie;
- > zwalczanie stereotypu nietrakcyjnego dla pracodawcy absolwenta kierunku humanistycznego;
- > nawiązanie kontaktu i współpracy ze środowiskiem dziennikarskim oraz pracodawcami;
- > promocja Uniwersytetu Zielonogórskiego, Wydziału Humanistycznego UZ, kierunków studiów na WH.

Odbiorcy:

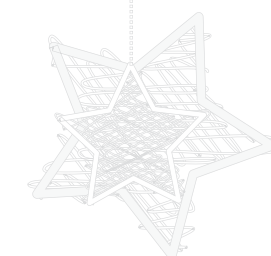
- > dziennikarze (*uświadomienie niedostatecznego rozpoznania problemu oraz szkodliwości rozpowszechniania stereotypowych twierdzeń typu „fabryka bezrobotnych” czy „dostosowanie uczelni do rynku pracy”*);
- > pracodawcy (*dyskusja na temat oczekiwań pracodawcy - jakich kompetencji oczekują od absolwenta i na ile te kompetencje mieszczą się w efektach kształcenia z obszaru humanistyki*);
- > rodzice i nauczyciele (*zazwyczaj oni mają największy wpływ na wybór kierunku i uczelni, przekonanie ich, że kierunek humanistyczny jest atrakcyjny dla zainteresowanych*).

Możliwy scenariusz:

- > panel dyskusyjny z udziałem przedstawicieli środowiska akademickiego, dziennikarzy i ludzi biznesu;
- > wydarzenie powiązane z publikacją;
- > zapis i publikacja przebiegu dyskusji.

Organizacja i finansowanie:

- > zaproszenie do współpracy władze Miasta i Województwa;
- > sponsoring.

CZY FILOZOFIA JEST POTRZEBNA? MIEJSCE FILOZOFII W SYSTEMIE EDUKACJI

Zdzisław Kalita

Że filozofia jest potrzebna, wydaje się być czymś oczywistym. Powstawała jako umiłowanie mądrości i źródło wszelkiej wiedzy. Pradyscyplina, z której wywiodły się wszystkie nauki. Stawiała najogólniejsze pytania na temat świata i człowieka, dociekała czym jest świat, człowiek, na czym polega jego natura, istota, powołanie. Pytała skąd się wiodzi i dokąd zmierza. Próbowala określić miejsce człowieka w świecie, system wolności i odpowiedzialności - w skali indywidualnej i społecznej. Pytała o system wartości, normy postępowania, o dobro i zło, piękno, prawdę i fałsz, o kondycję człowieka, o życie i śmierć, o znamiona ludzkiego losu - indywidualnego i wspólnotowego. Określała metody poznania świata i człowieka, wypracowywała instrumenty poznania i działania. Jako paideia, nauka o wychowaniu, stawała się podstawą systemu edukacji.

Zadania i funkcje filozofii zmieniały się historycznie, zmieniały się też systemy edukacji. A jaki jest współczesny, obecny sens uprawiania filozofii i jaki jest sens kształcenia filozoficznego?

Sądząc po szacunkowym udziale filozofii i etyki w programach kształcenia na poziomie szkolnictwa średniego w naszym kraju i zanikającym zainteresowaniu studiami filozoficznymi, co pogłębia jeszcze niż demograficzny w ostatnich latach, mamy niewątpliwie do czynienia z poważnym kryzysem. Filozofii, czy **myślenia o filozofii i wykształceniu filozoficznym?**

Oto za podstawową przyczynę tego stanu rzeczy uważa się powszechnie małą konkurencyjność wykształcenia filozoficznego na rynku pracy. Powszechnie uważa się to wykształcenie za elitarne i mało przydatne w życiu praktycznym, mało konkurencyjne na rynku pracy i jako takie nie interesujące, nie przyciągające na ten kierunek studiów kandydatów, co wymusza niejako na radach naukowych instytutów filozofii potrzebę podejmowania rozmaitych działań, mających na celu wzbogacenie oferty studiów filozoficznych, uczynienia ich bardziej atrakcyjnymi na rynku pracy i zwiększenia zainteresowania studiami filozoficznymi w ogóle.

Myślenie wskazane powyżej uważam za nieporozumienie i to z wielu względów:

Po pierwsze, to prawda, że studia filozoficzne to studia dość elitarne i trudne, ale dające wykształcenie możliwe najlepsze, wyposażające w wiedzę z zakresu logiki i metodologii, usprawniające do logicznego i krytycznego myślenia, formułowania wypowiedzi i sprawnego, dobrego działania; w wiedzę z zakresu historii filozofii, zapoznającą zarówno z dziejami filozoficznego myślenia, stawiania pytań filozoficznych, nie trywialnych i zdroworozsądkowych ale podstawowych, zasadniczych i mocowania się z poszukiwaniem nań odpowiedzi; w wiedzę z zakresu teorii wartości i etyki, wyposażającą, jak uczył Sokrates i wielu innych filozofów, w wiedzę dla człowieka najważniejszą: jak żyć, aby życie nie było byle jakim, ale wartościowym, pięknym, twórczym, wyposażonym w sens, aby wiedzieć co należy czynić, aby rozwijać człowieczeństwo w sobie i nie być udręką dla innych w jednym, jedynym życiu, jakie mamy do dyspozycji i którego nie wolno zmarnować; dalej w wiedzę z zakresu przyrodoznawstwa, orientującą w świecie,

zapoznającą z niebywale trudnym odkrywaniem w procesie dziejów prawidłowości rozwoju świata przyrodniczego i naszego, ludzkiego w tym świecie udziału; w wiedzę z zakresu filozofii kultury, która uczy rozumienia zjawisk kulturowych, ich różnorodności, różnorodności przejawów i funkcji, kształtowania potrzeb intelektualnych, moralnych, estetycznych, poznawczych; w wiedzę o systemach społecznych, ich komplikacji i sprzeczności, o roli jednostki i grup społecznych (partii) w życiu społecznym, ekonomicznym, politycznym i kulturowym; dalej w wiedzę, jakże w życiu potrzebną (a rzadko niestety widoczną u ludzi władzy, polityków, przedstawicieli mediów) z zakresu erystyki, sztuki prowadzenia sporów, dyskusowania, argumentowania, dialogowania bez uprzedzeń i nienawiści, ale na zasadzie tolerancji, szacunku dla innego.

Oczywiście, nie można w tym miejscu scharakteryzować całego spektrum konkretnych programów studiów filozoficznych. Ale już w oparciu o wymienione wyżej dziedziny wiedzy da się zasadnie stwierdzić, że studia filozoficzne to studia jedne z najbardziej interesujących, a dyplom ukończenia studiów filozoficznych to jeden z najważniejszych jakie można zdobyć. Człowiek kończący studia filozoficzne ma umysł otwarty, nie ograniczony do jakiegś jednej przyszłej profesji. To *nie wada, a odwrotnie, zaleta*. Człowiek o takim umyśle ma dyspozycję do mądrego określenia swego miejsca w życiu, nabywania profesjonalnego doświadczenia, umiejętnego podejmowania i rozwiązywania problemów. Zatem, to nie on powinien poszukiwać pracy po uzyskaniu dyplomu, ale jego się powinno poszukiwać, o niego powinni zabiegać menadżerowie administracji, gospodarki, polityki, oświaty i nauki oraz życia kulturalnego.

Po drugie, za nieporozumienie w dużej mierze uważam lansowaną ostatnio przez różne środowiska, w tym Ministerstwo Edukacji oraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego tezę o niezbędności orientowania szkolnictwa wyższego na potrzeby rynku pracy, co ma, między innymi, zapobiegać bezrobociu absolwentów szkół wyższych. Otóż po pierwsze, rynek pracy się zmieniają i zmieniać będą, w zależności od uwarunkowań różnego typu. Po wtóre, w społeczeństwie obywatelskim, a ku takiemu zmierzamy, każdy ma prawo decydować o własnym rozwoju, zatem i o profilu studiów w zależności od swoich uzdolnień i preferowanego systemu wartości, wokół którego zorganizować chce swoje życie. Szkolnictwo wyższe ma taką możliwość zapewnić, biorąc pod uwagę zarówno potrzeby rynku, jak i, a może nawet przede wszystkim, rozwój osobowy, w który powinno się inwestować. Od wszechstronności tego rozwoju zależy kształt życia społecznego, czyli czy jest ono zorganizowane na podstawie doraźnego schematu potrzeb społeczeństwa konsumpcyjnego, czy też ich wielości i różnorodności. To fakt, że rozpoznanie przez przyszłego kandydata na studia swoich uzdolnień może nie być trafne; także określenie swoich aspiracji życiowych oraz możliwości ich realizacji. Jest to wszakże ryzyko życiowe i każdy ma do niego prawo.

Nie ma, i nigdy nie było (poza schematami), jednej recepty na udane, szczęśliwe życie. Trzeba podkreślić jeszcze inną kwestię, że szkolnictwo na poziomie podstawowym i średnim, zapatrzone w dostarczanie wiedzy jako podstawową swoją funkcję i w badanie standardowe poziomu tej wiedzy za pomocą testów jako wymogu współczesności (mody), nie sprzyja usprawnianiu młodego człowieka do myślenia, stawiania pytań, problematyzowania, prezentowania racjonalnej, krytycznej postawy, co zawsze stanowiło istotę filozofowania; szkolnictwo to nie bierze też większego udziału w rozpoznawaniu uzdolnień, wyławianiu talentów i pielęgnowaniu ich. Trudno się zatem dziwić, że nie jest ono zbyt dobrym sojusznikiem uczelni wyższych w kwestii przygotowania kandydatów na studia filozoficzne i studia w ogóle.

PRAWA do HABILITACJI dla ASTRONOMII

26 listopada 2012 r. Prezydium Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych zatwierdziło przyznanie Wydziałowi Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego prawa nadawania stopnia doktora habilitowanego nauk fizycznych w zakresie astronomii. Jest to już czwarty wydział na naszej uczelni posiadający prawo habilitowania (dotychczasowe uprawnienia to: elektrotechnika, historia, matematyka).

Centralna Komisja przyznając uprawnienia bierze pod uwagę m.in. poziom działalności naukowej lub artystycznej jednostki oraz liczbę zatrudnionych w niej osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego. Musi to być minimum 12 profesorów lub doktorów habilitowanych, przy czym co najmniej 5. z nich musi reprezentować dyscyplinę, w której jednostka ubiega się o uprawnienia - czyli w naszym przypadku - astronomię. Wydział Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego spełnia wygórowane wymagania kadrowe, a Instytut Astronomii UZ zatrudnia dziś trzech profesorów zwyczajnych i trzech profesorów nadzwyczajnych oraz sześciu doktorów.

Uzyskanie przez WFiA uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego oznacza wzmocnienie jego pozycji nie tylko na uczelni, ale też w kraju i zagranicą.

INSTYTUT ASTRONOMII:

Badania naukowe z zakresu astronomii prowadzone są w Zielone Górze już od 1990 r. Od początku charakteryzowały się one bardzo wysokim poziomem, dzięki czemu praca zielonogórskich astronomów doceniana jest przez międzynarodowe środowisko astronomiczne. Obecnie na dorobek naukowy pracowników Instytutu składa się 158 recenzowanych publikacji.

Pracownicy Instytutu zajmują się głównie badaniem pulsarów. Zespół zielonogórskich astronomów utrzymuje wiodącą pozycję w tej dziedzinie w Polsce oraz jest rozpoznawany na świecie. Dodatkowo prowadzone są badania z zakresy mechaniki nieba i kosmologii.

W Instytucie Astronomii im. Keplera wszyscy pracownicy co roku publikują artykuły w renomowanych czasopiśmie, a wielu z nich zdobywa również prestiżowe granty i wyróżnienia.

Instytut posiada uprawnienia do prowadzenia studiów licencjackich i magisterskich, zaś na Wydziale Fizyki i Astronomii prowadzone są studia doktoranckie zarówno z fizyki, jak i astronomii. Instytut posiada własne, małe Obserwatorium na Wieży Braniborskiej. Studenci mogą korzystać z Obserwatorium, dzięki czemu realizują własne projekty naukowe oraz rozwijają praktyczne umiejętności.

Instytut aktywnie współpracuje z wieloma ośrodkami astronomicznymi w kraju i zagranicą, dzięki czemu pracownicy oraz studenci mogą wyjeżdżać na staże, zaś do Zielonej Góry na gościnne wykłady przyjeżdżają specjaliści z całego świata.

esa

NOWE HABILITACJE

> DR HAB. EWA DRGAS-BURCHARDT

19 września 2012 r. Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, po zapoznaniu się z wcześniejszą uchwałą Komisji Habilitacyjnej z 17 lipca 2012 r., podjęła uchwałę o nadaniu dr Ewie Drgas-Burchardt stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie *matematyka*.

Ewa Drgas-Burchardt urodziła się w Zielonej Górze, gdzie ukończyła Technikum Elektroniczne ze specjalnością maszyny matematyczne. Następnym etapem jej edukacji były studia na Uniwersytecie Wrocławskim. Tam uzyskała tytuł magistra *matematyki* w specjalności *zastosowania matematyki* broniąc pracę magisterską pt.: *Pewne charakterystyki rozkładu geometrycznego*. Również we Wrocławiu (Politechnika Wrocławska), w roku 1996, uzyskała stopień doktora nauk matematycznych. Promotorem jej pracy doktorskiej pt.: *Rozbicia grafów względem własności dziedzicznych i wielomian chromatyczny* jest prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki, znany w kraju i na świecie specjalista z zakresu matematyki dyskretniej (pracownik WMiE UZ). Dalszy rozwój naukowy Ewy Drgas-Burchardt jest ściśle związany z tematyką własności dziedzicznych grafów, hipergrafów i innych struktur dyskretnych, rozwijanej głównie w trzech ośrodkach światowych: Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, Department of Mathematics and Applied Mathematics of University of Pretoria oraz Faculty of Science of Pavol Jozef Šafárik, University Košice. Współpraca z przedstawicielami tych ośrodków, oparta na pobytach naukowych i współuczestniczeniu w konferencjach, zaowocowała wieloma publikacjami naukowymi o tematyce własności dziedzicznych, których autorem lub współautorem jest Ewa Drgas-Burchardt. Wyróżnionych pięć publikacji pod wspólnym tytułem *Jednoznaczna faktoryzacja i generowanie klas grafów względem zbiorów grafów pierwszych* zostały przedstawione przez autorkę jako jednotematyczny cykl, stanowiący wkład w rozwój matematyki dyskretniej, uprawniający do nadania stopnia doktora habilitowanego. Po pozytywnych recenzjach Komisja Habilitacyjna, a następnie Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ, uznała, że cykl ten stanowi podstawę do nadania Ewie Drgas-Burchardt stopnia naukowego doktora habilitowanego.

W kontekście tej decyzji, zwrócono uwagę na współpracę międzynarodową i aktywność naukową Ewy Drgas-Burchardt, jak również rolę jaką odgrywa ona w środowisku zielonogórskim, będąc redaktorem pomocniczym *Discussioness Mathematicae Graph Theory* i współorganizatorem cyklicznych konferencji naukowych *Workshop CID*.

Joachim Syga

> DR HAB. INŻ. ABDRAHMAN ALSABRY

Z przyjemnością informujemy, że 7 listopada 2012 r. na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Białostockiej odbyło się kolokwium habilitacyjne naszego Kolegi dr. inż. **Abdrahmana Alsabrego**. Rada Wydziału podjęła uchwałę o nadaniu dr. A. Alsabremu stopień doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk technicznych* w dyscyplinie *budownictwo* w specjalności *fizyka budowli*.

Podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego było kolokwium habilitacyjne, obrona rozprawy habilitacyjnej pod tytułem: *Transport wilgoci w przegrodach budowlanych wykonanych z materiałów kapilarno-porowatych* oraz dorobek naukowy habilitanta.

Abdrahman Alsabry urodził się w 1966 r. w Jemenie, gdzie w 1985 r. ukończył technikum budowlane. W roku 1986 przyjechał do Polski i tutaj rozpoczął naukę języka polskiego w ramach kursu dla cudzoziemców w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu. Już rok później zaczął studiować *budownictwo* na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze uzyskując dyplom magistra inżyniera ze specjalnością *konstrukcje budowlane*.

W 1999 r. na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Zielonogórskiej obronił dysertację doktorską pt.: *Analiza mechanizmów procesów korozyjnych zbrojenia w konstrukcjach z betonu oraz sposobu powstawania tych procesów*. W 2001 r. dr Abdrahman Alsabry uzyskał obywatelstwo polskie. Nie poprzestaje jednak na uzyskaniu stopnia doktora i kształci się dalej, uczestnicząc w różnego rodzaju kursach i szkoleniach, a także studiach podyplomowych, uzyskując liczne certyfikaty, m.in. w zakresie audytów energetycznych, efektywnych i odnawialnych technologii energetycznych w budynkach mieszkalnych i użyteczności publicznej, w zakresie diagnostyki termowizyjnej budynków, czy też podstaw budownictwa pasywnego. Dr A. Alsabry posiada uprawnienia do sporządzania świadectw charakterystyki energetycznej budynków.

Dr Abdrahman Alsabry brał udział w różnych projektach współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej, np. w latach 2010-2012 na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ był współorganizatorem studiów podyplomowych *Budownictwo energooszczędne, audyting oraz ocena energetyczna budynków*, a w latach 2012-2013 jest

koordynatorem i kierownikiem merytorycznym studiów podyplomowych *Budownictwo energooszczędne, audyting oraz ocena energetyczna budynków; kierunek: Odnawialne Źródła Energii*. Współorganizatorem obu wymienionych projektów jest Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości.

W latach 2010-2011 dr A. Alsabry brał udział w pracach projektu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju nt.: *Zintegrowany system zmniejszenia eksploatacyjnej energochłonności budynków*.

Dr hab. inż. Abdrahman Alsabry jest autorem lub współautorem około 40. publikacji, w tym: 4. podręczników akademickich z zagadnień fizyki budowlanej; 1. monografii habilitacyjnej; 9. artykułów w czasopismach zagranicznych.

Za swoje osiągnięcia był czterokrotnie nagradzany indywidualnymi Nagrodami Rektora. Obecnie pracuje w Zakładzie Budownictwa Ogólnego Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zielonej Górze.

Panu dr. hab. Abdrahmanowi Alsabremu życzymy zadowolenia oraz spełnienia marzeń i zamiarów w pracy zawodowej oraz wszelkiej pomyślności i szczęścia w życiu osobistym.

Marek Dankowski

> DR HAB. INŻ. RADOŚLAW KŁOŚIŃSKI

14 listopada 2012 r. na Wydziale Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się kolokwium habilitacyjne dr. inż. Radosława Kłosińskiego. Podstawą przewodu była rozprawa habilitacyjna pt.: *Zastosowanie operatorów cykloparametrycznych do reprezentacji układów okresowo zmiennych*. Recenzentami w przewodzie habilitacyjnym byli: prof. dr hab. inż. Stanisław Osowski z Politechniki Warszawskiej, prof. dr hab. inż. Marian Pasko z Politechniki Śląskiej, prof. dr hab. inż. Marek Hartman z Akademii Morskiej w Gdyni oraz prof. dr hab. inż. Dariusz Uciński z naszej uczelni.

Radosław Kłosiński uzyskał habilitację z zakresu *elektrotechniki teoretycznej*. W tej dziedzinie mieszczą się jego zainteresowania naukowo-badawcze, a szczególnie wykorzystanie metod cyfrowego przetwarzania sygnałów w elektrotechnice. Przykładem są operatory cykloparametryczne opisujące relacje między próbkami sygnałów wejścia i wyjścia układów liniowych o okresowo zmiennych parametrach. W monografii habilitacyjnej, obok rozważań teoretycznych, podane zostały przykłady zastosowań takich operatorów do wyznaczania prądów optymalnych w obwodach z odbiornikami generującymi harmoniczne, do symulacji okresowego stanu ustalonego układów nieliniowych oraz do rekonstrukcji sygnałów okresowych zniekształconych przez układy nieliniowe.

Radosław Kłosiński urodził się i mieszka w Zielonej Górze. Od początku swojej kariery był związany z uczelnią zielonogórską. Jeszcze w czasie studiów został zatrudniony na stanowisku asystenta - stażysty w Instytucie Automatyki i Metrologii Elektrycznej, który później przekształcił się w Instytut Metrologii Elektrycznej. W 1988 r. ukończył studia na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze uzyskując dyplom z wyróżnieniem. W 1994 roku na Wydziale Elektrycznym Politechniki Ślą-

skiej obronił pracę doktorską pt.: *Algorytmy wyznaczania aktywnych prądów rzeczywistych źródeł w obwodach parametrycznych i nieliniowych*. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Maciej Siwczyński.

Obok działalności naukowej i dydaktycznej dr inż. Radosław Kłosiński angażował się również w działalność organizacyjną. Był członkiem Rady Wydziału, był kierownikiem zespołu prowadzącego prace naukowo-badawcze w ramach badań statutowych oraz w ramach badań własnych, brał udział w pracach Wydziałowej Komisji Dydaktycznej.

Radosław Kłosiński jest żonaty i ma dwie córki. Interesuje się fotografią i ceramiką.

Gratulujemy koledze sukcesu i życzymy dalszej owocnej pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej.

Leszek Furmankiewicz

> ROZPOCZĘCIE KOLOKWIUM HABILITACYJNEGO DR. INŻ. RADOŚLAWA KŁOŚIŃSKIEGO (FOT. Z WYDZIAŁU)

> NA SALI PODCZAS KOLOKWIUM (FOT. Z WYDZIAŁU)

> RADOŚLAW KŁOŚIŃSKI NA WAKACJACH Z CÓRKAMI: 13-LETNIA OLĄ I 9-LETNIA HANIĄ (FOT. Z ARCHIWUM R.K.)

PROMOCJE DOKTORSKIE, WRĘCZENIE DYPLOMÓW HABILITACYJNYCH

Danuta Chojnacka

20 listopada 2012 roku miała miejsce dwunasta w historii Uczelni uroczystość Promocji Doktorskich. Odbyła się ona w obecności władz Uniwersytetu, promotorów prac doktorskich oraz rodzin młodych naukowców.

Dyplomy odebrało 24 doktorów z:

- > Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji - 5 doktorów (1 elektrotechnika, 4 informatyka),
- > Wydziału Fizyki i Astronomii - 2 doktorów (1 fizyka, 1 astronomia),
- > Wydziału Humanistycznego - 2 doktorów (historia),
- > Instytutu Filozofii - 1 doktor (filozofia),
- > Wydziału Inżynierii Ładowej i Środowiska - 3 doktorów (2 inżynieria środowiska, 1 budownictwo),
- > Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii - 5 doktorów (matematyka),
- > Wydziału Mechanicznego - 2 doktorów (budowa i eksploatacja maszyn),
- > Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu - 4 doktorów (pedagogika).

Lista doktorów:

1. dr inż. Michał DOLIGALSKI

Tytuł rozprawy: *Dywersyfikacja specyfikacji behawioralnej rekonfigurowalnych sterowników logicznych*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych w dyscyplinie informatyka

Promotor: prof. dr hab. inż. Marian Adamski

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Andrzej Napieralski; prof. dr hab. inż. Alexander Barkalov

2. dr inż. Monika Wiśniewska

Tytuł rozprawy: *Dekompozycja systemów dyskretnych z wykorzystaniem hipergrafów*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych w dyscyplinie informatyka

Promotor: prof. dr hab. inż. Marian Adamski

Recenzenci: dr hab. inż. Dariusz Kania, prof. PŚ; dr hab. inż. Larysa Titarenko, prof. UZ

3. dr inż. Piotr Grobelny

Tytuł rozprawy: *Wykorzystanie systemu ekspertowego w tworzeniu usług złożonych w ramach architektury zorientowanej na usługi*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych w dyscyplinie informatyka

Promotor: dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Józef Korbicz; prof. dr hab. inż. Antoni Wiliński

4. dr inż. Agnieszka Lasota

Tytuł rozprawy: *Modelowanie procesów produkcyjnych z wykorzystaniem diagramów aktywności języka UML i sieci Petriego typu P/T*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych w dyscyplinie informatyka

Promotor: dr hab. Andrei Karatkevich, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Zbigniew Banaszak; prof. dr hab. inż. Alexander Barkalov

5. dr inż. Piotr Andrzej POWROŹNIK

Tytuł rozprawy: *Analiza dotrzymania ograniczeń czasowych*

w systemach pomiarowo-sterujących z wykorzystaniem algorytmów heurystycznych w elastycznym modelowaniu szeregowania zadań

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
Doktor nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika
Promotor: dr hab. inż. Wiesław Miczulski, prof. UZ
Recenzenci: dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ; prof. dr hab. inż. Wiesław Winiński

6. dr Joanna Karolina Kalaga

Tytuł rozprawy: *Wskaźniki chaosu kwantowego na przykładzie wzbudzonego impulsowo oscylatora anharmonicznego*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Fizyki i Astronomii
Doktor nauk fizycznych w dyscyplinie fizyka
Promotor: dr hab. Wiesław Leoński, prof. UZ
Recenzenci: dr hab. Adam Miranowicz, prof. UAM; dr hab. Van Cao Long, prof. UZ

7. dr Sneha HONNAPPA

Tytuł rozprawy: *Analysis of single pulses in radio pulsars at high observing frequencies*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Fizyki i Astronomii
Doktor nauk fizycznych w dyscyplinie astronomia
Promotor: dr hab. Jarosław Kijak, prof. UZ
Recenzenci: dr hab. Jarosław Dyks; prof. dr hab. Giorgi Melikidze

8. dr Ilona MATEJKO

Tytuł rozprawy: *Książęta, pieczęcie i władza. Studium ze sfragistyki Piastów legnicko-brzeskich*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Humanistycznego
Doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie historia
Promotor: prof. dr hab. Wojciech Strzyżewski
Recenzenci: prof. dr hab. Kazimierz Bobowski; dr hab. Jan Wroniszewski, prof. UMK

9. dr Izabella STARZEC-KOSOWSKA

Tytuł rozprawy: *Dziennikarstwo muzyczne w TVP Wrocław w latach 1994-2010*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Humanistycznego
Doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie historia
Promotor: prof. dr hab. Włodzimierz Suleja
Recenzenci: dr hab. Robert Skobelski, prof. UZ; dr hab. Grzegorz Strauchold, prof. Uwr; dr hab. Wojciech Skrzydlewski, prof. UAM

10. dr Joanna ZEGZUŁA-NOWAK

Tytuł rozprawy: *Polemiki filozoficzne Henryka Elzenberga ze szkołą lwowsko-warszawską*
Stopień nadany uchwałą Rady Instytutu Filozofii
Doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofia
Promotor: dr hab. Stefan Konstańczak, prof. UZ
Recenzenci: dr hab. Krzysztof Kaszyński, prof. UZ; prof. zw. dr hab. Włodzimierz Tyburski

11. dr inż. Bożena KUCZMA

Tytuł rozprawy: *Analiza statystyczno-wytrzymałościowa zespolonych belek stalowo-betonowych o podatnych taczniakach*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska

Doktor nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo
Promotor: prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński
Recenzenci: prof. zw. dr hab. inż. Andrzej Ryżyński; prof. dr hab. inż. Romuald Świtka

12. dr inż. Katarzyna ŁUSZCZYŃSKA

Tytuł rozprawy: *Zastosowanie metod bioindykacyjnych do oznaczania toksyczności grzybów pleśniowych w obiektach budowlanych*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska

Doktor nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska
Promotor: dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ
Recenzenci: dr hab. Barbara Kołtwan, prof. PWR; dr hab. inż. Zofia Sadecka, prof. UZ

13. dr inż. Aleksander WIDUCH

Tytuł rozprawy: *Zastosowanie popiołów lotnych z węgla brunatnego do wzmocnienia gruntów*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska

Doktor nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska
Promotor: dr hab. Urszula Kołodziejczyk, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Wojciech Nowak; prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak

14. dr Agnieszka KULAWIK

Tytuł rozprawy: *Odporne wnioskowanie statystyczne w wielowymiarowym modelu normalnym*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Doktor nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka
Promotor: dr hab. Stefan Zontek, prof. UZ
Recenzenci: prof. dr hab. Tadeusz Bednarski; prof. dr hab. Roman Zmyślony

15. dr Izabela KURZYDŁO

Tytuł rozprawy: *Pewne typy macierzowych równań diofantycznych*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Doktor nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka
Promotor: dr hab. Aleksander Grytczuk, prof. UZ
Recenzenci: dr hab. Alfred Czogała, prof. UŚ; dr hab. Tomasz Szulc, prof. UAM

16. dr Monika PASŁAWSKA-POLUDNIAK

Tytuł rozprawy: *Zagadnienia aproksymacyjne nieliniowej filtracji z opóźnieniem*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Doktor nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka
Promotor: dr hab. Krystyna Twardowska, prof. SGGW
Recenzenci: dr hab. Anna Karczewska, prof. UZ; prof. dr hab. Leszek Stomiński

17. dr Jolanta ROSIAK

Tytuł rozprawy: *Indeksy lokalne w digrafach prymitywnych*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Doktor nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka
Promotor: dr hab. Maria Kwaśnik, prof. URZ
Recenzenci: prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki; prof. dr hab. Maciej M. Sysło

18. dr Wenmeng ZHANG

Tytuł rozprawy: *Stability of iterative roots and existence of solu-*

tions for polynomial-like iterative equations
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Doktor nauk matematycznych w dyscyplinie matematyka
Promotorzy: prof. dr hab. Witold Jarczyk; prof. Weinian Zhang
Recenzenci: prof. dr hab. Janusz Matkowski; prof. dr hab. Marek Cezary Zdon

19. dr inż. Halina PACHA-GOŁĘBIOWSKA

Tytuł rozprawy: *Badanie właściwości technologicznych i eksploatacyjnych warstwy wierzchniej żeliwnych pierścieni tłokowych silników spalinowych*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Mechanicznego
Doktor nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn
Promotor: prof. dr hab. inż. Eugene Feldshtein
Recenzenci: prof. dr hab. inż. Piotr Cichosz; prof. dr hab. inż. Maciej Kupczyk

20. dr inż. Remigiusz ROMANKIEWICZ

Tytuł rozprawy: *Badania nad możliwością szybkiej oceny właściwości technologicznych siluminów w końcowym etapie krzepnięcia i początkowym etapie stygnięcia*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Mechanicznego
Doktor nauk technicznych w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn
Promotor: dr hab. inż. Jerzy Mutwil, prof. UZ
Recenzenci: prof. dr hab. inż. Zbigniew Górny; prof. dr hab. inż. Stanisław Pietrowski

21. dr Stana BUCHOWSKA

Tytuł rozprawy: *Działania fundacji La Strada na rzecz reintegracji społecznej i zawodowej ofiar handlu ludźmi*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Doktor nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
Promotor: prof. dr hab. Zbigniew Izdebski
Recenzenci: prof. zw. dr hab. Kazimierz Pospiszył; prof. zw. dr hab. Krystyna Marzec-Holka

22. dr Tatiana MACIEJEWSKA

Tytuł rozprawy: *Postrzeganie i kreowanie męskiej tożsamości*

przez mężczyzn ćwiczących w siłowni

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Doktor nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
Promotor: prof. dr hab. Zbigniew Izdebski
Recenzenci: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ; prof. dr hab. Ewa Syrek

23. dr Arkadiusz NOWAK

Tytuł rozprawy: *Obrazy życia osób z HIV/AIDS komponent zdrowotny, społeczny, egzystencjonalny*
Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Doktor nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
Promotor: prof. dr hab. Zbigniew Izdebski
Recenzenci: prof. zw. dr hab. Andrzej Radziewicz-Winnicki; prof. zw. dr hab. med. Anna Boroń-Kaczmarek; ks. prof. zw. dr hab. Mirosław Kalinowski

24. dr Anna ZIĘTEK

Tytuł rozprawy: *Przygotowanie zawodowe młodzieży niepełnosprawnej (na przykładzie województwa lubuskiego)*

Stopień nadany uchwałą Rady Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Doktor nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika
Promotor: dr hab. Bogusław Pietrulewicz, prof. UZ
Recenzenci: dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ; prof. dr hab. Kazimierz Wenta

Podczas uroczystości wręczono także dyplomy habilitacyjne. Dyplomy odebrało czterech doktorów habilitowanych. Z Wydziału Humanistycznego 3 osoby oraz 1 osoba z Wydziału Matematyki Informatyki i Ekonometrii.

Lista doktorów habilitowanych

1. dr hab. Bogdan BOBOWSKI

Tytuł rozprawy: *Kultura materialna mieszczan Świdnicy i rycerstwa Weichbildu świdnickiego w świetle testamentów (od I połowy XIV do końca I ćwierci XVII w.)*
Dziedzina - nauki humanistyczne, w dyscyplinie historia
Uchwała Rady Wydziału Humanistycznego
Recenzenci: prof. dr hab. Krzysztof Mikulski; prof. dr hab. Andrzej Wyrwa; prof. dr hab. Bogdan Rok; dr hab. Wojciech Dzieduszycki, prof. UZ

2. dr hab. Filip MUSIAŁ

Tytuł rozprawy: *Podręcznik безпеaki. Teoria pracy operacyjnej Służby Bezpieczeństwa w świetle wydawnictw resortowych*
Dziedzina - nauki humanistyczne, w dyscyplinie historia
Uchwała Rady Wydziału Humanistycznego
Recenzenci: prof. dr hab. Bohdan Łukaszewicz; prof. dr hab. Krzysztof Kawalec; prof. dr hab. Włodzimierz Suleja; prof. dr hab. Hieronim Szczegółta

3. dr hab. Paweł WOLNICKI

Tytuł rozprawy: *Urząd, kancelaria i akta dziekańskie w okresie Królestwa Polskiego (1818-1918). Studium administracyjno-kancelaryjno-archiwalne*
Dziedzina - nauki humanistyczne, w dyscyplinie historia
Uchwała Rady Wydziału Humanistycznego
Recenzenci: prof. dr hab. Kazimierz Bobowski; prof. dr hab. Andrzej Szwarz; ks. prof. dr hab. Anzelm Weiss

4. dr hab. Ewa DRGAS-BURCHARDT

Tytuł rozprawy: *Jednotematyczny cykl publikacji: Jednoznaczna faktoryzacja i generowanie klas grafów względem zbiorów grafów pierwszych*
Dziedzina - nauki matematyczne, w dyscyplinie matematyka
Uchwała Rady Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
Recenzenci: dr hab. Krzysztof Giaro; prof. dr hab. Andrzej Ruciński; prof. dr hab. Adam Wojda

Wszystkim nowym doktorom habilitowanym i doktorom życzymy powodzenia w dalszym prowadzeniu badań naukowych, pracy dydaktycznej oraz pomyślności w życiu osobistym.

WRĘCZENIE ODZNACZEŃ PAŃSTWOWYCH PRACOWNIKOM UNIWERSYTETU

7 grudnia 2012 r. wojewoda lubuski Marcin Jabłoński wręczył pracownikom Uniwersytetu Zielonogórskiego odznaczenia państwowe. W tym roku aż 98 osób odebrało z rąk wojewody krzyże i medale.

KRZYŻ KOMANDORSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

1. prof. dr hab. inż. Ferdynand Romankiewicz.

KRZYŻ OFICERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

1. prof. dr hab. Janusz Matkowski.

KRZYŻ KAWALERSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

1. prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński,
2. prof. dr hab. Andrzej Cegielski,
3. prof. dr hab. Zbigniew Izdebski,
4. prof. dr hab. inż. Józef Korbicz,
5. prof. dr hab. Maria Piechowiak,
6. dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ,
7. dr inż. Janusz Baranowski.

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

1. prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk,
2. prof. dr hab. Leszek Jerzak,
3. dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ,
4. dr hab. Andrzej Pieczyński, prof. ZU,

5. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ,
6. mgr Ewa Anna Adaszyńska,
7. mgr Ryszard Błażyński,
8. inż. Henryk Józef Michalak.

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

1. dr Krystyna Teresa Biatek,
2. dr hab. Dariusz Dolański, prof. UZ,
3. mgr Władysław Leśniak,
4. mgr Ewa Nodzyńska,
5. dr Janina Wallis.

BRAZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

1. mgr Tomasz Grzybowski.

MEDALE KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ

1. prof. dr hab. Mirosław Chatubiński,
2. dr hab. inż. Michał Drab, prof. UZ,
3. dr hab. inż. Maria Fic, prof. UZ,
4. prof. dr hab. inż. Jan Jagielski,
5. dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ,
6. dr inż. Barbara Walczak,
7. dr hab. inż. Wojciech Eckert, prof. UZ,
8. II st. kwalif. art. Juliusz Karcz, prof. UZ,
9. prof. Stanisław Kortyka,

10. dr inż. Włodzimierz Kujanek,
11. mgr Jolanta Maria Pacewicz-Johansson,
12. dr hab. Bogdan Ślusarz, prof. UZ,
13. mgr Krzysztof Wieliczko,
14. II st. kwalif. art. Ryszard Woźniak, prof. UZ.

MEDAL ZŁOTY ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. Adamek Henryk
2. Charczuk Stanisław,
3. mgr Czarnecka Elżbieta,
4. Danowska Dorota,
5. Delikat Elżbieta,
6. Derucka Alina,
7. prof. dr hab. Fyk Janina,
8. Hlus Janusz,
9. mgr Jasińska Izabela,
10. Jędrzejewska Krystyna,
11. II st. kw. art. Karcz Juliusz, prof. UZ,
12. Karpeta Halina,
13. Kiernowicz Marzena,
14. Kleszcz Barbara,
15. Kokociński Arkadiusz,
16. Kominek Alicja,
17. Krawczyk Krzysztof,
18. Kulik Elżbieta,
19. Maciszonek Danuta,
20. mgr Marcinowska Grażyna,
21. Marzec Ewa,
22. Masklak Halina,
23. Mazgajczyk Jolanta,
24. lic. Mazur Kazimierz,
25. Misiuk Alina,
26. Nowak Krystyna,
27. Ostrowski Jan,
28. mgr Piotrowska Ewa,
29. Piskorski Witold,

30. Pitula Daniela,
31. mgr inż. Rybicki Jerzy,
32. Tracz Henryk,
33. Ulasik-Kancelarczyk Regina,
34. Wasilewski Ryszard,
35. mgr inż. Wilczyński Leszek,
36. II st. kw. art. Zimnicki Ryszard, prof. UZ,
37. Zommer Jan.

MEDAL SREBRNY ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. Bobrowski Andrzej,
2. mgr Chronowski Tadeusz,
3. lic. Dęga Małgorzata,
4. inż. Dudek Maria,
5. mgr Dzierzba Teresa,
6. inż. Espenschied Roman,
7. mgr inż. Gil Tadeusz,
8. mgr Kochańska Edyta,
9. mgr Krawczyk Kazimierz,
10. mgr Krawczyk Maria,
11. dr Literska Barbara,
12. lic. Michalak Wioleta,
13. Mikołajczak Jarosław,
14. I st. kw. art. Stankowiak Bartłomiej,
15. mgr inż. Stuce Małgorzata,
16. Zatoński Grzegorz.

MEDAL BRAZOWY ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. mgr inż. Czora Agata,
2. inż. Hołderyn Tomasz,
3. dr inż. Kuryło Piotr,
4. dr inż. Michalski Dariusz,
5. mgr Panek-Sarnowska Barbara,
6. mgr Szumalo Sławomir,
7. mgr Świryduziuk Marta,
8. mgr inż. Woś Joanna.

PODZIĘKOWANIA

Nigdy nie jesteśmy przygotowani na informację, że Ktoś z naszych bliskich jest poważnie chory. Stajemy się jeszcze bardziej bezradni, gdy ta informacja dotyczy naszego Dziecka albo Wnuka. Przecież nie tak miało być! Tymczasem jak najszybciej musimy się otrząsnąć i zacząć walczyć o zdrowie naszych Dzieci.

Mówi się nieszczęścia chodzą parami. I coś w tym jest. Często bowiem okazuje się, że skuteczne leczenie jest bardzo kosztowne. Można się nawet wszystkiego wyżyć, a i to „wszystko” będzie tylko kroplą w morzu potrzeb. Dlatego tak ważny jest każdy grosz i każda nawet najdrobniejsza pomoc ze strony życzliwych nam Osób.

Tą drogą chcemy serdecznie podziękować wszystkim Ludziom Dobrej Woli i Szlachetnego Serca - pracownikom Uniwersytetu Zielonogórskiego, którzy 1 proc. swego podatku przekazali w ramach akcji „Pomagajmy sobie” Dzieciom bardzo tej pomocy potrzebującym.

Ewa Tworowska-Chwalibóg

WSPÓŁPRACA Z TECHNISCHE HOCHSCHULE MITTELHESSEN W RAMACH SIECI UCZELNIANEJ CUCEE

Ryszard Rybski

W dniach 7 - 10 listopada 2012 r. odbyło się w Gies-sen (Niemcy) coroczne spotkanie przedstawicieli Technische Hochschule Mittelhessen (THM) i Uniwersytetu Zielonogórskiego. Obydwie uczelnie owocnie współpracują ze sobą od 1997 roku w ramach partnerskiej umowy. Od początku współpracy dwa razy w roku odbywają się regularne spotkania przedstawicieli uczelni: wiosenne spotkanie w Zielonej Górze i jesienne w Giessen. W 2000 r. krąg współpracujących uczelni został poszerzony o Uniwersytet Techniczny w Tallinie (Estonia) oraz Politechnikę Lwowską (Ukraina). Wymienione cztery uczelnie utworzyły sieć *Współpracy Uniwersytetów Centralnej i Wschodniej Europy* (Cooperation of Universities in Central and East Europe - CUCEE). W 2011 r. do CUCEE dołączył Uniwersytet Techniczny z Wilna, a w 2012 - Politechnika Śląska z Gliwic. W ten sposób dwustronne spotkania THM - UZ przekształciły się w spotkania wszystkich partnerów.

W listopadowym spotkaniu UZ reprezentowali: prof. Andrzej Obuchowicz - Dziekan WEIT oraz prof. Ryszard Rybski - koordynator sieci CUCEE na naszym Uniwersytecie. Relację z przebiegu spotkania warto poprzedzić krótkim przypomnieniem dotychczasowego dorobku już 15-letniej współpracy¹. Zasadnicze obszary i formy współpracy obejmują dydaktykę, w tym szczególnie tzw. Zintegrowane Studia Zagraniczne, projekty badawcze, wspólnie organizowane konferencje naukowe, wykłady gościnne profesorów na partnerskich uczelniach, staże naukowe asystentów i doktorantów, praktyki zagraniczne studentów, przedsięwzięcia kulturalne, jak np. koncerty z udziałem uczelnianych zespołów muzycznych i tanecznych, i inne. Jednym z najważniejszych obszarów współdziałania są wspomniane już Zintegrowane Studia Zagraniczne (ZSZ). Uczestniczący w nich studenci studiują równolegle na dwóch uczelniach i otrzymują jednocześnie dyplomy ukończenia obydwu prowadzących te studia uczelni partnerskich. W tej unikalnej formie studiów wzięto już udział ponad 80 studentek i studentów z Polski, Estonii, Ukrainy i Niemiec, w tym 48 osób z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Nasi absolwenci ZSZ posiadający podwójne dyplomy, są wysoko cenionymi i poszukiwanymi specjalistami, zarówno na polskim jak i niemieckim rynku pracy. Dobrym przykładem z ostatniego okresu może tu być mgr inż. Paweł Dąbrowski, absolwent informatyki (2010 r.) Wydziału Elektrotech-

DELEGACJA UZ PRZED WEJŚCIEM DO SALI „ZIELONA GÓRA”

niki, Informatyki i Telekomunikacji UZ oraz Fachbereich Mathematik, Naturwissenschaften und Informatik THM. Zatrudniony zaraz po ukończeniu studiów przez firmę Bosch Thermotechnik w Niemczech, rozpoczął, zachęcony przez swojego pracodawcę, studia doktoranckie na WEIT UZ. Studia te obecnie łączy z pracą zawodową, przygotowując rozprawę doktorską, której wynikami bezpośrednio zainteresowana jest firma Bosch. Podobnie interesujących przykładów można wskazać znacznie więcej. Uzupełniając informację o ZSZ należy dodać, że w bieżącym roku rozszerzono liczbę kierunków studiów objętych wymianą studentów o *automatykę i robotykę* (dotychczas uczestniczyli w studiach studenci kierunków *elektrotechnika i informatyka*). Dzięki przyjętym w czerwcu tego roku uchwałom odpowiednich rad wy-

UNIwersytet Podpisuje Porozumienia

5 grudnia na Uniwersytecie Zielonogórskim podpisano trzy umowy o współpracy pomiędzy uczelnią, a firmami, które zagwarantują naszym pracownikom i studentom dostęp do najnowocześniejszych technologii, a absolwentom odnalezienie się na rynku pracy.

Pierwsza z umów to porozumienie z firmą SINERSIO powołujące do życia Centrum Kompetencyjne. Ze strony UZ dokument podpisał Rektor prof. Tadeusz Kuczyński, a firmę reprezentowali: prezes Marcin Bąkowski i wiceprezes Tomasz Stępski. Dzięki temu naukowcy i studenci UZ będą korzystać w celach edukacyjnych z najnowocześniejszej na zachodzie Polski serwerowni. To pierwsze tego typu kompleksowe porozumienie w regionie. Porozumienie zakłada konkretne działania: cykle szkoleń i warsztatów w zakresie najnowocześniejszych technologii IT, uzupełnione o szkolenia miękkie oraz opiekę ekspercką nad konkretnymi pracami dyplomowymi. Każdy etap kończy się odpowiednim certyfikatem: brązowym, srebrnym i złotym. Program Centrum Kompetencyjnego SINERSIO jest unikatowy w skali kraju.

Kolejna firma, B&R, dołączyła do oficjalnych współpracowników Wydziału Mechanicznego. Ze strony Uniwersytetu umowę podpisał Prorektor ds. Rozwoju prof. Andrzej Pieczyński, a firmę reprezentował Dariusz Plewik. Współpraca WM z firmą B&R przyczyni się do unowocześnienia i uatrakcyjnienia zajęć dydaktycznych dotyczących systemów automatyki przemysłowej i ułatwi prowadzenie kursów dokształcających w tym zakresie. W ramach współpracy firma nieodpłatnie użyczy wyposażenie pracowni o wartości 13 tys. zł oraz udostępni studentom WM licencję oprogramowania B&R Automation Studio, służącego do programowania sterowników przemysłowych. Współpraca ta wpłynie też na poszerzenie oferty praktyk i staży. Dzięki tematowi proponowanym przez firmę B&R i konkursom na studenckie prace dyplomowe, zwiększy się ich zakres tematyczny.

I ostatnie tego dnia podpisane porozumienie, to dokument o współpracy pomiędzy UZ a Okręgowym Inspektorem Pracy. Uniwersytet reprezentował Rektor prof. Tadeusz Kuczyński, natomiast drugą stronę Okręgowy Inspektor Pracy - mgr inż. Franciszek Grześkowiak.

Niesformalizowana współpraca pomiędzy uczelnią a OIP rozpoczęła się w 2009 r., kiedy eksperci przeprowadzili pierwsze konsultacje, przybliżające studentom i absolwentom zagadnienia związane z prawem pracy, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji kobiet w ciąży oraz młodych mam, w ramach akcji *Mama aktywna zawodowo*. Kolejną akcją były spotkania ph.: *Nie potam nóg w drodze do kariery*, podczas których przekazywano podstawowe informacje dla podejmujących pierwszą pracę. A także dyżury eksperckie w Biurze Karier: *O prawie przy kawie*, gdzie student czy absolwent może skorzystać z osobistej porady prawnika w zagadnieniach związanych z rynkiem pracy.

esa

działów obydwu uczelni, dwoje studentów WEIT z kierunku *automatyka i robotyka*, mogło rozpocząć w październiku swoje roczne studia w THM.

Wracając do przebiegu listopadowego spotkania w Giessen, należy wspomnieć o krótkiej uroczystości z udziałem prezydenta THM, prof. Günthera Grabatina, podczas której oficjalnie przyjęto do CUCEE Politechnikę Śląską. Poza tym m.in. ustalono, że w ramach następnego spotkania w Zielonej Górze, w maju 2013 r., zostanie zorganizowane seminarium naukowe poświęcone problematyce nauczania studentów na kierunkach inżynierskich. Podczas seminarium zostaną przedstawione referaty przygotowane przez reprezentantów wszystkich uczelni działających w CUCEE. Interesującym elementem spotkania była wizyta w Wetzlar, jednej z trzech miejscowości, obok Giessen i Friedberg, w których zlokalizowane są kampusy THM. Prowadzone w Wetzlar studia wyróżniają się bardzo ciekawą formą. Tak zwane dualne studia (nazywane również StudiumPlus) uczelnia prowadzi w ścisłej współpracy z lokalnymi firmami. Kandydatami na studia są wyłącznie osoby zgłaszane przez firmy. Wyznaczeni kandydaci rozpoczynając studia, zawierają z firmą stosowną umowę i otrzymują od niej w czasie studiów wsparcie finansowe. Podczas trwających 6 semestrów studiów ich uczestnicy odbywają w firmach, podczas wakacji oraz w przerwach między semestrami, wielotygodniowe praktyki realizując projekty o tematyce uzgodnionej przez firmę i uczelnię. Studia te cieszą się dużym zainteresowaniem młodzieży i rozwijają się bardzo dynamicznie. Wyjaśniając sukces tak pomyślanych studiów należy dodać, że region środkowej Hesji jest silnie uprzemysłowiony, swoje siedziby ma tam wiele znanych firm o zasięgu globalnym, np.: Bosch Thermotechnik, Buderus, Leica czy Carl Zeiss. Utworzony na potrzeby wspomnianych studiów związek pracodawców liczy ponad 450 firm. Podczas spotkania z kierownictwem StudiumPlus, prof. Obuchowicz przedstawił możliwości i zachęcał do uczestnictwa w studiach doktoranckich oraz realizacji przewodów doktorskich na WEIT UZ przez absolwentów uczelni niemieckiej.

Na zakończenie należy wspomnieć o niezwykle sympatycznym goście władz THM. Chcąc podkreślić i uhonorować bardzo dobrą współpracę i kontakty z Uniwersytetem Zielonogórskim, jednej z sal konferencyjnych w nowo oddanym do użytku budynku rektoratu nadano imię „Zielona Góra” (fot.).

Ryszard Rybski

¹Więcej informacji można znaleźć w dwóch wydawnictwach książkowych: *Do Bolonii przez CUCEE (Nach Bologna über CUCEE). 10 lat współpracy pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim i Fachhochschule Giessen-Friedberg* (Zielona Góra - Giessen, 2007) oraz *CUCEE. 10 Jahre Hochschulkooperationsnetzes in Europa (CUCEE. 10 lat sieci współpracy uczelni w Europie)* (Lwów, 2010).

KONFERENCJA DZIEKANÓW WYDZIAŁÓW PRZYRODNICZYCH UNIWERSYTETÓW POLSKICH

Grzegorz Gabryś

W dniach 25-27 października 2012 r. w Ośrodku Wypoczynkowym „Leśnik” w Łagowie odbyła się kolejna Konferencja Dziekanów Wydziałów Przyrodniczych Uniwersytetów Polskich. Tym razem gospodarzem tego cyklicznego, organizowanego co pół roku spotkania, był Wydział Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Konferencja została zorganizowana przy wydatnej pomocy finansowej Rektora UZ prof. Tadeusza Kuczyńskiego oraz wsparciu sponsorów - Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Zielonej Górze oraz firmy Stelmet. Zamierzeniem Konferencji DWPUP jest stała wymiana poglądów na sprawy związane z nauką, kształceniem oraz współpracą pomiędzy jednoimiennymi wydziałami prowadzącymi kierunki studiów z dziedziny nauk biologicznych. Założeniem jest, aby w spotkaniach brali udział dziekani z jednostek o charakterze nieaplikacyjnym, a więc nieposiadających korzeni technicznych, rolniczych lub medycznych.

W trakcie spotkań omawiane są również bieżące problemy związane ze szkolnictwem wyższym, a mające związek i wpływ na rozwój kadry nauczycieli akademickich, jakość kształcenia oraz organizację życia akademickiego. Uczestnicy Konferencji, po wypracowaniu wspólnego stanowiska, często formułują postulaty bądź petycje i kierują je do odpowiednich instytucji. Wymieniają również poglądy i ustalają stanowiska w sprawach istotnych dla całej społeczności akademickiej z innymi kręgami, reprezentującymi pokrewne dziedziny nauki. Tradycją stało się też zapraszanie w charakterze prelegentów, gości reprezentujących najważniejsze gremia, zarówno w zakresie badań naukowych jak i procesu kształcenia.

Nieformalne rozpoczęcie obecnego spotkania miało miejsce w pierwszym dniu, wieczorem, po rejestracji uczestników i wspólnej kolacji. Oficjalnego otwarcia dokonał nazajutrz Dziekan Wydziału Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Leszek Jerzak. Zaprezentował strukturę, dotychczasowy dorobek oraz plany WNB. Kolejne dwa wystąpienia zawierały informacje o funkcjonowaniu Narodowego Centrum Nauki oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Przedstawili je goście z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. Piotr Tryjanowski i prof. Krzysztof Nowak. Następnie głos zabrał Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą UZ, prof. Janusz Gil. Wygłosił wykład o metodach przeprowadzania rankingów wyższych uczelni ze szczególnym uwzględnieniem

niem wskaźnika, jakim jest indeks Hirscha. Przedstawiciel Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów, prof. Grzegorz Węgrzyn z Uniwersytetu Gdańskiego, zapoznał uczestników konferencji z aktualnymi problemami w procedurach nadawania stopni i tytułów naukowych. Po przerwie kawowej prof. Jerzy Bolałek z Uniwersytetu Gdańskiego, jako Ekspert Boloński zwrócił w swoim wystąpieniu uwagę na dobre i złe praktyki w kształceniu w naukach przyrodniczych w odniesieniu do Krajowych Ram Kwalifikacji. Referat ten zamknął pierwszy dzień obrad.

Po obiedzie Uczestnicy Konferencji udali się na wycieczkę do zimowiska nietoperzy w podziemnych fortyfikacjach Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego.

Okazją do dalszych dyskusji i spotkań była uroczysta kolacja, w trakcie której degustowano pieczonego dzika ufundowanego tradycyjnie przez Nadleśnictwo Świebodzin, dzięki uprzejmości pana Nadleśniczego, mgr. inż. Lecha Kołdyki.

Kolejny dzień obrad otworzyła prof. Halina Gabryś z Uniwersytetu Jagiellońskiego, dzieląc się z obecniymi doświadczeniami w zdobywaniu funduszy na badania naukowe. Omówiła strategię pozyskiwania różnego typu grantów z dziedziny nauk biologicznych. Obrady zamknął referat prof. Przemysława Wojtaszka z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu omawiający sprawy związane z popularyzacją nauki. Prof. Wojtaszek podsumował ogólnopolską akcję propagującą wiedzę biologiczną - Noc Biologów oraz ogólnoswiatową akcję Fascynujący Świat Roślin (Fascination of Plants Day) - upowszechniającą szeroko rozumianą wiedzę o roślinach. Przedstawił również koncepcję kolejnych edycji obu imprez.

Oprócz ożywionej dyskusji i wymiany poglądów, wymiernym efektem Konferencji DWPUP było upoważnienie dwóch ośrodków do przygotowania stanowisk w następujących sprawach:

- > zmian w prawie o zamówieniach publicznych - Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika w Toruniu;
- > zmian w rozporządzeniach dotyczących nagród naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych - Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

W tegorocznej konferencji wzięło udział 5 zaproszonych ekspertów oraz 45 uczestników reprezentujących 15 uczelni: Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Gdański, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu, Uniwersytet Śląski w Katowicach, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski

WSPÓLNIE W EUROPIE - GEMEINSAM IN EUROPA

X DNI NIEMIECKIE NA UNIWERSYTECIE
ZIELONOGÓRSKIM

12-18 PAŹDZIERNIKA 2012 R.

Barbara Krzeszewska-Zmyślony

X Dni Niemieckie na Uniwersytecie Zielonogórskim, zainicjowało Centrum Kultury i Języka Niemieckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego przy udziale: Urzędu Miasta Zielona Góra, Wydziału Artystycznego UZ, Polsko-Niemieckiego Centrum Promocji i Informacji Turystycznej w Zielonej Górze, Polsko-Niemieckiej Orkiestry Młodzieżowej z Frankfurtu/O i z Zielonej Góry, Zespołu Szkół Europejskich w Zielonej Górze dr. Rahn w Zielonej Górze, Zespołu Szkół Ekologicznych, Gimnazjum nr III, oraz LO nr V w Zielonej Górze, Przedszkoli Zielonogórskich, a także WiMBP im. C. Norwida w Zielonej Górze.

W obchodach X DNI NIEMIECKICH wzięło udział około 700 osób z Polski i 100 gości z Niemiec. Honorowy Patronat nad imprezą objął Marszałek Województwa Lubuskiego. Hasło tegorocznych Dni brzmiało *Wspólnie w Europie - gemeinsam in Europa*.

Obchody rozpoczęła, jak co roku, *Akcja Jabłuszko*. Przeprowadzona została w mieście 12 października przez młodzież szkół średnich. Podczas tej akcji młodzież roznosiła jabłka z polskimi i niemieckimi mini-flagami do najważniejszych instytucji. W tym dniu w Polsko - Niemieckim Centrum Informacji i Promocji Turystycznej miał miejsce wernisaż wystawy *Świat wycinanki Pani Eriki*. Pani Erika Schirmer urodziła się w 1926 r. w Nettkow/Nietkowie koło Zielonej Góry. Pani Schirmer jest uznaną artystką i autorką piosenek i tekstów literackich dla dzieci. Obecnie mieszka w Nordhausen. Autorka, wraz z gronem przyjaciół była obecna na wernisażu i podczas warsztatów z udziałem uczniów z rodzinnego Nettkow/Nietkowa. Na dwa tygodnie przed imprezą, X Dni Niemieckie reklamował plakat, wybrany spośród 27. prac nadesłanych przez studentów UZ na Konkurs, który został ogłoszony już w maju br. przez Instytut Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego UZ. Nagrody pieniężne za trzy pierwsze miejsca ufundował Rektor, prof. Tadeusz Kuczyński.

Plakaty wraz z katalogiem, notesami i zaproszeniami na wystawę *Świat wycinanki Pani Eriki* zostały rozesłane do szkół i instytucji kulturalnych w mieście oraz do: ambasady RFN w Warszawie i RP w Berlinie, do redakcji „Schlesien heute” w Görlitz i Biura Promocji Turystyki w Cottbus,

OD GÓRY:
UCZESTNICY KONFERENCJI ZWIEDZAJĄ MIĘDZYRZECKI REJON UMOCNIONY (FOT. DR PIOTR BORSUK, UW)
PROF. DARIUSZ SKARŻYŃSKI (UWR), AUTOR, DR ALINA GIL (AJD) I DR PIOTR BORSUK (UW) NA WYCIECZCE
KONFERENCYJNEJ W MRU (FOT. DR BARBARA MAJCHRAK, AJD)

w Olsztynie, Uniwersytet Szczeciński, Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, Akademię Jana Długosza w Częstochowie, Akademię Pomorską w Słupsku oraz Uniwersytet Zielonogórski.

Gospodarzy reprezentowało grono dziekańskie Wydziału Nauk Biologicznych UZ: prof. Leszek Jerzak - Dziekan, prof. Beata Gabryś - Prodziekan ds. Nauki i dr Artur Wandycz - Prodziekan ds. Dydaktycznych, wspomagane przez mgr Małgorzatę Gromek - Kierowniczkę Dziekanatu oraz piszącego te słowa. Należy mieć nadzieję, że w kolejnych konferencjach wezmą udział przedstawiciele wszystkich ośrodków naukowych, w których rozwijają się badania oraz kształcenie studentów w dziedzinach reprezentujących nauki biologiczne. A kalendarz spotkań wybiega daleko w przyszłość. Deklaracje organizacji kolejnych konferencji złożyli już dziekani: Uniwersytetu Gdańskiego (wiosna 2013), Uniwersytetu Łódzkiego (jesień 2013) oraz Uniwersytetu Warszawskiego (wiosna 2014).

do Konsulatu RFN we Wrocławiu i Biblioteki w Peitz, do redakcji pisma „Dialog” w Berlinie i klubu „Kiwanis Frankfurt/O”.

15 października miał miejsce uroczysty koncert Niemiecko-Polskiej Orkiestry Młodzieżowej ze szkół muzycznych we Frankfurcie/O i w Zielonej Górze pod dyktando Hannesa Metze z Musikschule Frankfurt/O i prof. Macieja Ogarka oraz Bartłomieja Stankowiaka pracowników Instytutu Muzyki UZ. Koncert poświęcony był 15. rocznicy podpisania Umowy kulturalnej między RFN i RP.

Wiersze podczas koncertu w języku polskim i niemieckim recytowali uczniowie z Zespołu Szkół Europejskich dr. Rahn w Zielonej Górze. Koncert dodatkowo uświetnił chór Zielonogórski Cantemus Domino.

Przed Koncertem w hallu Wydziału Ekonomii i Zarządzania odbył się wernisaż prac nadesłanych na Konkurs na Plakat X Dni Niemieckich.

Na wernisażu obecni byli autorzy prac nadesłanych na konkurs, oraz autorzy prac nagrodzonych, goście z Nie-

cieli z Cottbus i z Zielonej Góry. Uczestnicy zaapelowali o większe zwrócenie uwagi na konieczność wsparcia nauki języka sąsiada w naszym rejonie.

Tego samego dnia w Kampusie B odbył się wernisaż wystawy *Życie Muzyczne Dolnego Śląska na przestrzeni dziejów*, z udziałem przedstawicieli Instytutu Muzyki: prof. Macieja Ogarka, prof. Andrzeja Tuchowskiego, dr. Bartłomieja Stankowiaka, i dr. R. Ciesielskiego. Wystawę otworzył Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą prof. Janusz Gil. Po wystawie Wojciech Jachimowicz wygłosił wykład na temat zbiorów muzycznych we dworze Szyba. W wykładzie wzięli udział studenci i pracownicy Instytutu Muzyki. Dla wszystkich omawiane zbiory Pana Jachimowicza (szczególnie stare rękopisy nutowe) okazały się prawdziwą sensacją.

W środę, 17 października w Gimnazjum nr 3 miała miejsce akcja *Czy znasz to przysłowie?*, a w LO nr V odbył się turniej znajomości niemieckich zwrotów idiomatycznych.

mię, prezes Euroregionu S-N-B, a także goście udający się na koncert inaugurujący X Dni Niemieckie. Wśród gości obecni byli Prorektor ds. Studenckich prof. Wojciech Strzyżewski oraz prof. Radosław Czarkowski z Wydziału Artystycznego.

W tym samym czasie otwarta też została wystawa *15 lat Centrum Kultury i Języka Niemieckiego Uniwersytetu Zielonogórskiego*.

Na Koncercie obecni byli: Prezes Euroregionu Sprewa-Nysa-Bóbr Czesław Fiedorowicz, prof. Wojciech Strzyżewski, rodzice młodzieży występującej z obu stron granicy, pracownicy Uniwersytetu, honorowy obywatel Zielonej Góry Eckehardt Gärtner oraz liczni mieszkańcy Zielonej Góry i okolic. Prof. W. Strzyżewski w imieniu prof. Tadeusza Kuczyńskiego wręczył studentom, laureatom nagrodzonych prac w Konkursie na *Plakat X Dni Niemieckie*, dyplomy.

16 października przed południem, Zespół Szkół Ekologicznych zorganizował konferencję: *Ucz się języka sąsiada*. Podczas konferencji odbyły się warsztaty dla nauczy-

W WiMBP im. C. Norwida 16, 17 i 18 października już po raz dziesiąty miały miejsce *Zabawy Językiem Niemieckim*, impreza dla przedszkolaków uczących się języka niemieckiego. Wzięło w niej udział blisko 100 dzieci z Przedszkoli nr: 3, 11, 6 i Niepublicznego Przedszkola Hakuna Matata.

W czwartek, 18 października w Polsko-Niemieckim Centrum Promocji i Turystyki została otwarta wystawa o 15-letniej współpracy Przedszkola nr.3 z Zielonej Góry z Przedszkolem Eurokita we Frankfurcie/O.

Tego samego dnia studenci Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska obejrzyli film dokumentalny: *Paczki Solidarności*. Po filmie odbyła się dyskusja.

Wieczorem zaś w Polsko-Niemieckim Centrum Informacji i Promocji Turystycznej odbył się pokaz filmu dokumentalnego: *Cicho pod prąd*.

Wszystkie imprezy X Dni Niemieckich miały charakter otwarty. Oprócz tego powstał 4 minutowy film TV o wybranych imprezach tegorocznych X Dni Niemieckich.

FESTYN CZY FESTIWAL NAUKI?

W 2013 r. Festiwal Nauki organizowany przez Uniwersytet Zielonogórski będzie obchodził jubileusz 10-lecia. Powinien więc być przygotowany „z pompą”, jak na jubileusz (nawet skromny) przystało. W listopadzie br. w Biurze Promocji UZ rozdzwoniły się telefony.

- *Czy jest już znany temat wiodący przyszłorocznego Festiwalu Nauki? To przecież najwyższa pora, by na Wydziałach wyznaczono pełnomocników, którzy zaczną pracować nad jego formułą! Nie jest jeszcze znany termin spotkania organizacyjnego w tej sprawie? To niedobrze.*

Podczas posiedzenia Senatu, które odbyło się 28 listopada tego roku Rektor prof. Tadeusz Kuczyński przedstawił szereg działań, jakie w najbliższych miesiącach chce podjąć wspólnie z gromem najbliższych współpracowników. Część z nich dotyczyła usprawnienia funkcjonowania uczelni, ale również obniżenia kosztów jej codziennej działalności. Prof. T. Kuczyński stwierdził także, że w przyszłym roku Festiwal Nauki odbędzie się wyłącznie na obu kampusach, bez prezentacji Uniwersytetu na deptaku, do czego już przyzwyczaili się mieszkańcy Zielonej Góry. *Festiwal na deptaku generował zbyt duże koszty* - powiedział.

Z ostatnim stwierdzeniem zgadza się Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą prof. Janusz Gil: *Pierwsze dwie edycje Festiwalu były świetne. Wszyscy prześcigali się w pomysłach, jak ciekawe doświadczenia prezentować, czym interesującym zaskoczyć wizytujących festiwalowe miasteczko. Z upływem czasu, wraz z kolejnymi edycjami Festiwalu, projekty zaczęły się powtarzać, widywaliśmy „nowe”, te same od kilku lat urzędzenia. Z biegiem lat Festiwal Nauki coraz bardziej zamieniał się w ludowy festyn. Trzeba z tym skończyć i to zdecydowanie. Tym bardziej, że na te deptakowe prezentacje najczęściej przychodziły rodziny z małymi dziećmi. To ważna grupa odbiorców, ale nie nasz podstawowy „target”. Przecież oferta UZ była, a przynajmniej taki był zamiar, zaadresowana do uczniów szkół ponadgimnazjalnych, którzy w najbliższym czasie będą wybierać wyższą uczelnię! To o nich powinniśmy cały czas zabiegać!*

Dlatego - kontynuuje prof. J. Gil - moja koncepcja Festiwalu Nauki jest zupełnie inna. Powinniśmy zostawić Festiwal Nauki w centrum miasta, ale wśród Wydziałów Uni-

wersytetu ogłosić konkurs na jego organizację. Wydziały mogłyby przystąpić do tego konkursu „jako soliści”, ale mogłyby również łączyć się w grupy. Ten, kto przedstawiłby najciekawszy pomysł połączenia nauki z zabawą, ten organizowałby Festiwal Nauki w danym roku. Podkreślę jeszcze raz. W danym roku Festiwal odbywałby się tylko na jednym Wydziale. To na pewno wpłynęłoby na obniżenie kosztów całego przedsięwzięcia.

To jedna koncepcja prof. J. Gila. Warto bowiem pamiętać o tym, że zielonogórska uczelnia znajduje się w tzw. „przejściowym” okresie od pomysłu do uruchomienia Centrum Nauki Keplera. Prace są już mocno zaawansowane.

W ostatnim dniu listopada br. prof. J. Gil wraz z prof. Leszkiem Jerzakiem, Dziekanem Wydziału Nauk Biologicznych i Krzysztofem Kaliszukiem, Wiceprezydentem Miasta Zielona Góra, wizytowali Centrum Nauki Kopernik w Warszawie. Podczas rozmów z przedstawicielami Centrum pytali

o możliwość przeniesienia pewnych wzorów z CNK do Zielonej Góry. Przypomnijmy, że zielonogórskie centrum ma powstać w dwóch obiektach. W dawnym kinie „Wenus” przy ul. gen. Wł. Sikorskiego powstanie planetarium cyfrowe, a w starych obiektach Lumelu przy ul. gen. J. Dąbrowskiego galeria naukowa, w której oprócz oglądania eksponatów, zwiedzający będą mieli możliwość obserwowania, a na-

wet wykonywania różnego rodzaju doświadczeń. Będą tam reprezentowane wszystkie nauki ścisłe, przyrodnicze i techniczne. Science fiction? Nie, za 2 lata ta idea stanie się rzeczywistością.

Dlatego druga koncepcja prof. J. Gila dotycząca przyszłości FN jest następująca. Zawieśmy Festiwal do czasu otwarcia Centrum Nauki im. Johanna Keplera. Potem będzie on trwał non-stop, przez cały rok, właśnie w Centrum. A w terminie tradycyjnego Festiwalu Centrum Nauki Keplera będzie po prostu otwarte dla publiczności za darmo.

Te dwie różne koncepcje prof. J. Gila związane z kolejnymi edycjami Festiwalu Nauki na zielonogórskiej uczelni potraktujcie Państwo jako zaproszenie do dyskusji. Co sądzicie na ten temat? Może macie w tej kwestii jeszcze inne pomysły? Chętnie je poznamy.

Jesteśmy przekonani, że odpowiecie Państwo na tę naszą „zaczepekę”. Wypowiedzi prosimy kierować na adres: miesiecznikUZ@uz.zgora.pl.

Ewa Tworowska-Chwalibóg

ZABAWY LOGICZNE ZAWSZE ZNAJDUJĄ SWOICH FANÓW

OD REDAKCJI:

ZAPRASZAMY DO DYSKUSJI NA ŁAMACH NASZEGO MIESIECZNIKA. W MIARĘ MOŻLIWOŚCI OPUBLIKUJEMY WSZYSTKIE GŁOSY.

REDAKTOR NACZELNA EWA SAPIENKO

O WARTOŚCIACH ETYCZNYCH W UNIWERSYTECIE

„NIE CZYŃ DRUGIEMU, CO TOBIE NIEMIŁE”!

Wiesław Hładkiewicz
Tomasz Mikiera

Wprowadzenie

Wyda się, iż coraz częściej jawi się potrzeba uzasadnienia sensu ludzkich poczynań. Rodzą się więc pytania typu: Co czynić, by nie żyć w „muzeum myśli”? Jaka jest Współczesna wizja nowoczesnego uniwersytetu? Jak należy edukować? Czym jest innowacyjność? Analizując problem „sytuacji” Florian Znaniecki stwierdził, że termin „definicja sytuacji” odnosi się jednocześnie do procesów definiowania sytuacji konkretnych działań, jak i do ich konkretnych rezultatów.

W ludzkich interakcjach, według F. Znanieckiego, niezbędna okazuje się koncepcja „współczynnika humanistycznego”. W intelektualnej tradycji uniwersytetu ma sens twierdzenie wybitnego uczonego Hansa Georga Gadamera, który zauważył, iż tradycję tworzymy w takiej mierze, w jakiej ją rozumiemy i uczestniczymy w jej rozwoju poprzez interpretację. Jednym z ważnych elementów kreowania tradycji akademickiej okazują się - godne przypomnienia - wartości etyczne.

Zasady

Zasady trzeba mieć i co więcej je przestrzegać. Zasadę uтиlitarystyczną najwyraźniej sformułował John Stuart Mill. Mówi nam ona, iż należy działać tak, by sprawiać jak najmniej cierpienia i upokorzenia, a jak najwięcej przyjemności i poczucia sprawiedliwości.

Powinniśmy tak wybierać swoje działania, o których inni mają przekonanie, że mogą one być akceptowane. Jeżeli chcemy, by nas nie oszukiwano, to musimy też chcieć, by inni też tak sądzili. Wolter uznał za najważniejszą taką oto „zasadę wielką”: „Nie czyni drugiemu, co tobie niemiłe”.

Zaufanie

Bez zaufania daleko nie zajdziemy. Jest ono bowiem podstawą ładu społecznego. A zaufanie wynika z przestrzegania zasad. Inaczej zaczynamy żyć w stanie szoku i traumy, poczucia zagrożenia. Gospodarka rynkowa wymaga innowacyjności i przezwyciężenia starych nawyków.

Prawdziwe zagrożenie tkwi w nas samych. Zaufanie więc zależy od naszych zachowań, postaw i okoliczności. Zależy też od tego, by ktoś z nas nie był okłamywany i nie był skazany na hipokryzję, w kontaktach z innymi nie przybierał „barw ochronnych”.

W tym miejscu chcielibyśmy odnotować (i przypomnieć) ważne wydarzenie w naszym uniwersytecie. Była to konferencja naukowa pt.: *Zaufanie*. Zorganizowali ją w dniach 9-10 maja 2011 r. członkowie Katolickiego Koła Studentów „PAIS”, Duszpasterstwo akademickie „STODOŁA” oraz Instytut Socjologii UKSW w Warszawie.

Autorzy referatów poruszyli m.in. następujące zagadnienia: *Putapki nieufności. Spojrzenie socjologa* (dr Mariusz Kwiatkowski), *Zaufanie w czasach postpolityki* (prof. Jarosław Macała), *Zaufanie w relacjach politycznych* (prof. Alberto Lo Presti).

Dobro

Wprowadzenie w życie tego, co dobre, odpowiedzialne czy sprawiedliwe, zależy w niemałym stopniu od ludzkiego rozumu. Według prostej definicji, dobro to kreowanie stanu, który jest odbierany jako potrzebny, pożądany bądź konieczny.

Gdy dobro trafia na opór, działa destruktywnie, często degenerując, osłabia wolę realizacji zadań - stanu, który jest pożądany.

Dobro to coś, do czego ludzie dążą, co jest godne realizacji i wyboru. Arejos Didymos (żyjący w I wieku p.n.e.) pisał, że „dobrem jest to, z czego odnosi się korzyść”.

Dobra z punktu widzenia decydentów jest odpowiedzialność, dobra jest sprawiedliwość, dobra jest tolerancja.

Chyba najbardziej elegancką definicję dobra podał Arystoteles w *Etyce nikomachejskiej*: „Dobrem jest to, co samo przez się jest godne wyboru i ze względu na co wybieramy coś innego, a również to, co jest przedmiotem pożądania przez wszystkie istoty, a przynajmniej przez wszystkie obdarzone czuciem i rozumem...” (Arystoteles, *Etyka nikomachejska*, tłumaczenie I. Dąbska, PWN, Warszawa, 1094 a 1-3, por. 1096b 24).

Zło

Zło posiada mniejszy zakres niż dobro - „nie ma między nimi lustrzanego odbicia” (L. Ostasz, *Dobre, złe, odpowiedzialne, sprawiedliwe...*, Biblioteka „Res Humana” Warszawa 2010, s. 13). Gdy zło działa niczym ogień, strawi w końcu siebie.

Można dostrzec dwie postacie zła. Pierwsza z nich to zło czynne - ktoś robi coś, co komuś, lub czemuś wyraźnie szkodzi. Drugie to zło bierne - ktoś nie działa, niewiele robi (lub nic), ale skutki jego bierności komuś, lub czemuś szkodzą.

Zło wynika ze szkodenia ludzi sobie wzajem i sobie samym. To zły trend, ba, wręcz szkodliwy dla społeczności.

Ku przestrodze

Warto pamiętać o „ludowych mądrościach”: *Z dwojga złego imać się mniejszego; Jaką miarką komu mierzysz, tak i tobie odmierz; Kto pod kim dotki kopie, sam w nie wpada* (łac. qui facit foveam, incidit in eam), *Ten się śmieje, kto się śmieje ostatni; Każdy kij ma dwa końce, Noś wilk razy kilka, ponieś i wilka; Nie czyni drugiemu, co tobie niemiłe, czy wreszcie: To, co się zdobywa nieuczciwie, idzie na marne*.

Uzupełnić warto te maksymy poglądem Hezjoda, który pisał: „Kto w stosunku do bliźniego dopuszcza się niesprawiedliwości, sprowadza ją najpierw na siebie”.

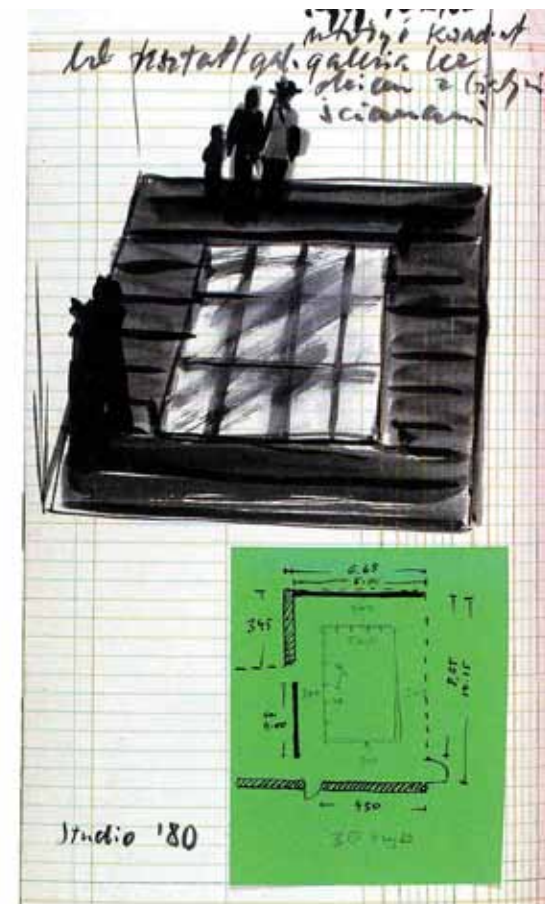
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ
ARTYSTYCZNY

68 GALERIA grafiki
Biblioteki Sztuki

Galeria jako kategoria artystyczna. Szkicownik 105 (26.VI.1977-23.XII.1978): 25,5x10,2 cm
Gallery as an Artistic Category. Sketchbook 105 (26.VI.1977-23.XII.1978)
Galerie als Kunstkategorie. Skizzenbuch 105 (26.VI.1977-23.XII.1978)

Galeria jako kategoria artystyczna. Szkicownik 122 (10.XII.1980-16.I.1983): 35x21,2 cm
Gallery as an Artistic Category. Sketchbook 122 (10.XII.1980-16.I.1983)
Galerie als Kunstkategorie. Skizzenbuch 122 (10.XII.1980-16.I.1983)

Jan Berdyszak

GALERIA JAKO KATEGORIA ARTYSTYCZNA

(...) Tytuł ten mógłby obejmować wszelkie prace dotyczące galerii, pojawiające się w szkicownikach Berdyszaka.

Wnętrze służące wystawianiu dzieł emancypuje się w tym ujęciu ze swojej służebnej roli i aspiruje do rangi samodzielnej artystycznej kategorii równouprawnione wobec innych gatunków artystycznych „materii” i środków wyrazu. W przestrzeni zamkniętej czterema ścianami tkwi potencjał, który otwiera nowe możliwości rozgrywania relacji między dziełem a jego otoczeniem, a także do traktowania samej tej przestrzeni jako ekwiwalentnej wobec tradycyjnie pojmowanego dzieła sztuki. W galerii nie są wystawiane artystyczne obiekty, które mają stanąć w centrum zainteresowania, lecz ich miejsce zajmuje przestrzeń sama, akcentowana i przeobrażana dzięki wystawianym do wnętrza strukturom. Apogeum zainteresowania *white cube* przypada w sztuce XX wieku na lata 60. i 70., kiedy do głosu dochodzi minima art. I idące z nim w parze próby teoretyzacji nowych zjawisk (...).

>> INSTYTUT MUZYKI

> Muzyka dawna na Uniwersytecie Zielonogórskim

Cztery pory roku autorstwa barokowego kompozytora Antonio Vivaldiego (1678-1741) znane są na całym świecie, nie tylko melomanom. Słynny cykl czterech koncertów na skrzypce, poprzedzonych literackim komentarzem w postaci anonimowych sonetów, ukazuje krajobraz poszczególnych pór roku oraz człowieka na jego tle. To właśnie dzieło zielonogórzanie mieli okazję usłyszeć 29 października 2012 r. w Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego, w wykonaniu orkiestry barokowej Accademia dell'Arcadia. Zespół poprowadził skrzypek Mikołaj Zgółka. Niecodzienną okazją była, nie tylko możliwość wysłuchania całego cyklu czterech koncertów, lecz także kontakt ze słynnym dziełem wykonanym na kopiach osiemnastowiecznych instrumentów. Mikołaj Zgółka jest bowiem artystą specjalizującym się w grze na skrzypcach barokowych, prowadzi też klasę tego instrumentu w poznańskiej Akademii Muzycznej. Także i pozostali muzycy, będący członkami orkiestry Accademia dell'Arcadia, zajmują się wykonawstwem muzyki dawnej na instrumentach z epoki, zgodnie z obecnym stanem wiedzy na temat dawnych praktyk wykonawczych. Szczególnym polem działalności zespołu jest odtwarzanie kultury muzycznej Wielkopolski, z uwzględnieniem dzieł powstałych w tym regionie, jak i tam wykonywanych. Orkiestra ma na swoim koncie liczne nagrania płytowe, prowadzi także ożywioną działalność koncertową w kraju, jak i za granicą, prezentowała m. in. polską kulturę muzyczną na zaproszenie Ambasady RP w Tbilisi. Koncert, który odbył się na Uniwersytecie Zielonogórskim, wieńczył obchody dziesięciolecia działalności zespołu. Zielona Góra została włączona w ten cykl koncertów nieprzypadkowo, bowiem stałym współpracownikiem i dyrygentem orkiestry przez wiele lat był Bartłomiej Stankowiak, adiunkt w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Pod jego kierunkiem Accademia dell'Arcadia dokonała znacznej części nagrań płytowych.

Podstawą interpretacji *Czterech pór roku* Antonia Vivaldiego, którą publiczność miała sposobność usłyszeć podczas koncertu w Auli UZ, był nie tylko zapis nutowy, bowiem zgodnie z intencją kompozytora i oczekiwaniami, jakie stawiano za jego czasów wykonawcom, do gry włączane były elementy improwizacji oraz swoistego malarstwa dźwiękowego. W partyturze utworu Antonio Vivaldi pozostawił szczegółowe określenia, wskazujące na odgłosy

sy natury, których oddanie było jego zamiarem. Mikołaj Zgółka położył nacisk na wydobywanie efektów ilustracyjnych, wykonanie było zatem nie tylko pełne wirtuozerii, ale mieniło się także paletą nastrojów i barw. Każda z części cyklu poprzedzona została dodatkowymi fragmentami

Zakład Teorii Muzyki
ogłasza
KONKURS NA KOMPOZYCJĘ LUB OPRACOWANIE JAZZOWE
dla studentów Instytutu Muzyki.

Przewidywana nagroda główna, to profesjonalne nagranie wyłonionego w konkursie utworu w studiu nagrań RecPublica Studios w Lubrzy oraz promocja nagrania w mediach.

Prace należy składać w terminie do 15 kwietnia 2013 r. w sekretariacie Instytutu Muzyki.

Szczegółowe informacje oraz regulamin konkursu zamieszczone są na stronie Instytutu: <http://www.iksm.uz.zgora.pl/> w zakładce „Aktualności”. Zapraszamy do udziału!

kompozycji Antonia Vivaldiego. W ostatniej z nich, solistą był Radosław Kamieniarz. Do wykonania programu Mikołaj Zgółka zaprosił bardzo rozbudowaną grupę basso continuo, złożoną aż z pięciu muzyków, co dało interpretacji dodatkowe walory brzmieniowe. Licznie zgromadzeni słuchacze nagrodzili solistę oraz towarzyszący mu zespół owacją na stojąco, a na bis muzycy wykonali drugą część ostatniego koncertu z cyklu. Gospodarzem wieczoru był Prodziekan Wydziału Artystycznego, Bartłomiej Stankowiak, który zasiadał także za klawiaturą pozytywu, jako realizujący partię basso continuo, członek zespołu.

Więcej informacji na temat działalności orkiestry Accademia dell'Arcadia można znaleźć na stronie www.accademia.com.pl.

Katarzyna Kwiecień-Długosz

>> INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

> ŚWIATŁOCZULE

Małgorzata Bukowicz, Paulina Komorowska-Birger, Alicja Lewicka-Szczegóła, Patrycja Wilczek-Sterna
Galeria BWA Zielona Góra, 6-30. 09.2012 r.

6 września w Galerii BWA w Zielonej Górze otwarto wystawę zatytułowaną *Światłoczule* - projekt współtworzony przez cztery zielonogórskie artystki: Małgorzatę Bukowicz, Paulinę Komorowską-Birger, Alicję Lewicką-Szczegółę oraz Patrycję Wilczek-Sternę. Choć zaprezentowane w przestrzeni galerii prace są manifestacją odmiennych artystycznych postaw, a artystki wypowiadają się za pomocą różnych mediów, to udało się konceptualnie zintegrować projekt. Poddany tematyzacji i skorelowany został plan ekspozycji, wspólne jednak wydaje się także to, że we wszystkich wystawionych pracach wyeksponowany został nie tyle intelektualny pierwiastek, który zapewne stoi u źródła projektu, lecz pewien emocjonalny substrat oraz sygnalizowana (także tytułem prezentacji) wrażliwość. Delikatna tkanka wszystkich czterech prezentacji bowiem dodatkowo kondensuje afektywną moc przedstawień.

Przywołany tytuł prowadzi nas ku takim asocjacjiom, które fotograficzną szybkość rejestracji i wyrazistość obrazu rozświetlonego faszem transponują w obietnicę reproduktywnej wierności oraz gwarancję natychmiastowego odbioru. Z kolei możliwość zatrzymania wyselekcjonowanego kadru, wyluskania z rzeczywistości detalu, czy też analitycznego wglądu sugeruje taka optyka, dla której większe znaczenie będzie miał poznawczy kontekst, niżli zarysowana estetyczna sytuacja. Fakt, że w ekspozycji dominują spokój i pewność, pozwala nam doszukiwać się w każdej z form wypowiedzi raczej specyficznego rodzaju intelektualnego namysłu, który przedmiotem czyni źródłową „czułość” (wrażliwość), niżli bezpośredniego odwołania do warstwy sensualnej. Jednakże kiedy wnikiemy w materię zaproponowanych przez artystki obrazów, okaże się, że są one przede wszystkim rejestracją ulotnych doświadczeń - dziennikiem wrażeń, w którym gradacja treści przebiega wedle indywidualnego klucza a emocjo-

nalność (nawet, jeśli towarzyszy jej zdystansowany osąd) konstytuuje podstawową warstwę sensów. Porzucenie technologicznego kontekstu dodatkowo ujawnia inne treści - fotowrażliwość bowiem zostaje ujęta nie jako efekt

ALICJA LEWICKA-SZCZEGÓŁA; LUMI, 160X250; HAFI NICIA LUMINESCENCJA, VIDEO_LOOP13; 2012. FOT. MAREK LALIKO

cywilizacyjnej progresji, która do życia powołała techniki reprodukcji obrazu, ale jako właściwość ożywionej materii, podstawa organicznego rozwoju.

Intermedialność, adaptowanie indywidualnej przestrzeni doświadczenia, „oswajanie” przedmiotów i sensów, sprawne poruszanie się w uniwersum kulturowych treści, a także intelektualny dystans wobec nich, czy wreszcie adekwatnie dobrane artystyczne środki, to znak rozpoznawczy twórczości Pauliny Komorowskiej-Birger. Przy rozpoznawalnej, specyficznej technice przetwarzania szklanej materii i powracającej metodzie krytycznego przetwarzania gotowych form ewokującej zarówno organiczność kształtów, kruchość egzystencji, ale i oniryczność, mgławicowość zanurzenia w doświadczeniu, znajdujemy tutaj także zdolność opowiadania historii, budowania narracji na kanwie zespalanej z fragmentów rzeczywistości. Artystka w ten sposób wyzwala nie tylko bezpośrednie asocjacje, naruszając, zrywając, czy też redefiniując charakter więzi ukształtowanych pomiędzy człowiekiem a światem przedmiotów, ale sięga także do

PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER, PRZESTAŃ SIĘ CHOLERA BAWIĆ TYM ŚWIATŁEM, SZER 536, GL 600, WYS 400 CM, SZKŁO, DRUT, PAPIER, VIDEO_LOOP 3', 2012, FOT. MAREK LALIKO

mniej czytelnym, bo dostępnym jedynie dla wyrobionego odbiorcy, treści kulturowych. Szklana nić osnuta wokół codziennych zdarzeń, przedmiotów, reminiscencji, to prawdopodobnie najbardziej nośna metafora auratywnego obramowania rzeczy, czy też splendoru, sakralizująca niejako banał powszedniości, ożywiająca zastygłe we wspomnieniu chwile, jak również ukazująca symboliczne uwikłanie człowieka.

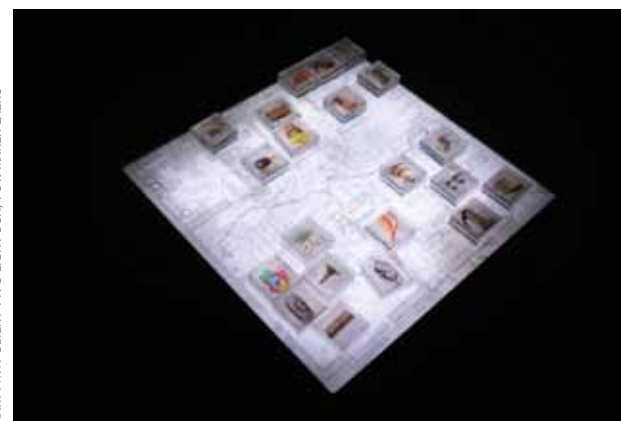
Ulotność i mgławicowość, to także cechy twórczości Alicji Lewickiej-Szczegóły, z tym, że przedmioty zaabsorbowane do jej świata przedstawionego poddawane są nieustającej wiwiskcji, której celem zdaje się być rzetelna hermeneutyka. W ten sposób artystka w kolejnych repetycjach usiłuje podważać ontyczny status elementów tak konstruowanego uniwersum. Zaburzając - wydawałoby się, stabilną, lecz w konsekwencji nietrwałą, czy nawet pozorną - więź łączącą treści doświadczenia z obiektami wchodzącymi w interakcję, wskazuje węższy, bo egzystencjalny, kontekst życia, w którym zjawiskowy komponent stanowi nie tyle fundament wiedzy, co wyłącznie jej substytut, zaś biologiczny byt będący podstawą reprodukcji staje się zaledwie horyzontem dla refleksyjnej aktywności. Jego modyfikowalność będąca osnową fantasmagoryczności, złudności, czy też nieautentyczności doskonale oddaje charakter oraz zatroskanie przytomnej obecności w świecie, dyskomfort procesów fragmentaryzacji i alienacji. Dlatego twórczość ta krytycznie wpisuje się w diagnozowaną współcześnie sytuację odrealnienia i wirtualizacji rzeczywistości, poszukując dla siebie miejsca być może wyśnionego, ale stabilnego, dającego oparcie.

W jednym i drugim przypadku za sprawą artystycznej praktyki wypracowany został algorytm działania, modus obrazowania, który nie wymaga już dalszych modyfikacji

i uaktualnień. Jednakże związany z nim repetytywny charakter przywoływanych motywów, jeszcze mocniej eksponuje intelektualny pierwiastek - świadomość znaczenia każdorazowego gestu powoduje, że sięganie do rezerwuaru artystycznych środków deskrypcji świata nie dystansuje się od kulturowego kontekstu ujawniając również kryjące się za tą decyzją emocje.

Patrycja Wilczek-Sterna już we wcześniejszych realizacjach multimedialnych proponowała grę ze światłem i przestrzenią, jednocześnie wskazując na procesy asymilowania prywatności w obszar artystycznej kreacji. Tym razem eksplorowanym przez nią miejscem staje się nie tylko obszar twórczej kreacji, ale także jego egzystencjalny horyzont, który - wpisany w interaktywny schemat - zostaje zdekontekstualizowany przez odbiorcę. Dekoracyjność pojawia się tutaj na poziomie określonego ładu, wewnętrznej dyscypliny oraz transparentności obrazu. Nie stanowi ona jednak narzędzia powierzchownej stylizacji, czy też dostosowywania formy do odbiorczych preferencji.

Dla Magorzaty Bukowicz z kolei, poruszanie się w obrębie wielu technik oraz formalne poszukiwania, stanowią zasadę twórczości, która w równym stopniu wykorzystuje rozległe doświadczenia, jak i emocjonalny potencjał. Tutaj także tory zmysłowej fascynacji zbiegają się z refleksją dotyczącą kondycji człowieka, kształty pamięci zaś przenikają z fantastycznymi formami. Przedstawienia wzbogacone o walor estetyczny, bogate faktury imitujące obiekty naturalne, ale i zdeformowane, groteskowe kształty potwierdzają usiłowania odwzorowania przestrzeni intymnej, indywidualnego obszaru percepcji, który w intrygujący sposób reprodukuje dostępne empiryczne formy. Pomimo, że formy te są ograniczane poprzez spro-

PATRYCJA WILCZEK-STERNA-PRZEPROWADZKA, 75X75X75, INTERAKTYWNY OBIEKT TYPU LIGHT BOX, FOT. MAREK LALIKO

MALGORZATA BUKOWICZ, TKNIĘCIE, 200X270, GLINA SZAMOTOWA FORMOWANA NA KOLE, GARNCARSKIM, TERRA SIGILLATA, SZKLIWO NAKED RAKU, WYPAL W PIECU RAKU, SZKŁO SODOWE - FUSING, LED, 2012, FOT. MAREK LALIKO

wadzenie do bardzo oszczędnego i zredukowanego pola prezentacji - nie są w stanie przesłonić emocjonalnego tła, które wypełnia nie tylko kompozycyjny ład, ale przenika także wszystkie dostępne środki wyrazu plastycznego, stając się integralną częścią wizualnego komentarza.

Prace tych czterech artystek zostały umieszczone w przestrzeni, którą - niczym fotograficzną ciemnię - wypełniły incydentalne rozbłyski przytłumionego światła instalacji Pauliny Komorowskiej-Birger. Taki sposób prezentacji „otworzył” dzieło, chroniąc bowiem przed światłem jednocześnie uczynił je jego źródłem. Ich poblask nie odbija żadnej zewnętrznej formy - opalizują zatem własną immanentną energią. W ten sposób, za pomocą wyostrożonej zmysłowej percepcji, uwaga może zostać przekierowana

na samo źródło przedstawienia - odsyła wszakże do czegoś, co jest poza nim, co konstytuuje jego sens, będąc jednocześnie zupełnie skryte. Dlatego obrazy już dopełnione (zapamiętane), bądź utrwalone w jakimś tworzywie, muszą z jednej strony nabrać cielesności, wzmocnić swój fizyczny status, z drugiej zaś tęże fizyczność zakwestionować - stać się znakami, w których materialny substrat całkowicie zostałby „prześwielony” (zniesiony).

Światło od dawna absorbowało uwagę zarówno tych, którzy rozpoznawali chcieli fizyczną jego naturę, analizując całe spektrum postaci, jak i tych, którzy w subtelnych refleksach lokowali symboliczny potencjał. Dla jednych i drugich tajemnicza i urzekająca wielopostaciowość światła stanowiła inspirujący fundament poznawczych peregrynacji - wzbudzała zarówno ciekawość związaną z odślanianą się, widzialną zasadą świata, jak i była źródłem metafizycznych doznań. Światło, blask, przejrzystość, połyskliwość już w tradycji neoplatonickiej zostały związane z *sacrum*, z jego przejawianiem się i spektakularnością. Jednocześnie doceniono sensualną wartość światła, zaś w symbolicznym porządku obramowano estetycznie poznawczą aktywność modyfikując tym samym antropologiczny horyzont obecności. Dlatego wszelkie „oświecone” projekty nowoczesności zostały powszechnie zaakceptowane jako bariera dla mroku czasów przeszłych.

Podobnie autorki każą nam dociekać jeszcze innych sensów poza fizyczną naturą i logiką biologii - światło prezentując jako ślad zadomowienia, zagospodarowania świata, dostrzegając przy tym instrumentalność strategii przesłaniania i zabudowy przestrzeni. Światło staje się w tym przypadku także zapowiedzią gry, dystansu, ale i zagrożenia. Jego refleksy generują iluzoryczne obrazy, bądź stanowią - jak w pracy Alicji Lewickiej-Szczegóły - fascynujący i groźny zarazem przedmiot adoracji.

Projekt, oczywiście, odślaniać może także inne konteksty, w których sensy lokowane byłyby w dyskursach emancypacyjnych - prace mogłyby zostać „odczytane” wtedy bądź jako manifestacje określonych postaw, bądź też jako wyraz świadomości politycznej mocy spojrzenia. Nie sposób jednak pominąć tego, że przefiltrowane przez artystyczną wrażliwość i wzbogacone refleksyjnie, te prywatne narracje - tworząc specyficzny mikrokosmos indywidualnych doświadczeń - układają się tutaj w prześwielany błyskami uniwersalny spektakl, fascynujący nie tylko z perspektywy estetycznej, ale i imaginacyjnego potencjału. Poprzez transformację wizualnego kontekstu bowiem została zatarta granica artystycznego przedstawienia - pozostały, co prawda, umiejętnie spreparowane, przywoływane ślady rzeczywistości, wyciszające jej pulsujący rytm i rozpraszające intensywność i totalność percepcji, lecz przede wszystkim wzmocniona została wieloznaczność sytuacji odbiorczej, nie wklajając jednak autorek w dyskurs autotematyczny. Pomimo tak atrakcyjnego medium, artystki nie dążyły do efektów iluzjonistycznych. Estetyczny walor także nie był ponad miarę eksploatowany - usiłowanie było raczej uprzedstrzennienie wizji oraz nadanie jej wiarygodności psychologicznej.

Artur Pastuszek

> PROJEKT 6 NA ODDZIALE VI

Tatiana Borda, Remigiusz Borda, Agnieszka Gracze-Czarkowska,
Radosław Czarkowski, Katarzyna Kutzmann-Solarek,
Ireneusz Solarek
Samodzielny Publiczny Szpital dla Nerwowo
i Psychicznie Chorych
w Międzyrzeczu-Obrzycach, 15.09-15.10.2012 r.

15 września w Międzyrzeczu-Obrzycach, w budynku Oddziału VI Samodzielnego Publicznego Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych, odbył się wernisaż wystawy, będącej zwieńczeniem projektu sześciu artystów: Tatiany Bordy, Remigiusza Bordy, Agnieszki Gracze-Czarkowskiej, Radosława Czarkowskiego, Katarzyny Kutzmann-Solarek oraz Ireneusza Solarka. W projekcie tym twórcy zaprezentowali rozległą paletę środków - narzędziami swej wypowiedzi uczynili wszakże nie tylko rysunki, fotografie, czy murale, ale i instalacje, obiekty w przestrzeni oraz aranżacje wnętrz. Projekt nie jest zatem pod względem artystycznym, czy estetycznym homogeniczny - oscyluje pomiędzy mocą osobowości twórczych, wielością doświadczeń oraz jakością interakcji w obrębie tego artystycznego kolektywu. Prace mają różnorodne pochodzenie estetyczne i intelektualne, łącząc doświadczenie malarstwa, teatru, grafiki, fotografii ze sztuką conceptualną. Znajdziemy tu - pomimo różnorodności - świadomy wybór specyficznego sposobu narracji, rodzaj konsolidującej przedstawienia opowieści, która sięga zarówno ku przeszłości, jak i odśladania niuanse teraźniejszości, kreśląc taką diachroniczną ramę a jednocześnie dekonstruuując histo-

ryczny czas. Jeśli bowiem powstawała spontanicznie - jak deklarują autorzy - to już u jej początku musiały zostać zakreślone conceptualne ramy. Artyści zatem byli świadomi historii tego miejsca, co miało wpływ na ich działania.

Inicjatorem przedsięwzięcia był Remigiusz Borda, któremu udało się taką kolektywną optykę zaproponować i dla potrzeb projektu zaadaptować duży budynek o wyjątkowej architekturze - dawny oddział szpitala psychiatrycznego z początku ubiegłego wieku. Docenić należy w tym wypadku zarówno pole organizacyjne, jak i twórcze przygotowanej ekspozycji, która ewoluowała od spontanicznego przedsięwzięcia (moment zawiązania projektu) do w pełni intencjonalnej eksploracji dziejowego kontinuum, swoistego rozliczenia, dialogu z przeszłością. Udało się w tym wypadku twórczo wykorzystać różnorodność doświadczeń członków grupy (teatr, malarstwo, grafika, instalacje), co więcej - zaowocowały one wspólnym projektem, który nie nosi znamion wystawy zbiorowej, ale stanowi w pełni integralną formę.

Interesującym rozwiązaniem okazało się takie „uporządkowanie” przestrzeni prezentacji, w którym wykorzystano praktycznie wszystkie kondygnacje, otwierając wnętrza i ustalając sieć połączeń, niczym naczyń limfatycznych pozostających w stałej zależności. Duża ilość wykorzystanych pomieszczeń pozwoliła na stworzenie autentycznej przestrzeni sztuki - poprzez twórczą asymilację zarówno historycznego kontekstu, miejsc noszących ślady czasu, jak i działania skalą, wzmocniono ekspresję. Miejsce to bowiem umożliwiło konfrontację wstydliwie skrywanej historii dwudziestowiecznych eksperymentów władzy z potencjałem sztuki współczesnej. W tym wypadku jednak artystyczny eksperyment nie stanowi testu wrażli-

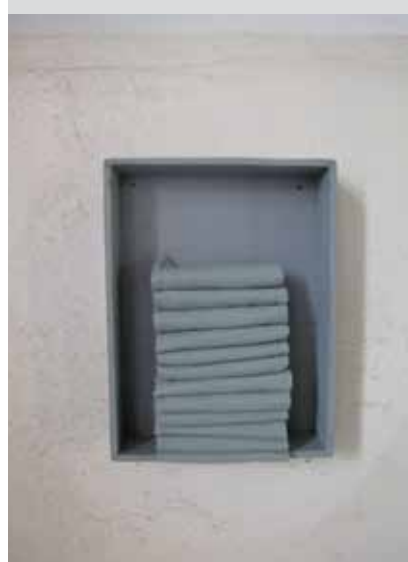
wości konfrontującego okrucieństwa wojny z otwartą formułą współczesnego dzieła sztuki, nie jest też próbą wyzyskania patosu cierpienia chorych, ani doświadczenia dwudziestowiecznych totalitaryzmów, lecz przejawem fundamentalnego zatroskania. Pomimo zatem, że samo cierpienie jako źródło i impuls duchowego rozwoju stało się osią centralną ekspozycji, to wszelkim uproszczeniom, syntetycznym modyfikacjom, posiadającym funkcję znoszenia ograniczającej tradycyjnej formuły przedstawiania, towarzyszyła dbałość o staranny dobór artystycznych środków tak, aby kolejne działania nie powielaly banalnych diagnoz, żeby wypełnione zostały autentyczną troską nie przekładającą się na prosty komunikat, lecz zawłaszczającą określony artystyczny idiom. Tym samym uwaga została zwrócona nie na deskrypcję, czy uzasadnienie zbrodni, która miała tu miejsce, tylko na uniwersalne kwestie sublimowania wrażliwości, standardów wpisanych w sieć społecznych relacji, czy historycznego procesu konstruowania sensu.

Co prawda kwestie te zyskały już bogaty kontekst literacki - obrosły wieloma narracjami, które pragnęły przybliżyć i oswoić tragiczną przeszłość, na wiele sposobów wypowiedzieć to, co w istocie jest „nie do wypowiedzenia”. Ujmując zaś w słowa - nawet wpisane w poetycki kontekst - opowieści te nie były w stanie objąć całego spektrum zjawisk, oddać zniuansowanej rzeczywistości. Być może językowe strategie są zbyt „dosłowne”, zbyt precyzyjne, a tym samym - paradoksalnie - nieadekwatne. Dlatego sięgnięcie po obiekty, rzeczy, a zwłaszcza ich wizualność jest swoistym zniesieniem ograniczeń językowego medium na rzecz spostrzeżeniowego ekwiwalentu, rozwiązaniem komunikacyjnego dylematu i otwarciem pola twórczej ekspresji. Można

wtedy - podobnie jak Remigiusz Borda w pracy *Villa Germania* - uniknąć nużących analiz kultury niemieckiej jednocześnie precyzyjnie ją charakteryzując.

Pracom prezentowanym na Oddziale Szóstym przydano walor wyjątkowości także poprzez efemeryczny, ulotny ze względu na substancję, jak i topografię (przestrzeń zmienianą przez czas) charakter - choć wydarzenie to jest jednorazową manifestacją, która nie oprze się próbie czasu, to jednocześnie może stanowić specyficzny rodzaj eksperymentu, który racji dla siebie poszukuje w strukturze (materii) ludzkiej pamięci. Tak rozumiana sztuka byłaby wtedy - poza swym estetycznym kontekstem - przywoływany przez Jose Ortegę y Gassetę „wehikuł czasu”, którego atrakcyjność potwierdzałaby się w rekonstrukcji historii oraz potencjale imaginacyjnym zwróconym ku przyszłości.

W pomieszczeniach Oddziału Szóstego, w których siedemdziesiąt lat wcześniej „łaskawą śmierć” przyjęło z rąk swych opiekunów (personelu medycznego) tysiące chorych, artyści zaprezentowali takie prace, których emocjonalny rezerwuar nie tylko porusza, ale wyzwala subwersywny potencjał - opór wobec wszelkiej próby okiełznania indywidualnej wolności, nawet, jeśli miałaby się ona przejawiać jako łamanie społecznie akceptowanej normy. Taką perspektywę rekonstruuje Katarzyna Kutzmann-Solarek, która przywołuje notatki z znalezionej na oddziale zeszytu rejestrującego zachowania pacjentów w latach siedemdziesiątych. Ujawnienie tego specyficznego „dziennika zniewolenia i kontroli” porusza skłaniając do refleksji nad naturą przemocy oraz jej „cywilizowanymi” formami. Podobną funkcję zdają się pełnić rysunki kryształów na ścianach pomieszczeń autorstwa Remigiusza Bordy - są to wyobrażenia

> AGNIESZKA GRACZE-CZARKOWSKA, FOT. R. CZ.

> IRENEUSZ SOLAREK, FOT. R. CZ.

> KATARZYNA KUTZMANN-SOLAREK, FOT. R. CZ.

> RADOSŁAW CZARKOWSKI,
FOT. R. CZ.

> REMIGIUSZ BORDA, FOT. R. CZ.

> TATIANA BORDA, FOT. R. CZ.

chemicznej struktury związków wchodzących w skład leków psychotropowych. Uwodzą swoją geometryczną doskonałością, podobnie jak producenci leków łudzą nas obietnicą zdrowia i poprawy jakości życia. Ich estetyczna forma staje się jednocześnie znakiem zniewolenia.

Kolejne prace zatem burzą spokój percepcji prowokując do krytycznej reorganizacji wrażeniowej treści. Spektakularne staje się to w odniesieniu do Agnieszki Graczew-Czarkowskiej, której prace już wielokrotnie wpisywały się w przestrzeń publiczną, aranżując ją i podporządkowując autorskiej wizji. Tym razem także w zaadaptowanych pomieszczeniach Oddziału Szóstego była w stanie wygenerować ogromne pokłady emocji. Topografia zaanektowanych przez nią niewielkich sal rozrzuconych po całym budynku, w których zmultiplikowana pamięć znaczą swoje ślady, łudzi nas nie tylko swoim ładem, ale i wewnętrznym ustrukturalizowaniem. Uszeregowane zbiory, klasy przedmiotów, kolekcje zwodzą swą wielością i precyzją przyporządkowania, w istocie przypominając o nietrwałości, niekoherencji i destrukcji, za sprawą artystki otwierając się także na przekraczający doraźność horyzont czasu. W tych „wylizankach” rzeczy znoszą się wzajemnie, ilości nie determinują zmian jakościowych, numery zaś są odległymi notacjami pustki, choć nadal niosą symboliczną treść. Podobnie jak tytuł całego projektu, który może przecież deszyfrować zarówno numer oddziału, jak i liczbę artystów, choć nie musi być prostym liczebnikiem wskazującym wyłącznie ilościową konotację.

Może rzeczywiście jedynie przypadek sprawił, że sześciu artystów spotkało się na Oddziale Szóstym, że szóstka tylko przygodnie została związana z ich projektem. O ile jednak bardziej intrygujące byłoby przyjęcie założenia, że symboliczny kontekst był integralną częścią projektu, że liczba ta, jako znak równowagi, ale i ambiwalencji posłużyła do wyeksponowania ludzkiej duchowości. Także to, że świadomie związana została z dualizmem - dwoistością i dwuznacznością leżącymi u źródeł wszelkiej polaryzacji i podziału. Taka jest wszakże ta wystawa: „uporządkowana” i zrównoważona strukturalnie z jednej strony, a spontaniczna i nieco „dzika” z drugiej - nie daje się bowiem do końca okiełznać za pomocą kryteriów estetycznych i strategii konceptualnych. Organizując kategorię estetyczną nie było na pewno piękno, lecz tak mocno zadomowiona w nowoczesności wzniosłość. Wśród kryteriów należy także wskazać jedność i koherencję realizacji. Ale jej dualny charakter oraz dynamizujące skonstrastowanie burzą spokój i (pozorną) statyczność przedstawienia - skonolidowane elementy umieszczone w przestrzeni, które początkowo sprawiają wrażenie intelektualnej gry, czy też efektu łatotwórczego konceptu, w konsekwencji generują wewnętrzny niepokój, a w zestawieniach ujawniają swą heterogeniczność.

Izolowany szpital, który swą architektoniczną masą wydosłał się poza mury miasta, stał się odległym satelitą, związanym, a zarazem oddzielnym od miejskiej tkanki. Jak w zwierciadle, przeglądają się w jego historii strategie władzy, dla której kwintesencję stanowią nowoczesne praktyki eliminowania niepożądanych zjawisk, usuwania z zasięgu wzroku, wymazywania. Tedy już sam pomysł, żeby „niewidzialne” uczynić widzialnym, żeby to, co kontrolowane, ale skrywane wyeksponować i uwolnić, jest inspirujący - otwiera dla doświadczenia nową przestrzeń, tak skrętnie kamuflowaną przez mechanizmy opresji. W ten sposób na przykład Radosław Czarkowski swą pracą *Hide* wprost dekonstruuje ową skrytość i nieprzejrzystość.

Wyraźnie artykułując i symbolicznie „opakowując” sens wszelkiej mistyfikacji wpisuje swoją narrację w historię (dramat) szpitala. Jego uwaga nakierowana jest od dawna na taki artystyczny gest, który lokowałby się w obrębie przestrzeni nieoczywistych. Tam też znajduje miejsce dla swych prac, mierząc się niejednokrotnie ze znaczeniami słów, czy rzeczy. Także w przestrzeni Oddziału Szóstego jego działania nie tylko zmierzały w stronę eksploracji kulturowych treści - znaczeń, sensów, wartości - ale także rozpoznawały i niejako pacyfikowały kolejne miejsca, nadając im nowy sens. Takie działanie chyba najmocniej stymuluje przekraczanie przez sztukę zakreślonych granic, ucieczkę z przypisanych jej gett. Co więcej, wkraczanie w przestrzeń publiczną nabiera spektakularnego charakteru właśnie przy wykorzystaniu odpowiedniej skali. Wtedy też wydobywanie „ukrytego”, odślanianie kolejnych warstw, uzyskuje postać swoistej archeologii, która wyzyskać ma nie tylko ikoniczny sens, ale i językową treść.

Podobny charakter posiada praca Ireneusza Solarka *Norbert von Hannenheim*, gdzie dialektyka skrytego/nieskrytego uzyskuje rozciągłą nie jedynie w przestrzeni, ale także w czasie wizualno-muzyczną formę. Fantomatyczny kompozytor z przeszłości siada za fortepianem uruchamiając maszynę pamięci. Jego życie, choć ograniczone do ocalałych partytur, jawi się bardziej realne, niżli estetyczne w swej regularności spełniania drzwi sali, w której był przetrzymywany. Zmysłowy pejzaż Oddziału Szóstego generuje bowiem specyficzną audiosferę - poza wykorzystaną w instalacjach muzyką, ekspozycji towarzyszą dźwięki wydobywane przez stare, rozległe wnętrza, pogłosy, zużyte sprzęty, osypujące tynki etc. To sprawia, że jakiś podskórny rytm wyznacza interwały tej opowieści, która powraca za każdym razem twórczo odmieniona - zdeformowana, a jednocześnie bardziej realna. W tym wypadku sztuka nie jest zwierciadłem rzeczywistości, lecz rzuconym jej wyzwaniem. Dopiero bowiem ten indywidualny, subiektywny filtr - w swych kolejnych, odmiennych powtórzeniach - nałożony na tragiczną historię tego miejsca, miał kreślić scenariusze lokalne, wydobywać intymną treść z zachowanych szczątków, dokumentów, zapisów, eksponuje uniwersalną tkankę ludzkiej egzystencji - jej pesymistyczny kontekst, wstydlivą bojaźń, skrywane lęki.

Jednocześnie trudno oprzeć się wrażeniu pewnej nieoczywistości - wśród bowiem głosów poważnych, pieczołowicie rekonstruujących mroczną aurę - jak instalacja Tatiany Borden *Białe koszule*, w której niewinność, choroba i śmierć splótły się w złowieszczym tańcu - znajdziemy w pełni zdystansowane gry formą i przestrzenią. Czy jednak te wizualne symulacje stanowią symboliczną reprezentację cierpienia a sztuka może ocalić pamięć i emancypować to, co represyjnie skryte? Ponadto, czy może ona wstydlivie *hide* zamienić w spektakularne *show*?

W tym szczególnym przypadku artystyczny gest wpisany został w obszar specyficznego *genius loci*, demona który zawładnął przestrzenią podporządkowując sobie wszelkie jej modyfikacje. Artystom nie udało się zatem „wybronić przed historią” - wykorzystując przestrzeń Oddziału Szóstego zagarnęli także (mimo woli) skorelowany z nią czas. Ale potwierdzili także, że „otwarcie” przestrzeni publicznej dla działań artystycznych może być inspirujące - nie musi prowadzić do tworzenia kolejnych galerii, ale skutecznie zmieniać jakość relacji - przestrzeń publiczna nadaje bowiem rzeczom wyeksponowanym nowy rodzaj energii.

Artur Pastuszek

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

> Profesor Martin Straka z wizytą na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

W październiku gościliśmy na naszym Wydziale Profesora Martina Straka z Uniwersytetu Technicznego w Koszycach

PROFESOR MARTIN STRAKA W TOWARZYSTWIE WŁADZ WYDZIAŁU EKONOMII I ZARZĄDZANIA (FOT. Z WYDZIAŁU)

na Słowacji (TU Košice, Faculty BERG LOGISTICS INSTITUTE of industry and transport). Wizyta Profesora Straka realizowana była w ramach Programu Erasmus. Był to czas wymiany doświadczeń i poglądów. Poniżej prezentujemy krótki wywiad z naszym gościem.

> Jaki jest powód Pańskiej wizyty na naszym Wydziale?

Moja wizyta na Wydziale Ekonomii i Zarządzania jest realizowana w ramach Programu Erasmus. Naszym wspólnym zamierzeniem jest również podjęcie współpracy między naszym Wydziałem i naszym Instytutem. W przyszłości planujemy uruchomienie wspólnego kierunku studiów *logistyka*.

> Jak przebiegała wizyta?

Mój pobyt był bardzo ciekawy. Miałem możliwość poznania wielu interesujących ludzi: Rektora prof. Tadeusza Kuczyńskiego, Panią Dziekan prof. Janinę Stankiewicz oraz Prodziekanów: prof. Krzysztofa Witkowskiego i prof. Sebastiana Saniuka. Uczestniczyłem w zajęciach i seminariach, co było dla mnie szczególnie miłym doświadczeniem.

> Jakie wrażenia zrobiła na Panu Profesorze Zielona Góra?

Zielona Góra bardzo mi się podobała, zwłaszcza, że byłem tu po raz pierwszy. Szczególne wrażenie zrobiła na mnie Palmiarnia, myślę, że jest to wyjątkowe miejsce w skali Europy. Polska to bardzo ładny kraj i muszę przyznać, że przypomniała mi trochę moją Ojczyznę, czułem się tu zatem tak dobrze „jak u mamy”.

> Czy planuje Pan odwiedzić Zieloną Górę w przyszłości?

Tak. Mam nadzieję na ściślejszą współpracę z Wydziałem Ekonomii i Zarządzania w obszarze kształcenia i badań naukowych.

Rozmawiała i tłumaczyła: Anetta Barska

> Konferencja *CLUSTER AND LOCATION MARKETING*

W dniach 12-13 września pracownicy Wydziału Ekonomii i Zarządzania uczestniczyli w III Międzynarodowej Konferencji *CLUSTER AND LOCATION MARKETING FOR CULTURAL AND CREATIVE INDUSTRIES* zorganizowanej w ramach projektu *Urban Creative Poles* w Linköping w Szwecji. Konferencję otworzył Prezydent Miasta Linköping Andreas Ardenfors, następnie wystąpił prof. Göran Cars (kierownik Zakładu Studiów Miejskich i Środowiska w Instytucie Technologii KTH w Sztokholmie), który przedstawił tendencje rozwojowe w miastach partnerach projektu i omówił rolę kultury w rozwoju miast. Kolejnym prelegentem był prof. Žilvinas Lilas (Profesor animacji 3D na Akademii Sztuk Medialnych KHM w Kolonii, w Niemczech) oraz starszy doradca przemysłów kreatywnych w Szwecji Joppe Pihlgren. W obradach brali udział również pracownicy Urzędu Miasta Linköping oraz przedsiębiorcy ze wszystkich krajów biorących udział w projekcie, których projekty produktów były przedstawione na pokazie slajdów.

Przypomnijmy, że celem projektu *Urban Creative Poles* jest promowanie przemysłu kreatywnego i kulturalnego, w średniej wielkości miastach Regionu Morza Bałtyckiego. Partnerem wiodącym projektu są Niemcy (BTU Cottbus), a pozostali partnerzy to: Polska (Zielona Góra), Szwecja (Linköping), Estonia (Tartu) oraz Litwa (Klaipėda).

Przemysław Dulewicz

WYSTĄPIENIE PREZYDENTA MIASTA LINKÖPING (FOT. Z WYDZIAŁU)

PRZEDSTAWICIELE WYDZIAŁU W TRAKCIE KONFERENCJI (FOT. Z WYDZIAŁU)

> Nowi doktorzy na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

Miło mi poinformować, że do grona doktorów pracujących na naszym Wydziale dołączyli nasi koledzy: Maciej Dziuk oraz Robert Wysocki. Publiczna obrona pracy doktorskiej nt.: *Ekonomiczne i ekologiczne aspekty bezpieczeństwa energetycznego Polski* mgr. inż. Macieja Dziukia odbyła się 11 października na Wydziale Inżynieryjno-Eko-

MACIEJ DZIUK, 'LAPIE WIATR W SKRZYDŁACH' PRZED OBRONĄ DOKTORATU (FOT. Z WYDZIAŁU)

nomicznym Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Promotorem był prof. dr h.c. Stanisław Urban z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, natomiast recenzentami: prof. Marian Podstawka ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz prof. Stefan Wrzosek z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. Maciej Dziuk uzyskał stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie ekonomii. Natomiast 8 listopada na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej nt.: *Zarządzanie portfelem projektów w jednostkach samorządu terytorialnego* mgr. Roberta Wysockiego. Promotorem był prof. Daniel Fic z Uniwersytetu Zielonogórskiego, recenzentami prof. Elżbieta Weiss z Uniwersytetu Opolskiego oraz Prof. Alberto Lozano-Platonoff z Uniwersytetu Szczecińskiego. Robert Wysocki uzyskał stopień doktora w dziedzinie ekonomii w dyscyplinie nauki o zarządzaniu. Naszym Kolegom serdecznie gratulujemy!

DR ROBERT WYSOCKI (FOT. Z WYDZIAŁU)

Anetta Barska

> WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

> Nowy Doktor w Instytucie Informatyki i Elektroniki
Dr inż. Iwona Grobelna

13 listopada 2012 r. na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ odbyła się publiczna obrona rozprawy doktorskiej pracownika Instytutu Informatyki i Elektroniki mgr inż. Iwony Grobelnej, pt.: *Formalna weryfikacja specyfikacji osadzonych sterowników logicznych z wykorzystaniem wnioskowania komputerowego w logice temporalnej*. Promotorem rozprawy był prof. Marian Adamski. Recenzentami pracy byli prof. Alexander

Barkalov (Uniwersytet Zielonogórski) i prof. Tadeusz Łuba (Politechnika Warszawska). Rada Wydziału nadała mgr inż. Iwonie Grobelnej stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie informatyka.

Marta Kmera

> Jesień i zima z Akademią REC na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Inicjatywa Akademii REC przy Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji na Uniwersytecie Zielonogórskim powołana wiosną 2012 r., w tym roku akademickim rozpoczyna swoją działalność już w semestrze zimowym, a pierwszy wykład Akademii w nowym semestrze prowadzony przez mgr. inż. Michała Wiśniewskiego, odbył się 22 listopada 2012 r. Tematem spotkania było bezpieczeństwo aplikacji na modułach bezprzewodowych GSM.

Nadrzędnym celem Akademii jest pomoc studentom informatyki WEIT w zdobyciu doświadczenia zawodowego, pod okiem programistów pracujących w REC. Zadaniem Akademii jest również promocja nowoczesnych metod stosowanych we współczesnej informatyce, ze szczególnym uwzględnieniem inżynierii oprogramowania. Ta inicjatywa edukacyjna stanowi interesujące uzupełnienie i rozszerzenie treści wykładów, prowadzonych przez pracowników naukowo-dydaktycznych WEIT, w ramach kierunku informatyka.

Instruktorzy Akademii REC to pracownicy z dużym doświadczeniem zawodowym, dzięki czemu studenci mogą uczyć się zarówno praktycznego użycia narzędzi informatycznych, jak i wykorzystania wiedzy zdobytej podczas zajęć na Wydziale. Nieocenioną pomocą w szkoleniu przyszłej kadry, jest również sposób realizacji projektów w ramach Akademii. Tematyką wiodącą w tej edycji Akademii, są problemy dotyczące testowania oprogramowania oraz komunikacji bezprzewodowej z wykorzystaniem modułów GSM.

Należy także dodać, że Akademia REC, to tak naprawdę dwie komplementarne inicjatywy edukacyjne: system wykładów prowadzonych na Uniwersytecie w budynku WEIT przez pracowników REC oraz możliwość rozwiązywania praktycznych problemów pod okiem specjalistów z Research & Engineering Center, w laboratorium utworzonym w zielonogórskiej siedzibie tej firmy. Wykłady prowadzone na Wydziale są otwarte dla wszystkich zainteresowanych.

Analogicznie jak w semestrze wiosennym, w siedzibie REC odbywają się cykliczne zajęcia, poświęcone aspektom omawianym podczas wykładów. Szczegółowe informacje o planie Akademii można odszukać na stronie Akademii REC: <http://rec-academy.weit.uz.zgora.pl/>.

Podobnie jak to było w semestrze wiosennym, zajęcia praktyczne są prowadzone dla wybranych studentów. Oczywiście wszystkie zajęcia w ramach Akademii REC, zarówno otwarte wykłady, jak i zajęcia praktyczne, są bezpłatne dla uczestników. Ich koszty pokrywa firma REC.

W bieżącej edycji Akademii zaplanowano wykłady otwarte do ogółu studentów UZ, które odbywać się będą w sali E budynku WEIT (C-10, przy ulicy Ogrodowej 3b). Tematy poszczególnych wykładów są następujące:

- 22.11.2012 r., 18:20-19:50 - mgr inż. Michał Wiśniewski, *Bezpieczeństwo aplikacji na modułach bezprzewodowych GSM*,
- 29.11.2012 r., 18:20-19:50, mgr inż. Michał Buczek, *Software Testing Fundamentals*,
- 13.12.2012 r., 18:20-19:50 - mgr inż. Witold Leder, *Zarządzanie projektami dla początkujących*,
- 20.12.2012 r., 18:20-19:50 - mgr inż. Michał Buczek, *Testing tools review*,
- 10.01.2013 r., 18:20-19:50 - mgr inż. Michał Wiśniewski, *Zdalna aktualizacja oprogramowania na modułach bezprzewodowych GSM*,
- 17.01.2013 r., 18:20-19:50 - mgr Ada Kot, *Interview. Jak zaprezentujesz się przyszłemu pracodawcy? Praktyczne aspekty*.

Dla studentów biorących udział w wykładach przewidziane są certyfikaty poświadczające ich uczestnictwo. Natomiast studenci uczestniczący w praktycznej części Akademii, otrzymają certyfikaty wraz z oceną jakości wykonanego przez nich projektu. Najlepszym absolwentom Akademii z tej grupy, firma REC zaoferuje znaczące ułatwienia przy staraniu się o pracę, a także możliwość odbycia praktyki czy stażu.

Na zakończenie należy podkreślić, że powstanie i kontynuacja Akademii REC, doskonale wpisuje się w długofalową politykę Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji dotyczącą pozyskiwania wiodących firm do współpracy przy uatrakcyjnieniu oferty dydaktycznej. Równie istotna jest także współpraca przy praktycznym wykorzystaniu wyników badań naukowych prowadzonych przez pracowników Wydziału.

Lukasz Hładowski,
Marek Sawerwain

>> INSTYTUT STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

> Seminaria Naukowe semestr zimowy 2012/2013

W miesiącach październik i listopad zrealizowane zostały następujące wystąpienia naukowe w ramach seminarium naukowego Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych:

- 04.10.2012 r. - *Zbudowanie i przetestowanie schematu ILC dla układów przy wykorzystaniu rozszerzonej informacji z wyjścia (w ruchomym oknie)*, dr inż. Błażej Cichy, ISSI, UZ,
- 11.10.2012 r. - *Komputerowa diagnostyka raka piersi z wykorzystaniem wirtualnych slajdów materiału pozyskanego metodą biopsji cienkoigłowej*, mgr inż. Paweł Filipczuk, ISSI, UZ,
- 18.10.2012 r. - *Harmonogramowanie aktywacji czujników w estymacji parametrów układów z czasoprzestrzenną dynamiką*, dr inż. Maciej Patan, ISSI, UZ,
- 25.10.2012 r. - *Sterowanie predykcyjne z wykorzystaniem sztucznych sieci neuronowych w przestrzeni stanów dla rzeczywistego stanowiska laboratoryjnego*, mgr inż. Andrzej Czajkowski, ISSI, UZ,
- 08.11.2012 r. - *Protokół poufnej komunikacji odporny na ataki klasyczne i kwantowe*, dr inż. Piotr Zawadzki, Instytut Elektroniki, Politechnika Śląska,
- 16.11.2012 r. - *Seminarium Naukowe pt.: Wybrane problemy inżynierii biomedycznej*, organizowane przez Komisję Cybernetyki Technicznej Oddziału PAN w Poznaniu, przy współudziale oddziału Control Systems Society Polskiej Sekcji IEEE, Sekcji Systemów Inteligentnych Komitetu Automatyki i Robotyki PAN, a także Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego,
- 22.11.2012 r. - *Prezentacja możliwości technicznych nowych obiektów laboratoryjnych ISSI*, mgr inż. Marcel Luzar, ISSI, UZ,
- 29.11.2012 r. - *Hierarchiczne metaheurystyki w rozwiązywaniu skomplikowanych problemów harmonogramowania zadań w Gridach Obliczeniowych i Chmurze*, dr Joanna Kołodziej, Instytut Informatyki Politechniki Krakowskiej, Politechnika Krakowska.

Seminaria odbywają się w sali konferencyjnej WEIT (budynki C-10, sala E, ul. Ogrodowa 3b). Seminarium prowadzi prof. Roman Gielerak.

Marek Sawerwain

> WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

>> INSTYTUT NEOFILOLOGII

> Z działalności Zakładu Filologii Romańskiej

Rok akademicki 2011-2012 obfitował w liczne wydarzenia edukacyjne: językowe, kulturowe i naukowe, przygotowane przez pracowników oraz studentów filologii romańskiej. Oprócz tradycyjnych i mających już swoją ogólnopolską, czy wręcz międzynarodową renomę, dużych projektów językowo-kulturowych, realizowanych każdego roku, takich jak *Dni Frankofonii* (marzec) a także *Ogólnopolski Festiwal Filmu Krótkometrażowego w Języku Francuskim* (maj), zorganizowaliśmy trzy konferencje romanistyczne o zasięgu ogólnopolskim oraz jedną studencką poświęconą kulturze Hiszpanii. Ogółem gościliśmy kilkunastu wykładowców i animatorów warsztatów edukacyjnych z Francji, Belgii, Szwajcarii, a nawet Stanów Zjednoczonych.

W dniach 2-3 grudnia 2011 r. odbyła się w Uniwersytecie Zielonogórskim Ogólnopolska Konferencja Stowarzyszenia Nauczycieli Języka Francuskiego PROF.-EUROPE *La créativité et les médias - vers un enseignement moderne de français/Twórczość i media - w kierunku nowoczesnego nauczania języka francuskiego* z udziałem przedstawiciela Ambasady Francji, Thomasa Laigle'a, władz krajowych Stowarzyszenia oraz 40. nauczycieli romanistów z całej Polski.

WYKŁAD INAUGURACYJNY THOMASA LAIGLE'A, ATTACHÉ JĘZYKOWEGO AMBASADY FRANCJI W POLSCE

SURPRISE MUSICALE (NIESPODZIANKA MUZYCZNA) STUDENTÓW FILOLOGII ROMAŃSKIEJ NA POWITANIE GOŚCI.

27-29 marca 2012 r. - konferencja: *Francophonie 2012: Langue, culture, éducation/Frankofonia 2012: Język, kultura, edukacja/*.

Główne cele konferencji, a mianowicie, przedstawienie frankofonii jako ważnego zjawiska językowego, kulturowego i edukacyjnego oraz podkreślenie roli języka francuskiego i kultury frankofońskiej w edukacji interkulturowej, zostały zrealizowane poprzez wykłady tematyczne, prezentacje multimedialne i dyskusje. Prelegenci z czterech krajów (Francja, Belgia, Stany Zjednoczone, Polska) ukazali różne wymiary Frankofonii jako przestrzeni wspólnego działania i współpracy międzynarodowej. Wykładom towarzyszyły zajęcia warsztatowe: ekspresji teatralnej oraz sztuki afrykańskiej, które umożliwiły zapoznanie się z tematyką w praktycznym działaniu i w bezpośredniej relacji z innymi. W wyżej wymienionych warsztatach wzięła udział liczna grupa uczniów zielonogórskich szkół ponadgimnazjalnych.

4 czerwca 2012 r. - Konferencja studencka *Lengua, cultura, creatividad/Język, kultura, kreatywność* poświęcona różnym aspektom kultury Hiszpanii, zorganizowana przez

PANI ARLETTE VANWINKEL, HAUTE ÉCOLE FRANCISCO FERRER (BRUKSELA)

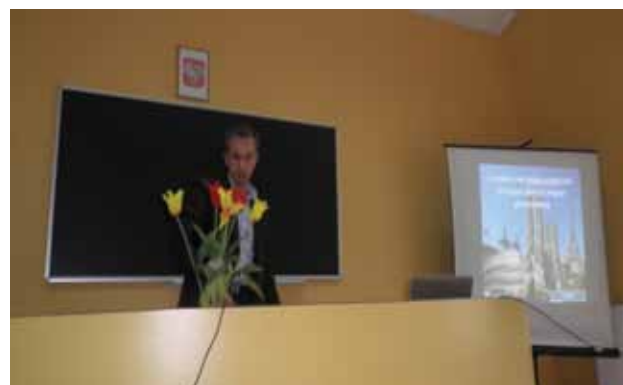

AFRYKAŃSKA TECHNIKA MALOWANIA TKANIN BOGOLAN

WARSZTATY TEATRALNE DLA STUDENTÓW I MŁODZIEŻY LICEALNEJ.

Pracownię Glottodydaktyki Romańskiej ZFR i Koło Młodych Romanistów. W konferencji wzięli również udział zaproszeni prelegenci z zaprzyjaźnionych uniwersytetów: UMCS w Lublinie, UAM i Uniwersytetu Wrocławskiego oraz licealiści z VII Liceum Ogólnokształcącego pod kierunkiem mgr Danuty Szymańskiej.

PIERRE SORBET Z UMCS W LUBLINIE.

AGNIESZKA KUFEL Z UNIwersYTETU WROCŁAWSKIEGO.

27-29 września 2012 r. - Ogólnopolska konferencja edukacyjna poświęcona twórczemu kształceniu językowemu: *Créativité, théâtre et approches ludiques en classe de fle /Techniki kreatywne na lekcji języka francuskiego jako obcego*, w trakcie której zaproponowaliśmy różnorodne zajęcia warsztatowe: kreatywne, ludyczne oraz technik teatralnych, prowadzone przez animatorów z Francji i Szwajcarii: Nathalie Viala, Philippe Ségura oraz Martine Chang-George.

Do współpracy włączyła się Ambasada Francji i Instytut Francuski w Warszawie. Na mocy umowy bilateralnej Uniwersytetu Zielonogórskiego i Ambasady Francji, strona francuska pokryła koszty organizacyjne związane z noclegami i wyżywieniem. Instytut Francuski ofiarował również materiały konferencyjne oraz podręcznik i płyty DVD dla każdego uczestnika.

Do Zielonej Góry przyjechało 55 nauczycieli języka francuskiego z całej Polski, reprezentujących wszystkie rodzaje szkół, łącznie z pracownikami filologii romańskich i centrów języków obcych wyższych uczelni. Mielśmy więc doskonałą okazję, aby promować Uniwersytet Zielonogórski, Instytut Neofilologii i nasz Zakład na niwie ogólnopolskiej.

W końcowej ewaluacji oraz korespondencji pokonferencyjnej wszyscy wysoko ocenili poziom merytoryczny i przygotowanie logistyczne konferencji. Jako organizatorzy mamy więc powód do ogromnej radości i satysfakcji.

UROCZyste OTWARCIE KONFERENCJI (OD PRAWEJ): MARTINE CHANG-GEORGE (WYŻSZA SZKOŁA PEDAGOGICZNA W ZURICHU-SZWAJCARIA), PHILIPPE SÉGURA (STOWARZYSZENIE VENTS ET MARÉES, FRANCJA), THOMAS LAIGLE (ATTACHÉ JĘZYKOWY AMBASADY FRANCJI), NATHALIE VIALA (INSTYTUT FRANCUSKI W WARSZAWIE), PROF. SŁAWOMIR KUFEL, DZIEKAN WH, PROF. ANDRZEJ KSENICZ, DYREKTOR IN, DR ELŻBIETA JASTRZĘBSKA, ZFR.

UCZESTNICY KONFERENCJI ZASLUCHANI I ZAINTERESOWANI WYSTĄPIENIAMI.

UCZESTNICY WARSZTATÓW LUDYCZNYCH UCZĄC SIĘ, ŚWIETNIE SIĘ BAWIĄ.

MARTINE CHANG-GEORGE W KREATYWNYM DZIAŁANIU.

NATHALIE VIALA I UCZESTNICZKI WARSZTATÓW LUDYCZNYCH.

WIECZÓR GIER DYDAKTYCZNYCH BARDZO ZAINTERESOWAŁ UCZESTNIKÓW, TOTEŻ PIERWSZY DZIEŃ KONFERENCJI ZAKOŃCZYŁ SIĘ BARDZO PÓŹNO.

AK WIDAĆ, PO KOLACJI W UNIWERSYTECKIEJ PALMIARENCE, HUMORY WSZYSTKIM DOPISUJĄ...

NA UROCZYSTYM ZAKOŃCZENIU KONFERENCJI ZASZCZYCIŁA NAS SWOJĄ OBECNOŚCIĄ MIREILLE CHEVAL, ATTACHÉE WSPÓŁPRACY EDUKACYJNEJ AMBASADY FRANCJI I KOORDYNATOR ALLIANCES FRANÇAISES W POLSCE.

NA ZAKOŃCZENIE GRUPA „TEATRALNA” PRZYGOTOWAŁA ZE SWOIM ANIMATOREM, PHILIPPE’M SÉGURA MAŁĄ ARTYSTYCZNĄ NIESPODZIANKĘ DLA POZOSTAŁYCH UCZESTNIKÓW.

Zakład Filologii Romańskiej podejmował również (i ciągle podejmuje) liczne działania skierowane do uczniów szkół Zielonej Góry i regionu, ale o tym, to już w innym artykule...

Elżbieta Jastrzębska

>> INSTYTUT FILOZOFII

> NASZE BADANIA NAD FILOZOFIĄ ROSYJSKĄ DOCENIONE W MOSKWIE

Biblioteka Rosyjskiej Kultury i Filozofii „Dom Łosiewa” w Moskwie, na Arbacie, to miejsce szczególne. Po pierwsze dlatego, że przez wiele lat mieszkał tam sam Łosiew - nazywany ostatnim filozofem Srebrnego Wieku, a do dziś mieszka jego uczennica, małżonka i spadkobierczymi intelektualna - Aza Alibekowna Tacho-Godi, która też jest znaną filozofką, filolożką klasyczną, a w dodatku polonilką. Po drugie dlatego, że ma tam siedzibę fundacja „Łosiewskie czytania” organizująca wiele imprez promujących filozofię rosyjską, konferencje, koncerty, odczyty, spotkania z naukowcami ze świata. I po trzecie dlatego, że posiadając ogromny księgozbiór stała się miejscem pracy uczonych badających dorobek Łosiewa. Zostaliśmy tam zaproszeni, pisząc te słowa oraz dr Jacek Uglik, w celu promocji serii wydawniczej Filozofia Rosyjska, jaka powstała przy Instytucie Filozofii UZ oraz jednej z naszych ostatnich publikacji z tej serii, monografii *Aleksy Łosiew, czyli rzecz o tytanizmie XX wieku*.

Łosiew był człowiekiem niezwykłym: jako młody student przyjaźnił się z największymi przedstawicielami Srebrnego Wieku - Bułgakovem, Bierdiajewem, o. Florenskim i innymi, a gdy część z nich została przez władze radzieckie wydalona z ZSRR w 1922 r., kontynuował badania nad problematyką filozofii imienia, koncepcją sofologiczną, problematyką świadomości mitologicznej, zagadnieniami syntezy fenomenologii i neoplatonizmu oraz pracował nad oryginalnymi rozwiązaniami w zakresie dialektyki liczby, filozofii muzyki, symbolizmu. Był także spadkobiercą intelektualnym Włodzimierza Sołowjowa - pierwszego filozofa rosyjskiego. Poświęcił mu wspaniałą monografię *Włodzi-*

> SERIA FILOZOFIA ROSYJSKA

mierz Sołowjow i jego czasy. Przez organy władzy nazwany wojującym mistykiem, teologiem Imienia Bożego, filozofem-szatanem mroku został w 1930 r. skazany na 10 lat pozbawienia wolności i zesłany do obozu. Zwolniony po kilku latach z powodu postępującej ślepoty, a następnie zrehabilitowany, pozostawał „podejrzany element”. Nie mógł wyklądać filozofii, dlatego zajmował się estetyką, którą uważano za mniej niebezpieczną. Publikować na powrót zaczął dopiero po śmierci Stalina.

Jedną z najważniejszych jego rozpraw pozostaje *Dialektyka mitu*, a najbardziej znaną - wielotomowa *Historia antycznej estetyki*, której część tomów powstała w wyniku dyktowania ich treści kolejnym sekretarzom, ponieważ Łosiew w obozie stracił wzrok. Miał wiele szczęścia, gdyż Aza Tacho-Godi poświęciła swe życie całkowicie dla niego i ryzykuje stwierdzenie, że bez jej opieki, cierpliwości i pracy, Łosiew z pewnością byłby mniej znany.

Nasza książka o Łosiewie jest zbiorem wszystkich jego prac przetłoczonych na język polski oraz artykułów omawiających jego twórczość. Pomysł jej wydania pojawił się w marcu/kwietniu 2009 r., gdy siedziałyśmy przy herbatce w moskiewskim mieszkaniu Azy Alibekowny i dyskutowaliśmy jakiś ważny problem filozoficzny. Kiedy poinformowałam o tym pomysle jej polskiego przyjaciela - prof. Eugeniusza Czaplejewicza - on też przyklasnął naszemu zamiarowi. W rezultacie powstał tom, który stał się wydarzeniem w środowisku, a nasze badania są oceniane bardzo wysoko przez specjalistów.

Dodajmy, że w ciągu ostatnich 10 lat wydaliśmy w Instytucie Filozofii 13 książek z filozofii rosyjskiej, w tym ważne przekłady dzieł podnoszących problematykę historiozoficzną, roli i przeznaczenia Rosji, miejsca religii w tamtejszej kulturze. Oprócz Łosiewa tłumaczyliśmy Karsawina, Bułgakowa, Sołowjowa, o. Florenskiego, braci Trubieckich. Naszą aktywność dostrzeżono w Moskwie, przy czym nie tylko w „Domu Łosiewa”, także na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu im. Łomonosowa, w Instytucie Synergijnym Chorużego. Dziś wszędzie mamy przyjaciół, ale nie spoczęliśmy na laurach, pracujemy nad nowymi projektami.

Lilianna Kiejzik

> NA DEBACIE Z PROF. ELENA TACHO-GODI (FOT. Z WYDZIAŁU)

> PROF. TROICKI ZAPOWIADA PREZENTACJĘ (FOT. Z WYDZIAŁU)

> NA DEBACIE Z PROF. ELENA TACHO-GODI (FOT. Z WYDZIAŁU)

>> INSTYTUT POLITOLOGII

> 15 lat Instytutu Politologii

Mija 15 lat działalności Instytutu Politologii w Uniwersytecie Zielonogórskim. Decyzję w sprawie powołania Instytutu podjął senat UZ w uchwale z 16 kwietnia 1997 r. Funkcjonuje ona do dnia dzisiejszego w ramach Wydziału Humanistycznego.

Pierwszym dyrektorem Instytutu Politologii był prof. Bronisław Pasierb (od kwietnia 1997 r. do września 1999 r.). Po nim stanowisko to objął prof. Olgierd Cetwiński (1999-2002). W latach 2002-2012 funkcję dyrektora IP sprawowała prof. Bernadetta Nitschke. Od września br. dyrektorem Instytutu jest prof. Ryszard Zaradny.

W ramach Instytutu istnieją obecnie następujące zakłady: Zakład Systemów Politycznych i Komunikacji Politycznej (kierownik prof. Andrzej Małkiewicz), Zakład Stosunków Międzynarodowych (kierownik prof. Stefan Dudra), Zakład Polityki Publicznej (prof. Bernadetta Nitschke), Zakład Historii Najnowszej i Myśli Politycznej (prof. Bohdan Halczak) oraz Zakład Teorii i Metodologii Badań Politologicznych (prof. Wiesław Hładkiewicz). Ponadto utworzono dwie pracownie: Pracownię Badań nad Mniejszościami Narodowymi i Etnicznymi (prof. Stefan Dudra) oraz Pracownię Studiów Niemcoznawczych (prof. Olgierd Kiec).

W minionych latach w Instytucie pracowali m.in. prof. Mirosław Karwat, prof. Krzysztof Rotter (†), prof. Albert Pawłowski (†), prof. Barbara Gola, prof. Tadeusz Marczał i prof. Mariusz Gulczyński.

W ramach Instytutu działają: Koło Naukowe Politologów oraz Unia Debat Oxfordzkich. Wiele inicjatyw podejmują pracownicy w zakresie życia publicznego regionu. Należą do nich m.in. dr Agnieszka Opalińska, dr Joanna Markiewicz-Stanny, dr Łukasz Młyńczyk, dr Tomasz Banaszak, prof. Wiesław Hładkiewicz, dr Robert Potocki.

Absolwenci kierunku *politologia* otrzymują ogólne humanistyczne wykształcenie, wiedzę z zakresu przedmiotów politologicznych oraz wiedzę teoretyczną i praktyczną w obszarze wybranej specjalizacji.

Absolwenci politologii zdobywają umiejętności w zakresie analizowania i podejmowania decyzji w życiu publicznym. Dotyczą one działalności partii politycznych, administracji państwowej, organów samorządowych, organizacji gospodarczych i społecznych oraz instytucji i organizacji międzynarodowych.

Zarówno cel kształcenia Instytutu jak i sam sens utworzenia kierunku studiów (*politologia*) zdeterminowany został m.in. przez potrzeby przygranicznego województwa lubuskiego. Otwarcie zaś granicy polsko-niemieckiej spowodowało potrzebę poszukiwania specjalistów w zakresie współpracy międzyregionalnej (Brandenburgia - województwo lubuskie) oraz euroregionów: Nysa-Sprewa-Bóbr i Viadrina.

Ponadto Wydział Humanistyczny UZ powierzył Instytutowi Politologii organizację studiów podyplomowych pod

nazwą *Zarządzanie środkami bezzwrotnej pomocy Unii Europejskiej z elementami prawa europejskiego oraz Zarządzanie zasobami ludzkimi w Polsce w dobie integracji europejskiej*.

Wielu pracowników Instytutu aktywnie uczestniczy w tworzeniu polskiego środowiska intelektualnego, m.in. zaznacza swoją obecność w Polskim Towarzystwie Nauk Politycznych i podczas Kongresów Politologii (Warszawa, Poznań).

Aktualnie Instytut prowadzi badania w zakresie Teorii i Metodologii Badań Politologicznych, Systemów Politycznych Współczesnej Europy, Prawa i Stosunków Międzynarodowych, Myśli Politycznej, Geopolityki, Samorządów Terytorialnych i Problematyki Niemcoznawczej.

Wiesław Hładkiewicz

> WYDZIAŁ

INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

> Seminaria naukowe i wykłady

W ostatnim czasie, w Instytucie Budownictwa UZ odbyły się następujące seminaria naukowe i wykłady:

- > 06.11. w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych mgr Jarosław Rusin przedstawił temat *Drgania ciągłych układów złożonych pod obciążeniem ruchomym*;
- > 13.11. w Zakładzie Mechaniki Budowli tematem wystąpienia dr. Macieja Niedzieli było: *Amplitude dependence of filler - reinforced rubber; constitutive modeling and parameter identification method*;
- > 20.11. również w Zakładzie Mechaniki budowli prof. Romuald Świtka przedstawił zagadnienie pt.: *Równania nierozdzielności; koncepcja E. Cesaro i obszary wielospójne*;
- > 27.11. w Zakładzie Konstrukcji Budowlanych mgr Krzysztof Wasylkowski przedstawił zagadnienie pt.: *Analiza statyczna belek i płyt z materiałów gradientowych*;
- > 29.11. na forum Instytutu Budownictwa odbył się wykład prof. Zbigniewa Bacia pt.: *Habitaty Pustyni Kibbutze*.

Marek Dankowski

> Konferencja numeryczna w Wiedniu

W dniach 10-14 września w Wiedniu odbył się VI Międzynarodowy Kongres Metod Numerycznych - 6th European Congress on Computational Methods in Applied Sciences and Engineering (ECCOMAS 2012), September 10-14, 2012, Vienna, Austria. Naszą Uczelnię reprezentowały trzy osoby z Zakładu Mechaniki Budowli: prof. Mieczysław Kuczma, dr inż. Bożena Kuczma i mgr inż. Arkadiusz Denisiwicz, prezentując wymienione niżej referaty związane

ze swoją działalnością naukową:

- > prof. Mieczysław Kuczma referat pt.: *Octet-truss lattice materials made of shape memory alloy*;
- > dr Bożena Kuczma i prof. M. Kuczma referat pt.: *Numerical and experimental studies of adhesively bonded steel-concrete composite beams*;
- > mgr Arkadiusz Denisiwicz i prof. M. Kuczma referat pt.: *Two-scale modeling of reactive powder concrete by the method of numerical homogenization*.

Należy podkreślić, że prof. Mieczysław Kuczma był także głównym organizatorem minisympozjum pt.: *MS302 Computational modelling of smart materials and structures*.

Oprócz wysokiego poziomu naukowego konferencja ECCOMAS 2012 dostarczyła uczestnikom sporej dawki doznań estetycznych, ponieważ Wiedeń słynie z przepięknych, miejskich scenerii. Historyczne centrum miasta, pełne zabytków ze wszystkich epok historycznych z przewagą XIX-wiecznego historyzmu i secesji przełomu XIX i XX w., zostało w 2001 r. wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

W Wiedniu można znaleźć budowle reprezentujące wszystkie najważniejsze style architektoniczne, począwszy od romańskiego kościoła św. Ruprechta przez gotycką katedrę św. Szczepana, w której organizatorzy zafundowali nam bardzo miły dla ucha koncert organowy. Nie zabrakło też atrakcji dla ciała, mam tu na myśli uroczysty bankiet zorganizowany w wytwornych wnętrzach Ratusza Wiedeńskiego.

Marek Dankowski

> Trzecioklasiści w Instytucie Budownictwa

16 listopada do naszego Instytutu przybyły dzieci z klasy III e Szkoły Podstawowej nr 18 im. Arkadego Fiedlera w Zielonej Górze. Do klasy tej uczęszcza m.in. mój syn, Karol. Trzecioklasiści w swoim klasowym kalendarzu mają już odnotowane m.in. zwiedzanie fabryki czekolady, fabryki bombek, piekarni czy też zoo. Jako naukowiec postanowiłam zaproponować im coś równie interesującego, lecz związanego bezpośrednio z nauką.

Dzieci wraz z wychowawcami pojawiły się w Instytucie kilka minut po godzinie 10.00, a opuściły go przed 12.30. Spotkanie było przewidziane na półtorej godziny, a trwało prawie godzinę dłużej. W tym czasie klasa uczestniczyła w specjalnie przygotowanych w tym celu przez pracowników naszego Instytutu pokazach. Zanim to jednak nastąpiło zaprosiłam całą grupę do sali wykładowej, gdzie dowiedziały się na jakich kierunkach kształcą się studenci naszego Wydziału oraz czym będą zajmowali się w swojej zawodowej przyszłości już jako inżynierowie. Po krótkim wprowadzeniu udaliśmy się do Laboratorium Instytutu Budownictwa, gdzie czekali na nas: Halina Jasik i Bartłomiej Wieczorek. Połowa grupy wraz z Panią Haliną udała się do Pracowni Chemicznej, a reszta z Panem Bartkiem i ze mną, do Laboratorium Materiałów Budowlanych. Później oczywiście nastąpiła zamiana podgrup, by każdy mógł zobaczyć oba pokazy. Pani Halina odkryła przed dziećmi magiczny świat chemii udowadniając, że biały cukier może stać się czarnym węglem. Ponadto każde dziecko otrzymało paperek lakmusowy, i mogło sprawdzić odczyn różnych roztworów.

Pan Bartek pokazał grupie, w jaki sposób powstają próbki betonu. Dzieci z wielkim entuzjazmem odmierzaly

potrzebną ilość składników, a zaraz potem z równie dużą ciekawością obserwowały pracę mieszkarki do zapraw i umieszczanie przygotowanej zaprawy w specjalnych formach.

Kolejnym, ciekawym etapem wędrówki, był pokaz badań wytrzymałości betonu na zginanie i ściskanie oraz prezentacja nowoczesnych urządzeń badawczych w Hali Laboratoryjnej.

Zwienieczeniem aktywnej wędrówki po laboratorium było wspólne zdjęcie oraz przygotowana przeze mnie niespodzianka. Zaprosiłam dzieci do kawiarni na piętrze, gdzie czekały na nie napoje i słodczyce oraz drobne upominki z logo UZ.

Podczas wizyty w Instytucie Budownictwa dzieci równie chętnie zadawały pytania, jak i odpowiadały. Bardzo żywo interesowały się tym, co prezentowaliśmy. Każdy chciał wszystko zobaczyć, dotknąć, uczestniczyć w doświadczeniach. Trzecioklasiści mieli wspaniałą okazję, by zobaczyć w jaki sposób studenci zdobywają wiedzę, ale również, czy przede wszystkim, poczuć się jak prawdziwi studenci.

Wydarzenie, które miało miejsce z udziałem nas wszystkich, uczniów i pracowników Instytutu Budownictwa uważam za bardzo ważne i bardzo udane. Dzieci były zachwycone pobytem w Instytucie, co wyrażały na każdym kroku. Kornelia stwierdziła - *to najlepsza wycieczka w moim życiu*. Pani Jolanta Bryk - wychowawczyni podkreśliła pełen profesjonalizm, z jakim przygotowano spotkanie. Kiedy je planowałam, moim celem było przede wszystkim zainteresowanie uczniów, nie tylko dziedziną, która stanowi moją zawodową codzienność, lecz nauką w ogóle. Wzbudzenie w tych bardzo młodych jeszcze

umysłach chęci poznawania, dociekania i odkrywania, a więc pasji do nauki. Mam nadzieję, że cel ten choć w niewielkim stopniu udało mi się zrealizować.

Anna Staszczuk

> Wycieczka dydaktyczna I roku Architektury

9 listopada 2012 r. studenci I roku *architektury* - studiów stacjonarnych II stopnia - odbyli jednodniową wycieczkę dydaktyczną do Wrocławia, w ramach przedmiotu *Ochrona Zabytków 2*, pod merytoryczną opieką prof. Wandy Kononowicz, przy wsparciu finansowym Instytutu Budownictwa. Stroną organizacyjną wyjazdu zajęli się: mgr inż. arch. Paweł Kochański oraz studentka Joanna Widzińska.

Celem wycieczki było poznanie przykładów zespołów architektury mieszkaniowej z okresu międzywojennego oraz wskazanie problemów konserwatorskich i ewentualnych sposobów ich rozwiązywania. Studenci zwiedzili trzy, najbardziej interesujące i charakterystyczne w swoich kategoriach, osiedla mieszkaniowe z tego okresu. Dwa z nich: osiedle ogrodowe *Sępólno* (1919-1935) oraz funkcjonalistyczne osiedle liniowe *Księża Małe* (1928), zostały zaprezentowane studentom już wcześniej przez prof. W. Kononowicz, w czasie wykładów kursowych na Uniwersytecie Zielonogórskim. Podczas zwiedzania osiedli uczestnicy wycieczki mogli więc osobiście zweryfikować i uzupełnić swoją wiedzę. Trzecie, to - *eksperymentalne osiedle wrocławskiej wystawy Mieszkanie i Miejsce Pracy* (Wohnung und Werkraum - WUWA) (1929), jedno z ośmiu

eksperymentalnych osiedli Werkbundu w Europie. Zwiedzanie osiedla zostało poprzedzone bardzo interesującym wykładem, wygłoszonym na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej, przez dr inż. arch. Jadwigę Urbanik, znawcę osiedla WUWA.

Wycieczka była bardzo udana. Ambitny program został w całości zrealizowany. Sprzyjała pogoda, przygrzewało jesienne słońce, chociaż prognozy radiowe z poprzedniego dnia straszyły deszczem. Uczestnicy, choć nieco zmęczeni, wrócili do domów szczęśliwi i usatysfakcjonowani

Marzena Łankowska

> Architektura i urbanistyka zeroenergetyczna

25 października 2012 r. na Wydziale Inżynierii Lądowej Środowiska UZ odbyła się konferencja naukowa poświęcona architekturze i urbanistyce na drodze do zeroenergetyczności, która zgromadziła 82. uczestników. Celem konferencji była ocena możliwości realizacji budynków zeroenergetycznych w Polsce oraz zdefiniowanie problemów przed jakimi stoją władze miast, urbanisci, architekci, wykonawcy i inwestorzy.

Organizatorem spotkania był Zakład Architektury i Urbanistyki, IB WILIŚ z kierownikiem prof. Janiną Kopietz-Unger. Konferencję otworzyli Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, prof. Janusz Gil oraz Dziekan WILIŚ, prof. Jakub Marcinowski.

Gościem specjalnym był Janusz Żbik - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu i Gospodarki Wodnej. W swoim wystąpieniu Minister Janusz Żbik poinformował zebranych o postępach w pracach resortu nt. planowanej kodyfikacji prawa budowlanego, odnosząc się do jego konkretnych artykułów oraz dziękując prof. Kopietz-Unger za aktywny udział w pracach gremium ekspertów. Wskazał bieżące wyzwania stojące przed polskim budownictwem, ze szczególnym naciskiem na zmniejszenie energochłonności. Wspomniane zostały również kwestie związane ze standaryzacją unijną i polskim prawodawstwem, odnawialnymi źródłami energii i decentralizacją systemów energetycznych. W swoim wystąpieniu omówił też rolę świadectw charakterystyki energetycznej budynków i zadanie, jakie mają spełnić dla obiektów je posiadających. Wiele wysiłku wkłada się we wzrost świadomości społecznej w Polsce.

Na konferencji omówiono poprawę efektywności energetycznej w budynkach zabytkowych, na przykładzie Kościoła Farnego w Gubinie. Stan przygotowań do konkursu architektoniczno-urbanistycznego przybliżyła zebrany przedstawicielka miasta Gubin mgr Anna Dziadek, manager ds. naukowo-badawczych. Prof. Wanda Kononowicz przedstawiła problematykę dotyczącą konserwatorsko-eksploatacyjnych problemów osiedli mieszkaniowych, na przykładzie wrocławskiego osiedla - Sępólno.

Ponad godzinę Minister Żbik odpowiadał na pytania zgromadzonych, dot. energooszczędności, jak i stanu prac dot. deregulacji zawodów inżyniera budownictwa, architekta i urbanisty oraz nowego podejścia do zawodu.

W trakcie konferencji studenci V roku *architektury i urbanistyki* przekazali ministrowi oraz burmistrzowi Miasta Gubin - Bartłomiejowi Bartczakowi, ich pierwszą publikację pt.: *Gubin inspiruje, stare miasto nowe energie*. Monografia ta jest zbiorem koncepcji studenckich dla kompleksowej reurbanizacji śródmieścia miasta Gubin, które w pewnym stopniu mogą przyczynić się do ożywienia gospodarczo-społecznego miasta w przyszłości. Są one rezultatem współpracy Zakładu Architektury i Urbanistyki pod kierownictwem prof. Kopietz-Unger z miastem Gubin w ramach praktyk studenckich, które odbyły się w 2010 r. Dzięki tej współpracy studenci mieli możliwość poznania realnych oczekiwań i problemów gospodarzy miasta, z którymi spotykają się architekci i urbanisci w pracy zawodowej, a makiety projektów prezentowane były w Parlamencie Europejskim.

Ostatnią częścią konferencji była dyskusja Ministra J. Żbika z pracownikami Zakładu AiU. Konferencja zainicjowana i prowadzona przez prof. Janinę Kopietz-Unger

dała uczestnikom możliwość szerszego zapoznania się z aktualnym stanem przygotowań prac legislacyjnych i poszerzenia wiadomości w aspekcie tematu specjalizacji kształcenia na kierunku *architektura i urbanistyka* w drodze do budynków o zerowym zapotrzebowaniu na energię. Prelegenci odnieśli się do potrzeby zbierania danych przestrzennych i monitoringu dotyczących powiązań prawa w dokumentach planistycznych oraz projektach architektonicznych. Zaprezentowali również sposoby pozyskiwania informacji i konstruowania wskaźników efektywności energetycznej w poszczególnych dziedzinach oraz ujęciach (ochrona zabytków, ochrona krajobrazu, polityka socjalna). Jak również oceny prawnej i obyczajowej sytuacji budownictwa w Polsce w aspekcie wymagań Strategii Europa 2020.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że uczestniczący w spotkaniu studenci wszystkich lat kierunku *architektura i urbanistyka*, uzyskali prawie godzinną możliwość zadawania pytań ministrowi Januszowi Żbikowi. Pytali m.in. o kwestie związane z deregulacją zawodów i liberalizacją przepisów dotyczących uprawnień architektonicznych i urbanistycznych oraz kodyfikacją prawa budowlanego.

W swoim wystąpieniu minister Janusz Żbik przypomniał zebranym, że odwiedził Uniwersytet Zielonogórski już po raz kolejny, ponieważ jest on wiodącym w Polsce. W czerwcu 2012 r. minister otwierał wystawę studentów IV roku pt.: *Projekty domów niskoenergetycznych*. Prezentowane były wtedy 33 projekty domów o minimalnym zapotrzebowaniu na energię tzw. domy niskoenergetyczne. Wspomniane projekty to prace studentów obecnego V roku, kierunku *architektura i urbanistyka* UZ, opracowane w semestrze letnim pod kierunkiem prof. Janiny Kopietz-Unger oraz mgr inż. arch. Justyny Juchimiuk. Wystawa prezentowana była następnie w Ministerstwie Gospodarki oraz w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej wzbudzając wielkie zainteresowanie resortów.

Na koniec spotkania Minister Janusz Żbik oświadczył, że również w przyszłości chętnie skorzysta z zaproszenia

prof. Janiny Kopietz-Unger na konferencję, z uwagi na fakt, iż „...Zakład Architektury i Urbanistyki w swej pracy podejmuje najbardziej bieżące i aktualne kwestie dotyczące polskiego budownictwa...”, a studentom złożył gratulacje, że podjęli studia na tym innowacyjnym kierunku i życzył wszystkim powodzenia w dalszej pracy.

Justyna Juchimiuk
Michał Golański

> XXIII Międzynarodowa Konferencja i Warsztaty Architektoniczne Habitat

W dniach 17-20 października odbyła się XXIII Międzynarodowa Konferencja i Warsztaty Architektoniczne Habitat. Tematem konferencji zorganizowanej na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej przez prof. Zbigniewa Bacia, Szkołę Naukową Habitat i Komitet Architektury PAN była *architektura socjalna*.

Wśród prelegentów znaleźli się przedstawiciele wiodących polskich, brytyjskich, rosyjskich i izraelskich ośrodków naukowych oraz stowarzyszeń i fundacji. Problematyka wystąpień uczestników konferencji dotyczyła przede wszystkim podstawowych założeń polskiej polityki architektonicznej w odniesieniu do architektury socjalnej, określenia standardów mieszkania i zasad projektowania uspołecznionej architektury mieszkaniowej, promocji demokratycznych procedur i współuczestnictwa lokalnych społeczności w kształtowaniu środowiska mieszkaniowego oraz wpływu zrównoważonego rozwoju na poprawę jakości życia w habitatach. Podczas konferencji odbyły się wystąpienia pracowników Zakładu Architektury i Urbanistyki IB, WILiŚ UZ dr. inż. arch. Piotra Sobierajewicza, mgr inż. arch. Justyny Juchimiuk (*Nadbrzeżna przestrzeń społecznej integracji miasta Hamburga - HafenCity*) oraz mgr inż. arch. Michała Golańskiego (*Spoleczne ruchy w duchu rozwoju zrównoważonego*). Podsumowaniem konferencji była zainicjowana przez prof. Zbigniewa Bacia dyskusja. Artykuły naukowe opracowane przez autorów na podstawie referatów zostaną opublikowane w wydawnictwie konferencyjnym.

Od wielu lat z konferencją nierozdzielnie związane są warsztaty architektoniczne dla studentów. Zainteresowanie częścią warsztatową konferencji było duże, spośród 90. zgłoszeń wybrano tylko 40. studentów. Wśród nich znalazło się 6-ciu studentów V roku kierunku *architektura i urbanistyka* UZ (Alicja Bienias, Sandra Dawidowicz, Justyna Duda, Marta Jakubowska, Jacek Samek, Piotr Waliński). Wśród prowadzących poszczególne grupy projektowe znaleźli się pracownicy Zakładu Architektury i Urbanistyki IB, WILiŚ: dr inż. arch. Piotr Sobierajewicz, mgr inż. arch. Justyna Juchimiuk oraz mgr inż. arch. Michał Golański.

Uczestnicy warsztatów zmierzili się z problemem projektowym dotyczącym projektowania uwrażliwionego społecznie. Zagadnienia poruszane w czasie warsztatów to m.in.: domy na wodzie - jako alternatywna droga rozwoju mieszkalnictwa Wrocławia, budownictwo mieszkaniowe dla ludzi młodych, mieszkania socjalne dla osób ubogich, wykluczonych społecznie i bezdomnych. Prezentacja projektów grup warsztatowych: H2M (m.in. mgr inż. arch. M. Golański oraz studenci A. Bienias, S. Dawidowicz, J. Duda, M. Jakubowska), SYNCHRON- SOCIAL HABITAT

(m.in. mgr inż. arch. J. Juchimiuk ze studentami z Wrocławia, Gdańska i Poznania), AGRO HABITAT (m.in. dr inż. arch. P. Sobierajewicz ze studentami z Wrocławia i Poznania) oraz TETRIS SOCIAL HABITAT (m.in. studenci Jacek Samek, Piotr Waliński) odbyła się w dniu konferencji.

Organizowane co roku Międzynarodowe Konferencje i Warsztaty Architektoniczne Habitat, trwale wpisały się w architektoniczny krajobraz naszego kraju. Tegoroczna konferencja pokazała, że sytuacja polskiej architektury socjalnej jest daleka od ideału. Istnieje konieczność znalezienia źródeł finansowania oraz wprowadzenia nowych rozwiązań organizacyjnych i modeli biznesowych pozwalających osiągnąć poziom jaki reprezentuje budownictwo socjalne w krajach Europy zachodniej. Najistotniejszym wnioskiem jest jednak ten, że przedstawione praktyki dowodzą ponad wszelką możliwość, że mimo całej złożoności i uwzględnieniu realiów rynkowych poprawa sytuacji w zakresie kształtowania architektury socjalnej w naszym kraju jest realna i wykonalna.

Justyna Juchimiuk
Michał Golański

> Stan badań nad wielokulturowym dziedzictwem dawnej Rzeczypospolitej

W dniach 14-16 listopada br. odbywał się w Warszawie II Międzynarodowy Kongres Naukowy *Stan badań nad wielokulturowym dziedzictwem dawnej Rzeczypospolitej*, pod honorowym patronatem Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdana Zdrojewskiego oraz Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Barbary Kudryckiej. Organizatorem kongresu był Instytut Badań nad Dziedzictwem Kulturowym Europy, uczestnikami natomiast przedstawiciele różnych gałęzi nauk historycznych z kraju i zagranicy, m.in. literaturoznawcy, historycy sztuki i konserwatorzy zabytków, zajmujący się problematyką dziedzictwa kultury polskiej w granicach dawnej Rzeczypospolitej.

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska UZ był reprezentowany przez dr. Michała Pszczółkowskiego, historyka architektury z Zakładu Architektury i Urbanistyki. Doktor Pszczółkowski wziął udział w obradach bloku architektonicznego, przedstawiając referat na temat architektury Stanisławowa w latach międzywojennych. Stanisławów (obecny Iwanofrankowsk), należał w tym czasie do miast, które ze względu na rangę stolicy województwa zyskały nowe możliwości w zakresie inwestycji architektonicznych. W tym czasie powstały m.in. monumentalne gmachy publiczne, których projekty zlecano uznanym architektom.

Zaprezentowany materiał to rezultat badań w archiwach Lwowa i Stanisławowa, przeprowadzonych w lipcu i wrześniu br. w ramach grantu badawczego Fundacji Nauki Polskiej. Kwerendy archiwalne, prowadzone przez dr. Pszczółkowskiego na Ukrainie, związane są z przygotowaniem rozprawy habilitacyjnej na temat architektury użyteczności publicznej II Rzeczypospolitej.

Architektura miast kresowych w latach międzywojennych pozostaje ciągle białą plamą w badaniach historycznych. Nawet jeśli ograniczyć się tylko do ówczesnych miast wojewódzkich, to jedynie Lwów i Wilno doczekały się częściowego rozpoznania. Pozostałe siedziby województw kresowych (Brześć nad Bugiem, Nowogródek,

Stanisławów, Łuck, Tarnopol) są opracowane w stopniu daleko niewystarczającym, nie wspominając już o miastach powiatowych. Na podstawie dotychczasowych prac rozpoznawczych dr Pszczółkowski stwierdza natomiast, że w miastach tych powstawały gmachy o wysokich walorach architektonicznych, niewątpliwie zasługujące na uwzględnienie i miejsce w dziejach architektury polskiej.

Michał Pszczółkowski

> VI Sympozjon Kompozyty, Konstrukcje Warstwowe

W dniach 8-10 listopada 2012 w hotelu „Koniuszy” w Srebrnej Górze w Górach Sowich odbył się VI Sympozjon *Kompozyty, Konstrukcje Warstwowe*. W konferencji wzięli udział pracownicy Instytutu Budownictwa: prof. Mieczysław Kuczma, dr inż. Bożena Kuczma, dr inż. Tomasz Socha i mgr inż. Arkadiusz Denisiewicz.

Prof. M. Kuczma i dr inż. B. Kuczma zaprezentowali wy-

niki swoich badań w referacie *Modelowanie i badania doświadczalne klejonych stalowo-betonowych belek zespolonych*. Omówiono nowatorską metodę stosowania różnego rodzaju klejów w połączeniach konstrukcji zespolonych typu stal-beton, mogących mieć szerokie zastosowanie np. w konstrukcjach mostowych.

Z kolei artykuł prof. M. Kuczmy i mgr. inż. A. Denisiewicz *Dwuskalowe modelowanie związków konstytutywnych betonów BPR* dotyczył modeli teoretycznych i badań doświadczalnych jednego z najnowocześniejszych współczesnych materiałów budowlanych, jakimi są betony z proszków reaktywnych o wytrzymałościach porównywalnych ze stalą. Natomiast dr inż. T. Socha wygłosił odczyt *Numeryczna analiza ugięć lepkosprężystych belek warstwowych z użyciem zmiennej w czasie macierzy sztywności*. Autor przedstawił wyniki badań doświadczalnych oraz modele analityczny i numeryczny pracy belki drewnianej wzmocnionej kompozytami uwzględniający upływ czasu i związane z tym efekty reologiczne. Każdy z referatów wzbudził duże zainteresowanie, o czym świadczyły liczne pytania po wystąpieniach jak i rozmowy w kuluarach. Miłym urozmaicheniem naukowych debat była wycieczka uczestników konferencji do srebrogórskiej twierdzy - największej górskiej warowni w Europie. Sympozjon był organizowany przez Wrocławski Oddział Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej przy współudziale Wydziału Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej oraz pod patronatem Sekcji Mechaniki Materiałów i Konstrukcji Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk. Przewodniczącym Komitetu Naukowego był prof. Piotr Konderla, a Komitetu Naukowego prof. Kazimierz Myślecki, członkami Komitetu Naukowego byli także pracownicy UZ: prof. M. Kuczma i prof. R. Świtka.

Sympozjon *Kompozyty, Konstrukcje Warstwowe* jest elementem cyklu corocznych konferencji organizowanych przez ośrodki naukowe z Wrocławia, Łodzi i Zielonej Góry.

Kolejna konferencja z tego cyklu - IV Konferencja Naukowa *Mechanika Ośrodków Niejednorodnych* odbędzie się w czerwcu 2013 r. w Łagowie Lubuskim i zorganizowana zostanie przez Zakład Mechaniki Budowli Instytutu Budownictwa UZ.

Tomasz Socha

> WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

> Wyróżnienie dla Profesora Andrzeja Nowaka

Profesor Andrzej Nowak jest redaktorem (wspólnie z E. Solanem, Uniwersytet w Tel Avivie i S. Sorinem, Uniwersytet Marii i Piotra Curie w Paryżu) tomu *Dynamic Games and Applications*, poświęconego 60. rocznicy opublikowania przez Lloyda S. Shapleya pierwszej pracy z gier stochastycznych. Tom ukaże się w 2013 roku. Lloyd S. Shapley jest laureatem tegorocznej nagrody Nobla (wspólnie z Alvinem E. Rothem) w dziedzinie nauk ekonomicznych za praktyczne zastosowanie teorii gier, a dokładnie za *Teorię stabilnego dostosowania i wykorzystanie projektowania rynku*.

Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie: <http://www.gametheorysociety.org/calls.html>

> Monografia Profesora Andrzeja Cegielskiego w serii Lectures Notes in Mathematics

W październiku 2012 roku w renomowanej serii Lectures Notes in Mathematics (2057), wydawanej przez Springer, ukazała się monografia Profesora Andrzeja Cegielskiego „Iterative Methods for Fixed Point Problems in Hilbert Spaces”.

Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie: <http://www.springerlink.com/content/978-3-642-30900-7/#section=1129078&page=1>

> Współpraca naukowa z Instytutem Fraunhofera Matematyki Przemysłowej w Kaiserslautern

W dniach 17.09 - 17.10.2012 r. na zaproszenie Wydziału Mathematical Methods for Dynamics and Durability w Instytucie Fraunhofera Matematyki Przemysłowej (ITWM) w Kaiserslautern (Niemcy), przebywał dr Maciej Niedziela z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Wizyta ta związana była z kontynuacją współpracy naukowej z dr. Joachimem Linem (ITWM Kaiserslautern) nawiązanej podczas pobytu dr. Macieja Niedziela na stażu naukowym w ITWM w okresie 1.10.2011 - 31.03.2012.

Tematyka pracy badawczej obejmuje modelowanie matematyczne materiałów lepkosprężystych ze szczególnym uwzględnieniem problemu identyfikacji parametrów materiałowych. W trakcie swojego pobytu w Kaiserslautern dr Maciej Niedziela wygłosił wykład na seminarium wy-

działowym pt.: *Amplitude dependence of filler-reinforced rubber: constitutive modeling and parameter identification method*, który spotkał się z ogromnym zainteresowaniem uczestników seminarium. Efektem tej wizyty jest podtrzymanie ścisłej współpracy naukowej między dr. Maciejem Niedziela a Instytutem Fraunhofera Matematyki Przemysłowej oraz uzgodnienie tematyki przyszłych, wspólnych badań.

Joachim Syga

> Projekt *Współ w zespół z Matematyką bez Granic* w raporcie dobrych praktyk edukacyjnych *Szkola się opłaca 2012*

Polskie Towarzystwo Matematyczne zostało wyróżnione przez Ministerstwo Edukacji Narodowej za projekt konkursowy *Współ w zespół z Matematyką bez Granic* w ramach Priorytetu III Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.

W dniach 14 i 15 listopada 2012 r. w Warszawie odbyła się konferen-

cja *Zmieniamy oświatę - fundusze europejskie w latach 2007-2013 oraz w ramach nowej perspektywy finansowej 2014-2020*, zorganizowana przez Ministerstwo Edukacji Narodowej i Instytut Badań Edukacyjnych pod patronatem Minister Rozwoju Regionalnego. Na konferencji zaprezentowano najlepsze praktyki związane z opracowywaniem i wdrażaniem projektów unijnych w obszarze oświaty.

Podczas wieczornej gali dobrych praktyk, 14 listopada 2012 r., zaprezentowano opracowany przez Ministerstwo Edukacji Narodowej raport dobrych praktyk edukacyjnych *Szkola się opłaca*. Opisano w nim najciekawsze projekty zrealizowane w ramach Priorytetu III PO KL w latach 2007 - 2012. Spośród blisko 300 projektów zgłoszonych przez beneficjentów, realizujących projekty konkursowe, do konkursu w 5 kategoriach (rozwijanie zdolności; renesans szkolnictwa zawodowego; rozwój kompetencji; cyfrowa szkoła; wsparcie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi) wyróżniono projekt *Współ w zespół z Matematyką bez Granic* realizowany przez Polskie Towarzystwo Matematyczne w latach 2009-2012 (kategoria rozwój kompetencji). Projektem zostało objętych 8345 uczniów z 338 klas oraz 332 nauczycieli ze 195 szkół (w tym podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych, zarówno publicznych, jak i niepublicznych, z obszarów miejskich i wiejskich) z 3 województw: kujawsko-pomorskiego, lubuskiego i zachodniopomorskiego.

Celem Projektu *Współ w zespół z Matematyką bez Granic* realizowanego przez Zielonogórski Oddział Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego, było podniesienie kompetencji kluczowych uczniów ze szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych w zakresie kształtowania umiejętności opisywania w języku matematyki otaczającego świata, stawiania hipotez i ich weryfikowania, rozwiązywania problemów w twórczy sposób, skutecznego porozumiewania się w różnych sytuacjach, efektywnego współdziałania w zespole oraz interdyscyplinarnego spojrzenia na otaczającą nas rzeczywistość z uwzględnieniem znajomości języków obcych.

Dzięki jedynie 84 h zajęć pozalekcyjnych z matematyki w ciągu 3 lat, tj. 28 h rocznie, realizowanych w formie pracy zespołowej w słabszych zespołach klasowych, wytypowanych przez Kuratorów Oświaty i Dyrektorów Szkół, średnio ponad 59 proc. zespołów klasowych osiągnęło wyniki z egzaminu końcowego z matematyki powyżej średniej wojewódzkiej. Wśród laureatów (pierwsze dziesięć miejsc w 3 województwach) Edycji Polskiej Międzynarodowego Konkursu *Matematyka bez Granic Junior* (kl. VI sz. podstawowej) i *Senior* (kl. III gimnazjum i I LO) znalazły się 93 klasy, w tym zespoły z obszarów wiejskich, co zaskoczyło nawet ich nauczycieli.

Dyplom za realizację projektu odebrała kierownik Projektu: dr Anna Białek - Jaworska z WNE UW podczas konferencji *Zmieniamy Oświatę - fundusze europejskie w latach 2007-2013 oraz w ramach nowej perspektywy finansowej 2014-2020*, zorganizowanej przez MEN i Instytut Badań Edukacyjnych pod patronatem Minister Rozwoju Regionalnego Elżbiety Bieńkowskiej 14 listopada 2012 r.

Więcej na temat projektu: <http://www.wzmbg.pl>

Krystyna Białek

Grażyna Mazurkiewicz
(31. 03. 78 – 17. 11. 2012)

W sobotę, 17 listopada 2012 r., w wypadku samochodowym zginęła Grażyna, nasza koleżanka i przyjaciółka. Była z nami przez ostatnie

16 lat, najpierw jako studentka, potem – nauczyciel.

Rozpoczęła studia matematyczne na Politechnice Zielonogórskiej w pierwszym roku jej funkcjonowania. Była studentką wybitną – dwukrotną stypendystką Ministra Edukacji Narodowej (w latach 1999/2000 i 2000/2001), zdobywczynią srebrnej w 2000 i złotej w 2001 r. odznaki *Maxima Cum Laude* oraz laureatką konkursu na najlepszego studenta w 2002 r. Ukończyła dwie specjalności oraz, zgodnie z ówczesnymi wymogami, napisała dwie, wysoko zresztą ocenione, prace magisterskie: *O niemiennikach mieszania względem parametru skali* (pod opieką prof. Jolanty Misiewicz), *Transformata Legendre'a i jej zastosowania w badaniu funkcji niewypukłych* (pod opieką prof. Krzysztofa Przesławskiego).

Po ukończeniu studiów w 2001 r. została asystentką w Instytucie Matematyki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Uniwersytet inaugurował wtedy swoją działalność. Specjalizowała się w teorii prawdopodobieństwa. Szybko została doktorem nauk matematycznych. Jej rozprawa *Geometria rozkładów słabo stabilnych i rozkładów pseudoizotropowych*, napisana pod kierunkiem prof. J. Misiewicz, a obroniona 5 października 2005 roku, została wyróżniona nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Potem okoliczności skłoniły Grażynę do zmiany zainteresowań naukowych. Postanowiła spróbować swoich sił w geometrii, którą zresztą zawsze lubiła. Inspiracje geometryczne były obecne zarówno w jednej z Jej prac magisterskich jak i rozprawie doktorskiej. Przeszła do Zakładu Geometrii i zaczęła uczestniczyć w seminariach urządzanych wspólnie z kolegami z UAM w Poznaniu. Snuliśmy plany, które kłopoty zdrowotne Grażyny oddaliły w przyszłość. Ostatnio zdawało się jednak, że wszystko wreszcie zaczyna zmierzać ku lepszemu...

Grażyna była bardzo lubianym i cenionym nauczycielem. Ankiety zebrane wśród Jej studentów są niemal jednomyślne. Wszyscy wyróżniają Jej spokój, konsekwencję oraz świetne przygotowanie do zajęć. Kogoś, kto Ją znał, w ogóle to nie dziwi. Była bardzo szlachetnym stopem dziecięcej ciekawości i odpowiedzialności.

koleżanki i koledzy
z Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonomometrii

> WYDZIAŁ MECHANICZNY

> Polsko-niemiecka konferencja *Sztuczne DNA* (*Künstliche DNA*)

13 listopada 2012 r. w auli Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się polsko-niemiecka konferencja *Sztuczne DNA* (*Künstliche DNA*). Patronat nad konferencją objął prof. Sławomir Kłos, Dziekan Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Niniejsze spotkanie zorganizowane zostało przez Instytut Informatyki i Zarządzania Produkcją (prof. Roman Stryjski, dr inż. Justyna Patalas-Maliszewska) w ramach współpracy z Brandenburgische Technische Universität Cottbus (BTU Cottbus), Lehrstuhl Industrielle Informationstechnik der BTU Cottbus (prof. Uwe Meinberg, prof. Irene Krebs) w obszarze projektu: *Zaprezentowanie i wprowadzenie sztucznego DNA w regionie przygranicznym Brandenburg - woj. lubuskie*, który jest współfinansowany ze środków Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Polska (woj. lubuskie) - Brandenburgia 2007-2013, w ramach Europejskiej Współpracy Terytorialnej. Partnerami w projekcie są również policja Landu Brandenburg (Kati Prajs, Ulrich Jobst) i policja w Gorzowie Wlkp. (Zbigniew Pytko).

Celem spotkania było wypracowanie koncepcji strategii działań prewencyjnych w szczególności w regionie transgranicznym oraz zaprezentowanie doświadczeń w stosowa-

waniu sztucznego DNA w Landzie Brandenburg i Bremen. Kolejne spotkanie w przedmiotowej tematyce planowane jest na marzec 2013 r. w siedzibie Uniwersytetu Viadrina Słubice/Frankfurt (Oder). Spotkanie otworzyła prof. Irene Krebs, koordynator projektu ze strony niemieckiej. Zaprezentowała cele projektu i zakres współpracy ze stroną Polską. Następnie uczestników przywitał prof. Andrzej Pieczyński, Prorektor ds. Rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego i przedstawiciel Urzędu Marszałkowskiego w Zielonej Górze. Ze strony Policji Niemieckiej tematykę sztucznego DNA zaprezentował Arne Feuring, Prezes Policji Landu Brandenburgia. Przedstawiciele polskiej i niemieckiej Policji przedstawili analizę skuteczności działań prewencyjnych prowadzonych w regionie przygranicznym woj. lubuskiego i Landu Brandenburgia. Dr Benno Schulz (policja Landu Brandenburg) oraz podinsp. Zbigniew Pytko (policja Gorzów Wlkp.) pokazali przykłady zastosowań sztucznego DNA. Na spotkaniu zostały również zaprezentowane doświadczenia w prowadzeniu działań prewencyjnych w Bremen i Brandenburgii. W spotkaniu wzięło udział 150 osób, zarówno z Polski jak i z Niemiec, przedstawiciele uczelni wyższych, policji i samorządów, oraz studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Spotkanie spotkało się z dużym zainteresowaniem ze strony mediów.

Strategia prewencyjna *Sztuczne DNA* może być wspólnym elementem zwiększania bezpieczeństwa dla mieszkańców obszaru przygranicznego. Zwiększanie świadomości oraz stosowanie sztucznego DNA w Niemczech i Polsce będą miały wpływ na poczucie bezpieczeństwa polskich i niemieckich mieszkańców.

Justyna Patalas-Maliszewska

> Seminarium CAD

21 listopada 2012 r. na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyło się kolejne seminarium poświęcone tematyce CAD/CAM, połączone z prezentacją systemu komputerowego wspomaganie projektowania i wytwarzania. Firma TM SYS Sp. z o.o. specjalizująca się we wdrażaniu profesjonalnych systemów 3D CAD/CAM/CAE zaprezentowała oferowane przez nią oprogramowanie CAD 3D IRONCAD. System ten, w opinii coraz szerszej grupy klientów stanowi doskonałą alternatywę dla dotychczas dominujących na rynku rozwiązań. Zaprezentowano następujące zagadnienia:

- > łatwe i intuicyjne projektowanie części i zespołów w środowisku 3D IRONCAD,
- > dokumentacja techniczna i warsztatowa - automatyczne zestawienia materiałowe,
- > wykrywanie kolizji i przenikania w zespołach, animacja ruchu urządzeń,
- > projektowanie konstrukcji blaszanych i automatyczne generowanie rozwinięć,
- > konstrukcje spawane,
- > wbudowane biblioteki części znormalizowanych,
- > profesjonalne wizualizacje produktów,
- > analiza wytrzymałościowa NEi NASTRAN dla IRONCAD.

W seminarium wzięło udział liczne grono studentów, kadra Wydziału Mechanicznego zajmująca się dydaktyką z zakresu CAD/CAM, oraz przedstawiciele lokalnego przemysłu wykorzystującego w swojej działalności omawiane systemy. Niespodzianką przygotowaną przez firmę TM SYS było losowanie pełnej licencji oprogramowania CAD 3D IRONCAD dla jednego z uczestników prezentacji. Wartość nagrody to 9000 zł netto. Szczęśliwym zwycięzcą okazał się Maciej Wyrzykowski, student IV roku kierunku *mecha-*

nika i budowa maszyn, specjalności konstrukcyjno-mechanicznej. Zwycięzcy serdecznie gratulujemy. Planowane są kolejne prezentacje systemów z rodziny CAD/CAM, o terminach których będziemy informować z odpowiednim wyprzedzeniem, zarówno poprzez wydziałową stronę www, jak i ogłoszenia na tablicach ogłoszeń. Już dziś serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych.

Wojciech Babirecki

> Biomaterials in Medicine and Veterinary Medicine

W dniach 11-14 października 2012 r., mgr inż. Agnieszka Kaczmarek brała udział w konferencji *Biomaterials in Medicine and Veterinary Medicine* odbywającej się w Rytarze, zorganizowanej przez Polskie Stowarzyszenie Biomateriałów. Uczestniczka zaprezentowała referat pod tytułem *Vanadium oxide rich nanotubes on both phases of anodized Ti6Al4V alloy*.

Agnieszka Kaczmarek

> Aktualne problemy implantacji stawów

6 listopada 2012 r. odbyło się seminarium naukowe poświęcone aktualnym problemom implantacji stawów. Prof. Romuald Będziński, dr h.c., przedstawił referat na temat problemów implantacji sztucznych stawów, zwłaszcza stawu biodrowego i implantów kręgosłupa. Poruszone zostały problemy zabiegów implanta-

cji wszczepów, jak również dysfunkcji spowodowanych stale doskonalonymi, choć ciągle jeszcze nie tak dobrymi jak naturalne, materiałami implantowymi. Profesor podkreślił istotę pracy inżyniera biomedycznego odpowiedzialnego za konstrukcję i dobór materiału. Wykład był niezwykle zachęcający oraz utwierdzający w przekonaniu, że studia w kierunku IB są wyborem dobrym i przede

wszystkim przyszłościowym. W dyskusji poruszono wiele zagadnień związanych z kierunkami rozwoju implantologii, a liczne zapytania świadczyły o dużym zainteresowaniu obecną tematyką wykładu.

Agnieszka Mackiewicz

> Seminarium w Krakowie

20 listopada studentki czwartego roku inżynierii biomedycznej Marta Nycz i Ewa Paradowska wraz z opiekunem mgr inż. Agnieszką Kaczmarek, uczestniczyły w seminarium poświęconym zastosowaniu metod fluorescencyjnych w obrazowaniu 3D żywych komórek. Seminarium odbywające się w Instytucie Zoologii Uniwersytetu Jagiellońskiego pod patronatem Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Biologii Komórki obejmowało prezentację zagadnień dotyczących metod fluorescencyjnych stosowanych w obrazowaniu komórek żywych i ich wykorzystaniu w mikroskopii konfokalnej oraz prezentację najwyższej klasy mikroskopu konfokalnego Andromeda. Seminarium wzbogacono o część praktyczną obejmującą obserwacje

próbek przygotowanych przez uczestników oraz obsługę mikroskopu. Uczestnictwo w seminarium było kontynuacją rozpoczętego w maju cyklu seminariów związanych w preparatką materiału biologicznego pod obserwację mikroskopową w wysokiej próżni, które stanowią tematykę prac inżynierskich studentek.

Agnieszka Kaczmarek

> WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

> Konferencja naukowa *Ptaki miast*, Zielona Góra, 14-16 września 2012 r.

Szeroko pojęta tematyka synurbizacji ptaków i ich ochrona w miastach była tematem konferencji, która odbyła się w Zielonej Górze w dniach 14-16 września 2012 r. Organizatorami byli Sekcja Ornitologiczna Polskiego Towarzystwa Zoologicznego i Wydział Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Konferencja wywołała duże zainteresowanie, w dużej mierze spowodowane narastającymi problemami ochrony ptaków w miastach, takimi jak: niszczenie siedlisk w trakcie termomodernizacji, remonty budynków, zabudowa „plomb” czy nieodpowiednie przekształcanie zieleni zagrażającymi bioróżnorodności w środowisku miejskim. Z drugiej strony zasiedlanie przez ptaki stosunkowo nowego środowiska, jakim są miasta, pozwala na śledzenie zachodzących u nich zmian w biologii i behawiorze na poziomie mikroewolucji. Dzięki konferencji spotkały się osoby badające ptaki miast od dziesięcioleci, o ogromnym doświadczeniu, a także młodzi przyrodnicy walczący o ochronę ptaków w miastach. Spotkanie to umożliwiło wymianę doświadczeń, zarówno na sali konferencyjnej, jak i w rozmowach kulturalnych.

W piątek, 14 września, rozpoczęło spotkanie pokazem multimedialnym znanego fotografa przyrody Grzegorza Sawko *Ptaki środkowej doliny Odry*. Portrety ptaków przeplatały się z fotografiami zmieniających się pór roku na Odrze. Prezentację przyjęto z dużym aplauzem. Jeszcze większe zainteresowanie wzbudziła prezentacja Ludwika Tomiałojcia (Muzeum Przyrodnicze Uniwersytetu Wrocławskiego) przedstawiająca wrażenia przyrodnika z ponad miesięcznej wyprawy na Syberię - mało znanego zakątek Ziemi. Niewątpliwie każdy ornitolog chciałby zobaczyć prawdziwą tajgę i „zaliczyć” nowe gatunki ptaków, w tych bardzo trudnych do penetracji miejscach.

Otwarcia właściwej Konferencji Sekcji Ornitologicznej PTZool. dokonał w sobotę (15 września) Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Janusz Gil. Warto zwrócić uwagę na fakt, że w konferencji wzięli udział naukowcy niezwykle zasłużeni w badaniach nad ptakami osiedli ludzkich: prof. Maciej Luniak, prof. Jan Pinowski i prof. Ludwik Tomiałojć. Wszystkim trzem, Prorektor wręczył przyznane przez Prezydium Sekcji Ornitologicznej PTZool. dyplomy uznania.

Pierwszy wykład plenarny dotyczył przeglądu atlasów awifauny miast w Europie (Maciej Luniak, MiZ PAN). Duże zainteresowanie wzbudziło omówienie metodyki zbierania danych oraz stosowane siatki kwadratów. Następny wykład

> STÓJA: PROF. L. JERZAK - DZIEKAN WNB UZ, PROF. J. GIL - PROREKTOR UZ, PROF. M. LUNIAK, PROF. L. TOMIAŁOJC, PROF. J. PINOWSKI

plenarny poprowadzony przez Ludwika Tomiałojcia opierał się na prowadzonych przez niego badaniach we Wrocławiu i Legnicy w okresie ok. 40 lat. W obecnych czasach, gdy granty trwają zazwyczaj 1-3 lata, niewiele osób może pościć się takim długim okresem zbierania danych. Pozwoliło mu to na przeanalizowanie zmian zachodzących w awifaunie parków śródmiejskich w warunkach różnej presji drapieżników (wrona siwa, kuna).

Dla wszystkich ważnym wystąpieniem było omówienie przez prawnika i miłośnika ptaków, Pawła Dolatę (Południowowielkopolska Grupa OTOP) zagadnień ochrony pta-

ków w miastach, w świetle przepisów prawa polskiego. Znajomość prawa pozwala na skuteczne zmuszanie wręcz urzędów miasta i inwestorów do dostrzegania ptaków w miastach i wprowadzania minimalizacji oddziaływania oraz kompensacji przyrodniczej w przypadku różnych inwestycji.

W następnej prezentacji omówiono (Piotr Tryjanowski, Krzysztof Dudek, Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu) adaptacje behawioralne ptaków kolonizujących miasta. Badania nad tym aspektem mogą w prosty i tani sposób dostarczyć wielu cennych danych.

Jerzy Bańbura (Uniwersytet Łódzki) bazując na wieloletnich badaniach omówił wpływ środowisk miejskich na warunki odbywania lęgów przez sikory bogatki i modre, porównując do populacji żyjących w lasach.

Duże zainteresowanie wzbudziła prezentacja omawiająca wpływ dużych miast na dystans wędrówki bogatki *Parus major*. (Brygida Manikowska-Ślepówrońska, Jarosław Krzysztof Nowakowski, Stacja Badawcza Wędrówek Ptaków Uniwersytetu Gdańskiego) Udowodniono, że duże miasta wpływają na migrujące ptaki, a część z nich stoi wręcz przed dylematem czy lecieć dalej czy przemieszczać się w mieście. Przy okazji zaczęto dyskutować z prelegentami czy należy dokarmiać ptaki w miastach, co może zachęcać je do zmian w zachowaniach migracyjnych. W swoim referacie pt.: *Skazani na sukces?* Martin Hromada (UZ) i Piotr Tryjanowski wskazali na potrzebę geograficznego rozszerzenia badań nad ptakami w miastach. Przecież te ptaki migrujące, które wiosną i latem obserwujemy w naszych miastach, jesień i zimę spędzają np. w Afryce. Jak tam przebiegają procesy ich synurbizacji?

Swoją prezentacją pt.: *Przyczyny śmiertelności wróbli i mazurków w parkach Warszawy i terenach wiejskich*, prof. Jan Pinowski wywołał dyskusję, w czasie której

zwracano uwagę na ważność badań nad fizjologią ptaków żyjących w różnych środowiskach.

Ciekawe podsumowanie dotyczące długoterminowych zmian w populacjach ptaków lęgowych Dolnego Śląska przedstawił Zbigniew Jakubiec (UZ). Później, Karolina Chosińska (UZ) razem ze Zbigniewem Jakubcem i Leszkiem Dudusiem, zaprezentowali swoje pomysły na temat badań dotyczących dokarmiania ptaków w osiedlach ludzkich.

Osoby zajmujące się ekologią miast, oczekują na rozpoczęcie się procesu osiedlania się kruków w osiedlach ludzkich. Zmieni to całkowicie skład awifauny miejskiej. Dlatego z dużym zainteresowaniem oczekiwano na prezentację pierwszych danych z Polski (Dorota Zawadzka, Grzegorz Zawadzki, KOO) dotyczących synurbizacji tego gatunku. Z prezentacji wynika, że kruk rozpoczął już gniazdowanie na obrzeżach niektórych miast.

Jedną z prezentacji (Dzmitry Vintchevsk, Siargey Sakowicz, APB BL Białoruś) dotyczyła populacji pustułka *Falco tinnunculus* żyjącej za wschodnią granicą w Grodnie (Zachodnia Białoruś). Poza aspektami biologii lęgowej omówiono szczegółowo pokarm miejskiej pustułka.

W ostatnim dniu konferencji Andrzej Węgrzynowicz (MiZ PAN) rozpoczął spotkanie omówieniem biologii populacji wróbla i mazurka żyjących w Warszawie. Zaprezentował dane o liczebności oraz zmiany uwarunkowane dostępnością miejsc gniazdowych. Dla wróbla ważne były budynki, a dla mazurka skrzynki lęgowe. W kolejnych referatach prelegenci podsumowali dotychczasową wiedzę o występowaniu wybranych gatunków lub grup ptaków w miastach. Dawid Sikora zaprezentował dane o zgrupowaniach ptaków terenów otwartych warszawskiego Wilanowa, a Adam Zbyrty (PTOP) przedstawił sytuację gawrona w największych miastach województwa podlaskiego. Ciekawe podsumowanie naszej wiedzy o sowach w miastach zreferował Jacek Wiącek (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie).

Kończąc konferencję referat Marcina Bocheńskiego (UZ) i Michała Kuźmiaka (UZ) pt.: *Śmiertelności ptaków na przeźroczystych ekranach akustycznych w Zielonej Górze* wywołał ożywioną dyskusję o oddziaływaniu na ptaki ekranów akustycznych, sposobach badań tego zagadnienia i problemach ochroniarskich z nim związanymi.

W trakcie sesji posterowej obejrzano ok. 20 posterów, przy czym większość z nich także była przyczynkiem do rozmów i wymiany doświadczeń naukowych oraz praktycznych w ochronie przyrody.

Abstrakty wystąpień i posterów dostępne są na stronie internetowej Sekcji Ornitologicznej PTZool.

Warto zwrócić uwagę na fakt, że konferencja odbywała się w okresie Winobrania - znanej imprezy, z której słynie miasto Zielona Góra. Wielu uczestników Konferencji, po uroczystej kolacji w MiniBrowarze Haust oddało się urokom Dni Zielonej Góry i miało okazję kosztować win wszelakiego typu i smaku.

Wszyscy uczestnicy zgodnie uznali spotkanie za ważne i pożyteczne, a przy tym spędzone w miłej, sympatycznej atmosferze. Raz jeszcze można było się przekonać, że ptaki w miastach cały czas dostarczają wyzwań współczesnym badaczom, a także praktykom ochrony przyrody.

M. Bocheński, L. Jerzak

> WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

> Międzynarodowa Konferencja pt.: *Edukacja dziecka według Planu Daltońskiego w teorii i praktyce*

18 października 2012 r., z inicjatywy pracowników Katedry Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu dr Mirosławy Nyczaj-Drag oraz dr Anetty Soroki-Fedorczuk, odbyła się Międzynarodowa Konferencja pt.: *Edukacja dziecka według Planu Daltońskiego w teorii i praktyce*. Patronat nad konferencją objęła Prezes Polskiego Stowarzyszenia Dalton mgr Katarzyna Dryjas. Gośćmi honorowymi konferencji byli przedstawiciele Dalton International z Holandii Roel Rohner - Prezydent Holenderskiej Fundacji Dalton International oraz Paul Bruijn - Wiceprezydent Dalton International. W drugiej z części konferencji swoje referaty zaprezentowały doc. Inessa Filippowa oraz prof. Irena Tomaszewska ze Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu imienia Lesi Ukrainki w Łucku na Ukrainie.

W imieniu władz Wydziału gości przywitała Dziekan prof. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, zaś swoją obecnością zaszczycił nas Prodziekan ds. Organizacji i Rozwoju prof. Marek Furmanek.

Konferencja adresowana była w szczególności do nauczycieli akademickich specjalizujących się we wczesnej edukacji dziecka, dyrektorów szkół i przedszkoli, nauczycieli edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej, jak również do wszystkich zainteresowanych poznaniem założeń teoretycznych i rozwiązań praktycznych Planu Daltońskiego.

Idea Planu Daltońskiego jest jedną z propozycji merytorycznego i praktycznego wsparcia nauczycieli wczesnej edukacji w zakresie nowych form kształcenia dziecka. Jest odpowiedzią na poszukiwanie niekonwencjonalnych, skutecznych rozwiązań, które można wykorzystać w edukacji dziecka nastawionej na wpieranie jego wielostronnego rozwoju. Dzięki nurtowi pedagogicznemu zapoczątkowanemu przez Helen Parkhurst w początkach XX wieku szczególnie doceniona została indywidualna praca uczniów, ich samodzielność, odpowiedzialność i współpraca. Plan Daltoński umożliwia dostosowanie tempa nauki do rzeczywistych możliwości ucznia, motywuje dziecko do polegania na sobie, kształtuje inicjatywę oraz samodzielność w działaniu i myśleniu, poczucie odpowiedzialności za wykonanie podjętego zadania, zmusza do poszukiwania najlepszych i najprostszych metod pracy. W ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat koncepcja Planu Daltońskiego przeżywa swoisty renesans. W Polsce systematycznie wzrasta liczba szkół i przedszkoli z powodzeniem wykorzystujących tę propozycję pracy dydaktycznej i wychowawczej.

Konferencja spotkała się z ogromnym zainteresowaniem, o czym świadczyła bardzo duża liczba obecnych na sali dyrektorów (przedszkoli i szkół podstawowych), nauczycieli praktyków, studentów oraz pracowników Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Miłym zaskoczeniem był dla nas fakt, że mogliśmy o niej usłyszeć i obejrzeć

relacje w mediach, m.in. w telewizji „ODRA” oraz w telewizji naszego uniwersytetu.

Konferencja udała się. Jak nam wiadomo, wizyta gości z zagranicy może w przyszłości zaowocować współpracą pracowników i studentów naszego Wydziału z odpowiednimi wydziałami w Holandii i na Ukrainie. Mamy nadzieję, że w najbliższej przyszłości, odbędzie się kolejne spotkanie na ten temat, podczas którego poznamy ze szczegółami prak-

tykę pedagogiczną realizowaną według Planu Daltońskiego, zaprezentowaną nam tym razem w formie warsztatowej.

Chcemy dodać, że tłumaczenia wystąpień gości z Holandii podjęła się nasza koleżanka, studentka I roku anglistyki studiów magisterskich - Inez Galatka.

Dominika Kozłowska
Małgorzata Bądyra

>> INSTYTUT SOCJOLOGII

6 listopada 2012 r. odbył się gościnny wykład otwarty doktora Piotra Kulasa. Gość, będący autorem książki *Turniej garbusów. Problematyka tożsamości w twórczości Witolda Gombrowicza i Czesława Miłosza*, zaprezentował wykład pt.: *Narracja w humanistyce i w naukach społecznych*. W toku wystąpienia dr P. Kulas poddał analizie swoją karierę, jaką zrobił w nauce termin „narracja”, zwracając przy tym uwagę na jego rozmaite odcienie znaczeniowe. Na spotkaniu zakończonym dyskusją, obecni byli zarówno pracownicy wydziału jak i studenci. Wystąpienie zorganizował Wydział Pedagogiki Socjologii i Nauk o Zdrowiu we współpracy z Oddziałem Zielonogórskim Polskiego Towarzystwa Socjologicznego.

Artur Kinal

Pani dr Magdalenie Świrkowicz

wyrazy głębokiego współczucia

z powodu śmierci MAMY

składają

Zespół Dziekański oraz Pracownicy

z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Pani Dorocie Danowskiej

wyrazy głębokiego współczucia

z powodu śmierci MAMY

składają

*Zespół Dziekański oraz Pracownicy z Wydziału Pedagogiki,
Socjologii i Nauk o Zdrowiu*

Naszemu Koledze

Panu dr. Pawłowi Jarmużkowi

wyrazy głębokiego współczucia

z powodu śmierci OJCA

składają

*Dziekan, Prodziekani, Pracownicy i Studenci
Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Uniwersytetu Zielonogórskiego*

GREEN TOWN OF JAZZ 2012

Andrzej Winiszewski

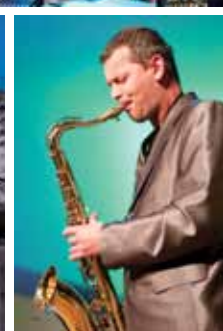
Festiwal Green Town of Jazz od samego początku swojego istnienia spełniał rolę swoistego okna na świat zielonogórskiego środowiska jazzowego. Bo to właśnie na scenach festiwalu pojawiali się artyści spoza granic naszego kraju, grywała tu niemal cała czołówka polskiej sceny jazzowej, a także każdego roku festiwal prezentował najciekawsze projekty lubuskich jazzmanów. Tegoroczny Green Town of Jazz był pod tym względem niemal wzorcowy. Nie zabrakło też, co chyba najważniejsze, zielonogórskiej publiczności.

Chyba największą radość sprawiło organizatorom pojawienie się po latach przedstawicieli „harlemowego” pokolenia zielonogórskich fanów, pamiętających jeszcze czasy jazzowego klubu przy ul. Sienkiewicza. Czasy, do których na przestrzeni lat przecież dzisiejszy Green Town miał ambicje nawiązywać i związane z nim tradycje kontynuować. Tamtych lat co prawda nie pamięta choćby Adam Bałdych, tegoroczna gwiazda zielonogórskiego święta jazzu, ale z pewnością jego obecność również przypominała o tamtej, jazzowej jedności gorzowsko-zielonogórskiej. A propos Bałdycha..., istotnie artysta ten wystąpił w Zielonej Górze w znakomitym dla siebie momencie. Jego współpraca z niemiecką wytwórnią ACT, podróże amerykańskie, współpraca z gwiazdami skandynawskiego jazzu nabierają ogromnego rozpędu. Mamy do czynienia z muzykiem dużego formatu i znakomicie się stało, że właśnie tu, na Ziemi Lubuskiej zaprezentował premierowo swój nowy projekt ze szwedzskim pianistą Jacobem Karlzonem. Muzyka to nie zawsze łatwa, jak mogli przekonać się tego wieczora słuchacze w Klubie „U Ojca”, ale była to z pewnością próbka dojrzałego, europejskiego jazzu na najwyższym poziomie. Przypomnijmy, że Adam Bałdych wystąpił także na koncercie inauguracyjnym Festiwalu w Auli UZ wraz z Big Bandem UZ p/k Jerzego Szymaniuka. To nie pierwsze zresztą spotkanie Uniwersyteckiej Orkiestry z gorzowskim skrzypkiem, ale ten koncert z pewnością zapadnie w pamięć publiczności jako ważne, festiwalowe wydarzenie. Tym bardziej tak stać się powinno, że na scenie w trakcie tegorocznej inauguracji było wyjątkowo tłoczno. Wystąpili wokaliści: Wojtek Myrczek, wschodząca gwiazda polskiej wokalistyki jazzowej, a także absolwenci kierunku *jazz i muzyka estradowa* UZ Paulina Gołębiowska i Tomasz Jędrzejowski.

Tegoroczna edycja Festiwalu prezentowała bodaj najbardziej odległe stylistycznie projekty związane z nurtami współczesnego jazzu. Z jednej strony formacja Moszczyński Pietsch Bibobit, która wypełniła salę Klubową po brzegi fanami zdecydowanie bardziej hip-hopu i muzyki pop, niż samego jazzu. Warto to zjawisko podkreślić, a na przyszłość nie zaniedbywać podobnych projektów, które w Europie cieszą się wielkim uznaniem i popularnością. Festiwal swo-

imi koncertami nawiązywał także to dzisiejszego, głównego nurtu polskiego jazzu, a którego znakomitym przedstawicielem jest wszak Grzegorz Nagórski. Dziś Nagórski jest cenionym edukatorem, wychowawcą nowego pokolenia polskich jazzmanów, ale jednocześnie strażnikiem klasycznego mainstream'owego nurtu w jazzie. Nurtu, w którym czystość klasycznego, zespołowego brzmienia, perfekcyjne umiejętności techniczne i szacunek dla jazzowej tradycji, ceni się najbardziej. Ukłonem w stronę jazzowej, choć tej raczej bardziej nowoczesnej tradycji, był także koncert Piotra Schmidta i jego Electric Group w ostatni, sobotni wieczór Festiwalu. Po kilku krążkach z akustycznym jazzem Schmidt daje się poznać jako ciekawy nowych eksperymentów artysta i kompozytor. Wśród nowych twarzy na polskiej scenie jazzowej, uchodzi dziś za najbardziej aktywnego lidera i producenta, prawdziwy wzór dla wchodzących właśnie na scenę jazzowych debutantów.

Finał festiwalowego święta w Zielonej Górze zapowiadał się od samego początku sensacyjnie, głównie za sprawą trójmiejskiej grupy Pink Freud Wojtka Mazolewskiego. Koncerty tej, trzeba przyznać, dość niestandardowej formacji wzbudzają sporo emocji, bo muzyka prezentowana na scenie stylistycznie rozpięta wszelkie gatunkowe granice. Jest tu i elektroniczne instrumentarium i muzyka ilustracyjna, punk rock i fusion, żywiołowość rocka i emocjonalność jazzu. wszystko to daje niezapomniane widowiska, z których słyną prezentacje Freud'ów. Dowodem

tego, że i w Zielonej Górze się spodobali, były kilkakrotnie bisy i owacja na stojąco. Pełen sukces! I mocny finał Green Town of Jazz anno domini 2012.

Za rok kolejna edycja Festiwalu Green Town of Jazz. Zapowiadają się zmiany w festiwalowej formule, pojawiają się już pomysły na wielkie nazwiska, a przede wszystkim na nowe projekty, tworzone często wyłącznie na potrzeby zielonogórskiego jazzowego święta. Jeżeli się uda to, o czym zakulisowo wspominają już członkowie Zielonogórskiego Stowarzyszenia Jazzowego, możemy mieć już w najbliższej przyszłości, tu na naszych zachodnich rubieżach, prawdziwie europejski festiwal organizowany z prawdziwie europejskim rozmachem.

FOT. TOMASZ DANKSLER

AKCJA UNIWERSYTET DZIECIOM

Małgorzata Ratajczak Gulba

Finałowa gala konkursu na Kratkę Bożonarodzeniową (10 grudnia) organizowana przez Biuro Promocji UZ w ramach Akcji Uniwersytet Dzieciom zgromadziła w Lubuskim Teatrze tłumy. W tym roku swoje prace nadesłało 246 młodych artystów. Pobiliśmy zatem rekord, bowiem w roku ubiegłym było ich ok. 180. Bardzo nas to cieszy i liczymy, iż w przyszłym roku artystów przybędzie. Właśnie ze względu na ogrom prac nie udało się zorganizować ich wystawy w teatrze, wszystkie można jednak oglądać na stronie internetowej Akcji (www.dzieciom.uz.zgora.pl). Wyróżniono 8 artystów w 4 kategoriach wiekowych. W pierwszej (3-5 lat) - Anielkę Godzisz i Dominika Mandziaka, w drugiej (6-9 lat) - Magdę Kowal i Berenikę Czerniak, w trzeciej (10-12 lat) - Annę Macałę i Filipa Janiona oraz w czwartej (13-16 lat) - Wiktora Adamczyka i Marcina Orzeszko. Zwycięzcy otrzymali dyplomy i nagrody z rąk JM Rektora, prof. Tadeusza Kuczyńskiego i prof. Alicji Kuczyńskiej, małżonki Rektora, która jest Przewodniczącą Komitetu Honorowego Akcji Uniwersytet Dzieciom. Dzieci wraz z rodzicami obejrzały spektakl pod tytułem „Księga dżungli”. Wszyscy artyści otrzymali też słodkie paczki od Św. Mikołaja, którego wspomógł Dział Socjalny UZ.

Kontynuacją Akcji, jak co roku, jest też koncert kolęd. W tym roku również nie mogło go zabraknąć (12 grudnia). Usłyszeliśmy pieśni bożonarodzeniowe w międzynarodowym wykonaniu. Z towarzyszeniem Big Bandu UZ, Chóru Vox Humana i Chóru Akademickiego wystąpili: Eleni, Anna Maria Mbayo, Janusz Szrom i Tomasz Sanchez. Jak zawsze koncert pod pieczęcią pomysłodawcy, dyrygenta i aranżera - prof. Jerzego Szymaniuka, zgromadził prawie pełną Aulę UZ. Klimat Świąt Bożego Narodzenia zagościł w sercach publiczności i w tym też nastroju zapraszamy do odliczenia 1 proc. podatku na rzecz chorych dzieci naszych pracowników oraz studentów dotkniętych przez los. Wszystkie dane potrzebne do tego, aby mogli oni otrzymać pomoc finansową znajdują się również na stronie Akcji w zakładce Pomagamy sobie. Serdecznie zachęcamy do wsparcia!

ZIELMAN -EDU

Anna Urbańska

W oparciu o nowe inwestycje, które udało się zrealizować w ostatnim czasie i rozszerzenie zasięgu Zielonogórskiej Miejskiej Sieci Komputerowej ZielMAN, Uniwersyteckie Centrum Komputerowe zorganizowało spotkanie dla dyrektorów i przedstawicieli zielonogórskich szkół. Celem prezentacji, którą poprowadził Dyrektor Centrum Komputerowego, dr inż. Janusz Baranowski, było zapoznanie uczestników z najnowszą ofertą ZielMANa adresowaną do szkół.

A tak w szczegółach przedstawia się propozycja, która została zaprezentowana na spotkaniu:

- ZielMAN-edu - oferta dla szkół
- o 10Mb/s - 100zł (łącznie symetryczne),
- o stałe adresy IP (zgodnie z zapotrzebowaniem),
- o + 10Mb/s w abonamencie (jeśli szkoła zdecyduje się na uruchomienie sieci WiFi na swoim terenie),
- o brak limitów odbieranych i wysyłanych danych,
- o ochrona antyspamowa serwerów pocztowych szkoły,
- o bezproblemowy, szybki dostęp do usług miejskich dedykowanych dla szkół,
- o szybki dostęp do zasobów bibliotecznych.

Dyrektorzy uczestniczący w spotkaniu byli głównie zainteresowani skorzystaniem z szybkiego Internetu, oferowanego w ramach sieci ZielMAN. Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 1 w Zielonej Górze, Adam Szymczak przyznał, że szybszy Internet usprawni realizację tzw. mostów internetowych, realizowanych przez jego placówkę w współpracy ze szkołami z zagranicy, podczas których uczniowie mogą rozmawiać ze swoimi partnerami z innych krajów. W tym zakresie szybkość Internetu ma dla niego znaczenie kluczowe.

Na spotkaniu obecna była także m.in. Dyrektor Zespołu Edukacyjnego nr 3 w ZG, Bogumiła Stankiewicz, kierująca szkołą, która już w grudniu zostanie podłączona do światłowodu należącego do ZielMANa i jako pierwsza zielonogórska szkoła będzie mogła skorzystać z oferty ZielMAN-edu.

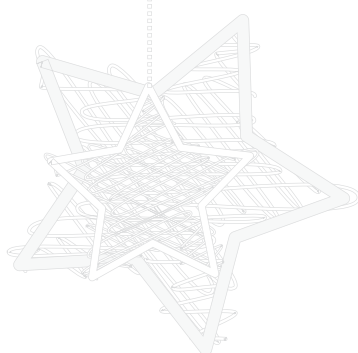
Podczas prezentacji, która odbyła się 23 listopada 2012 r. w kampusie A Uniwersytetu Zielonogórskiego, Dyrektor Janusz Baranowski oraz mgr inż. Krzysztof Jarosiński, przedstawili także szczegółowo zasoby i możliwości sieci ZielMAN. Ponadto omówili dodatkowe usługi, które Centrum Komputerowe UZ oferuje w ramach projektu PLATON.

Super szybki Internet o przepustowości 10Gb/s w szkielecie sieci, 155km linii światłowodowych, z czego ponad 50 km na terenie Zielonej Góry, 2 połączenia transgraniczne, kilkadziesiąt punktów dostępu do Internetu bezprzewodowego i szereg dodatkowych usług teleinformatycznych - to w skrócie potencjał, jakim dysponuje uczelniana sieć. Dy-

rektor Baranowski przedstawił także uczestnikom spotkania plany rozbudowy sieci ZielMAN na najbliższe lata.

Krótką relacją ze spotkania, przygotowaną przez Telewizję Uniwersytetu Zielonogórskiego TV@UZ w postaci wideo, znajduje się na stronie internetowej Uniwersytetu Zielonogórskiego www.uz.zgora.pl, zakładka „Telewizja uniwersytecka”.

ŚWIATO- WY TYDZIEŃ PRZEDSIĘBIOR- CZOŚCI

Lilia Smoła

W dniach 12-18 listopada 2012 r. po raz piąty na świecie, a po raz pierwszy na terenie województwa lubuskiego, zorganizowany został przez Biuro Karier UZ Światowy Tydzień Przedsiębiorczości. Jego pomysłodawcami są: były premier Wielkiej Brytanii Gordon Brown, brytyjska rządowo-biznesowa organizacja Make Your Mark oraz amerykańska Fundacja Kauffmana. Celem akcji jest tworzenie środowiska społecznego, które aktywnie wspiera przedsiębiorcze postawy i inicjatywy młodych ludzi, a także promowanie przedsiębiorczości tak, aby studenci planując swoje życie zawodowe poważnie rozważali możliwość założenia własnej firmy.

W ramach tego tygodnia przedsiębiorczości BK UZ zaprosiło studentów i absolwentów do skorzystania z indywidualnych konsultacji z zakresu zakładania oraz prowadzenia działalności gospodarczej. Specjalista z Organizacji Pracodawców Ziemi Lubuskiej - Bernadetta Holak, podczas swego dyżuru nie miała praktycznie wolnej chwili, ponieważ wcześniej zapisani studenci wypełnili jej cały czas swoimi pytaniami. Nie poruszano podstawowych problemów typu: jak założyć działalność gospodarczą czy jak obliczyć podatek. Studenci przybyli dobrze przygotowani i prosili o pomoc w rozwiązywaniu konkretnych i ważnych dla nich kwestii.

Ponadto trenerzy i konsultanci ds. rekrutacji firmy Randstad, lidera na polskim rynku doradztwa personalnego i pracy tymczasowej, przeprowadzili dla studentów UZ praktyczny warsztat: *Twój sukces na rozmowie kwalifikacyjnej*. W trakcie 3-godzinnego spotkania studenci przygotowywali się do rozmów kwalifikacyjnych, aktywnie uczestnicząc w zajęciach. Warsztat został oceniony bardzo wysoko przez uczestników i prowadzących. Obie strony były zadowolone, studenci z wyniesionej wiedzy i umiejętności, prowadzący natomiast bardzo chwalili zaangażowanie i czynny udział naszych studentów.

Kolejną ofertą kierowaną do studentów i absolwentów był udział w seminarium: *Spółka komandytowa jako atrakcyjna forma prowadzenia działalności gospodarczej*, podczas którego uzyskiwano wiedzę potrzebną do założenia tego typu działalności.

Program ŚTP przewidywał także spotkania pracowników BK ze studentami Wydziału Artystycznego: Instytutu Sztuk

Wizualnych przy ul. Wiśniowej oraz Instytutu Muzyki przy ul. prof. Szafrana. Studenci, którym na co dzień trudniej jest dotrzeć do siedziby Biura Karier, która mieści się przy al. Wojska Polskiego, mieli nas u siebie do wyłącznej dyspozycji. Skorzystali z tego i na pewno stoiska Biura Karier na wydziałach wprowadzimy jako stały element promocji działań BK.

Całkiem ekstra zaproponowano studentom udział w Gieldzie Pracy zorganizowanej w siedzibie BK, podczas której można było zadeklarować się do pracy dorywczej przy inwentaryzacji jednego z zielonogórskich marketów budowlanych.

W ubiegłorocznej edycji Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości wzięło udział ponad 100 państw. W klasyfikacji międzynarodowej, Polska plasuje się obecnie na czwartym miejscu pod względem liczby zorganizowanych w ramach ŚTP eventów. Dobrze, że i my mamy w tym swój udział.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

» Mariusz Jacyno
Institute of Control and Computation Engineering
University of Zielona Góra
Self-organising agent communities for autonomic computing, stron 201, ISBN: 978-83-7842-012-5
Wydawnictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego, 2012

W powyższej pracy przedstawione zostało nowatorskie podejście do sterowania rozproszonymi systemami informacyjnymi opartymi na architekturze Cloud Computing. Zaprezentowane rozwiązanie oparte jest na zastosowaniu systemów wieloagentowych w których każdy z indywidualnych elementów (agent) jest autonomiczna jednostką systemu posiadającą zdolność do podejmowania samodzielnych decyzji. Dzięki tej charakterystyce sterowanie systemem jest w pełni rozproszone, a co za tym idzie, system charakteryzuje się wysoką skalowalnością, odpornością na uszkodzenia oraz zdolnością do szybkiej adaptacji w zmiennym środowisku. Aby zweryfikować możliwość osiągnięcia tak wysoce wymaganych cech w architekturach Cloud, stworzony został model systemu autonomicznego na bazie którego zaproponowany został mechanizm samoorganizacji umożliwiający lokalnie komunikującym się agentom sterowanie określonym systemem.

Wydajność zaproponowanego rozwiązania została zweryfikowana na podstawie zaprezentowanych eksperymentów. Ich analiza wykazała istnienie samo-organizujących się struktur (tzw. społeczności agentowych), które odegrały decydującą rolę w stabilizacji działania oraz w osiągnięciu wysokiej wydajności symulowanego systemu Cloud.

Na bazie osiągniętych rezultatów, w końcowej części książki zawarte zostały ogólne zasady inżynierii systemów autonomicznych cechujących się zdolnością do samoorganizacji. Przedstawiona praca jest podzielona na szereg rozdziałów wprowadzających czytelnika w problematykę sterowania współczesnymi systemami informatycznymi. W pierwszym rozdziale przedstawiona została architektura nowoczesnych systemów opartych na architekturze Cloud oraz problemy związane z ich wydajną administracją. Na końcu rozdziału zaprezentowana jest główna teza pracy oraz wyjaśniony sposób podejścia do badanego problemu.

W rozdziale drugim przedstawiono charakterystykę systemów złożonych (których przykładem jest omawiany w książce system Cloud) oraz wynikające z tego problemy nad ich sterowaniem. Przegląd istniejących modeli studiujących zachowanie systemów tej klasy jest zawarty w rozdziale trzecim. Rozdział czwarty przedstawia nowatorski model systemu Cloud oparty na architekturze systemu wieloagentowego. Omawiany model składa się z wielu autonomicznie działających elementów (tzw. agentów) których zadaniem jest sterowanie serwerami współtworzącymi system Cloud. W dalszej części tego rozdziału przedstawione są nowatorskie algorytmy decyzyjne mające za zadanie skoordynować funkcjonowanie autonomicznych elementów systemu. Wydajność zaprezentowanego modelu jest zweryfikowana w trzech następnych rozdziałach. W rozdziale piątym przeprowadzone są eksperymenty testujące zdolność systemu do balansowania obciążeniem serwerów Cloud. W rozdziale szóstym przedstawione są rezultaty eksperymentów weryfikujących zdolność systemu do adaptacji oferowanych usług do preferencji użytkowników systemu. Rezultaty testujące zdolność systemu do optymalizacji zużytej energii zawarte są w rozdziale siódmym. Natomiast, w rozdziale ósmym przedstawiono ogólne zasady inżynierii systemów rozproszonych z budowanych z wielu

autonomicznych elementów. Ostatni rozdział zawiera podsumowanie pracy, wnioski z osiągniętych rezultatów oraz dalsze kierunki rozwoju pracy.

Opracowanie
Mariusz Jacyno oraz Marek Sawerwain

» Mirosław Kowalski i Daniel Falcman, *Ideologie nauk społecznych - warianty interpretacyjne*
Wydanie I, Kraków 2012, Format B5, Objętość 146 stron, Oprawa miękka, klejona, folia matowa
ISBN: 978-83-7850-113-8

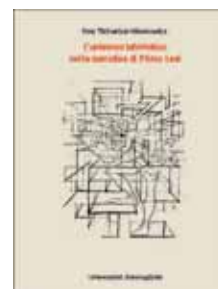
Zasadniczym celem książki jest - po pierwsze - odpowiedź na pytanie: prawda i określenia takie jak „prawdziwy”, „prawdziwe” to postmetafizyczne pozostałości słownika potocznego - czy elementy nieideologicznych struktur pojęciowo-inferencyjnych, których stosowanie w codziennym życiu wyraża obiektywną konieczność myślową (zatem nie jest nakazem opresywnych systemów ideologicznych)? Po drugie: czy współczesna młodzież rozstaje się z tradycyjnymi przyporządkowaniami działań i sytuacji społecznych do znaczeń moralnych - czy więc dzisiejsza młodzież, jako pokolenie Nietzschego („Pokolenie Nic”), modernizuje dawną moralność poprzez rezygnowanie z moralnego urefleksyjniania działań angażujących refleksję moralną jeszcze ich rodziców i dziadków?

Te dwa pytania - pierwsze z zakresu filozoficznej, czy też quasi-filozoficznej refleksji nad prawdą - drugie - z dziedziny edukacji moralnej i socjologii moralności - inspiruje krytyczną analizę wybranych twierdzeń, presupozycji, postulatów „nurtów poststrukturalnych” w naukach społecznych (analizy dyskursu w socjologii i Gender Studies). Zdaniem bowiem tych orientacji, po pierwsze, każdy komunikat językowy wyraża znaczenia ideologiczne, po drugie, rozmycie tradycyjnych zakwalifikowań działań do dziedziny moralnej zmniejsza struktury ideologiczno-pojęciowe opresyjnej metafizyki. Ta książka jest próbą zrehabilitowania myślenia (post)esencjalnego. Jest - w oparciu o analizę socjologiczną i pedagogiczną - próbą pokazania, że zarówno ludzie w swoim myśleniu potocznym, jak i oficjalne instytucje państwa - w języku prawn-administracyjnym - pokazują, że myślenie korzystające z pojęć esencjalnych jest funkcjonalne wobec struktur działaniowych oraz, że odwrotnie struktury działaniowe mogą być bez kontrowersji społecznych odzwierciedlane w pojęciach esencjalnych.

Tezy, z pomocą których pokazujemy społeczną użyteczność i uniwersalność pojęć esencjalnych, mają charakter ustaleń badawczych. Udaje się nam wyjść poza dziedzinę spekulacji i odpowiedzieć na pytania poprzez rekonstrukcję wniosków z badań. Powołując się na analizę Anny Wierzbickiej, pokazujemy więc, że słowo „prawda” jest uniwersalne dla wszystkich języków świata, zaś rekonstruuując fragmenty wniosków badawczych Wiesława Baryły i Bogdana Wojciszke argumentujemy, że pojęcie prawdy jest deklarowane przez ludzi jako uniwersalne współkryterium kwalifikowania działań jako moralne. Hipoteza o tym, że młodzież rezygnuje z przypisania znaczeń moralnych do działań kiedyś urefleksyjnianych moralnie - o tym, że oprócz dziedziny moralnej, natrafiamy u niej na większą, niż u starszych pokoleń dziedzinę niestosującą znaczeń i ocen moralnych - jest argumentowana przez m.in. badania seksu.

Pytania, na które chcemy znaleźć odpowiedzi w książce, to: czy demokratyczną koncepcję społeczeństwa można uznać za przestrzeń niezasadnych analiz dekonstrukcyjnych u socjologicznych (i pedagogicznych) analityków dyskursu, bo zasady i wartości ujęte w tej koncepcji są już albo społecznie urefleksyjniane jako ideologiczne, albo są nieszkodliwe/ nie ma ich czym zastąpić?; czy jest możliwy wariant pozaideologicznych nauk społecznych - takich, które tolerują nieszkodliwe ideologie, zarazem zachowują status moralno-epistemologiczny wiarygodnej nauki?; jaka jest rola w życiu naukowym i codziennym u zwykłych ludzi tzw. ideałów kontrfaktycznych - normatywnych modeli postępowania, które mimo, że regularnie naruszane, zachowują społeczną ważność i społeczną zdolność stymulowania działań ludzi (decyzji środowisk naukowych i decyzji ludzi w życiu codziennym)?

Autorzy

» Ewa Tichoniuk-Wawrowicz, *L'universo labirintico nella narrativa di Primo Levi*, ss. 210, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2012.

Primo Levi è ritenuto uno dei più insigni autori italiani del Novecento. La sua fama, anche quella internazionale, si va diffondendo e consolidando sempre di più. Nel 2007, in occasione del ventesimo anniversario della morte dello scrittore, sono apparsi sulla stampa vari articoli a lui dedicati, sono state pubblicate riproposte, nuove edizioni e traduzioni dei suoi libri, e alcuni volumi incentrati sulla sua opera, e sono stati inoltre organizzati molteplici convegni, sessioni, mostre, laboratori, concerti, letture teatrali, ascolti radiofonici, proiezioni di film e documentari. Il 2012, in occasione del venticinquesimo anniversario della scomparsa dell'autore, l'organizzazione di eventi commemorativi si prospetta altrettanto abbondante. Il cognome di Primo Levi rappresenta un 'marchio' distintivo: gli vengono intitolati vari spazi, vengono inaugurati nuovi centri. Tutto questo interesse non stupisce, vista la ricchezza dell'opera del torinese.

Tantissime vicende personali, professionali e letterarie plasmano negli scritti di Levi un labirinto multidimensionale. La sua narrativa costituisce una risultante della cultura italiana laica e dell'ebraismo tradizionale, a cui approdò in seguito, della chimica e della letteratura, dell'astronomia e della microbiologia, del passato e di un potenziale futuro. Nei suoi scritti la multiculturalità si trasforma in una 'sovraculturalità', l'identità si scinde e sfocia nell'alienazione, le scienze si alternano alle arti, i divertimenti agli ammonimenti, le relazioni alle (pre)visioni e alle speculazioni. La poliedricità apre nuove vie analitiche, prolifera di forme e di significati.

Anche la critica leviana diventa sempre più ricca a variegata. Il materiale memorialistico e testimoniale si trova naturalmente al centro della ricerca degli studiosi e costituisce la tematica predominante anche di quei ricercatori che inizialmente rivolgono la loro attenzione alla scrittura 'non-lager' del torinese. Ovviamente tutta la narrativa di Levi può essere (ri)letta in chiave concentrazionaria, dato che il marchio auschwitziano è indelebile, ha tatuato l'anima dei deportati. Occorre comunque ricordare che per un certo periodo l'autore ha fatto di tutto per distaccarsi da quell'esperienza e per impegnarsi con passione nell'attualità, nel lavoro in fabbrica, nella scrittura di fantasia.

[Introduzione]

» Tatiana Rongińska, Werner A. Gaida, *Strategie radzenia sobie z obciążeniem psychicznym w pracy zawodowej*, ss. 112, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra, 2012.

W obecnych czasach postępu cywilizacyjnego obserwacja zachowań człowieka w środowisku pracy staje się istotnym źródłem wiedzy psychologicznej. Rozwój osobisty w warunkach wzrastających wymagań zawodowych oraz w kontekście zdrowia psychicznego pracownika znajduje się w centrum zainteresowań psychologii osobowości, zwłaszcza w kontekście zarządzania zasobami ludzkimi. Poszukuje się psychologicznych modeli funkcjonowania jednostki, stanowiących wzory przewidywania zagrożeń egzystencji wynikających z ostrych przemian społeczno-gospodarczych [...]. Diagnozowanie indywidualnych zdolności jednostki jako tradycyjny kierunek badań przydatności zawodowej powinno służyć nie tylko opisowi aktualnego stanu, lecz przede wszystkim zawierać informacje dotyczące prognozowania efektywności pracy. Funkcjonowanie człowieka w środowisku zawodowym determinują wielorakie czynniki, wśród których znaczącą rolę odgrywają kompetencje fachowe, stosunek do pracy, sposoby radzenia sobie z problemami zawodowymi (indywidualne style działania), a także emocjonalne ustosunkowanie się do swej roli zawodowej. To ostatnie przejawia się w przeżywaniu i wartościowaniu skuteczności własnego działania, zwłaszcza w zakresie oczekiwań sukcesów lub porażek. Praca może być źródłem satysfakcji i samorealizacji,

ale również frustracji, niezadowolenia, poczucia niespełnionych marzeń. Szczególnie w zawodach związanych z pracą z ludźmi aspekt emocjonalny determinuje efektywność działania pracownika, albowiem o jakości kontaktów interpersonalnych w znacznym stopniu decydują towarzyszące im uczucia jako indywidualna ocena własnych relacji z innym człowiekiem. Poszukiwanie czynników sprzyjających zdrowiu jednostki jednocześnie powinno służyć wcześniejszemu wykrywaniu szkodliwych, niekorzystnych dla człowieka wpływów. Innymi słowy, głównym celem podobnych działań jest analiza wewnętrznych i zewnętrznych warunków pracy kreujących „zdrowe pole życiowe” jako przeciwieństwo do „pola życiowego obciążonego ryzykiem zdrowotnym”.

[Ze Wstępu]

» *Krytyka muzyczna. Krytyka czy krytyki?*, red. Michał Bristiger, Rafał Ciesielski, ss. 240, B5, oprawa twarda, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2012.

Niniejsza publikacja w części zasadniczej przynosi rezultaty badawczego oglądu krytyki muzycznej oraz teksty pisane z perspektywy praktyki krytycznomuzycznej. Zawarte tu wypowiedzi zostały w większości przedstawione

podczas sesji poświęconych krytyce muzycznej, a będących częścią projektu Stowarzyszenia De Musica 2011 zatytułowanego: „Spotkania, koncerty, spektakle, dyskusje, wystawy, edukacja muzyczna”, którego kierownictwo naukowe i artystyczne pełnił profesor Michał Bristiger. Projekt ten zrealizowany został w Warszawie we wrześniu 2011 roku. Ideą łączącą przedstawione w niniejszym tomie ujęcia było założenie, iż krytyka muzyczna nie jest monolitem, że w praktyce krytycznomuzycznej istnieje wiele perspektyw czy sposobów jej uprawiania wynikających ze zróżnicowania jej przedmiotu, z rozmaitych uwarunkowań i okoliczności jej funkcjonowania, z odmienności jej charakteru i tradycji w poszczególnych ośrodkach, z ułokowania w konkretnym czasie historycznym itd. Założenie takie umożliwiła uchwycenie krytyki muzycznej w jej rozwarstwieniu, zbadanie istniejących tu zależności i określenie miejsca tak spolaryzowanych sądów w całości dyskursu krytycznomuzycznego. Ten punkt widzenia pozwala wskazać wstępnie na możliwe, wyodrębnione według zróżnicowanych kryteriów, wybrane orientacje postrzegania i badania krytyki muzycznej: działalność pojedynczych krytyków i formacji programowych, krytykę uzależnioną od czynników pozamuzycznych, krytykę poszczególnych gatunków czy aspektów życia muzycznego (krytyka operowa, krytyka wykonań, krytyka jazzowa itd.), krytykę twórczości muzycznej, krytykę stanu życia muzycznego, krytykę odnoszącą się do muzycznych uniwersaliów, krytykę związaną z daną formacją historyczną, nurtem czy kierunkiem, metakrytykę, krytykę w dziennikach i fachowych periodykach, krytykę lokalną (środowiskową). Orientacje te z jednej strony wskazują na rozmaitość, żywotność i dynamikę, a tym samym na potrzebę i znaczenie krytyki muzycznej w przestrzeni kultury, z drugiej skłaniają do uważniejszego spojrzenia na krytykę współczesną przez pryzmat jej wielopostaciowości i „rozszerzania się”: na wynikające stąd jej modele, koncepcje, uwarunkowania, uznawane wartości, rodzaje oraz sposoby działania i komentowania muzycznej rzeczywistości. Owa wielopostaciowość krytyki muzycznej jest także obecna we współczesnej kulturze, wynika choćby z jej rynkowego charakteru, faktu korzystania przez krytykę z nowych mediów czy dostrzegalnej specjalizacji poczynając wielu krytyków. Szczególnie wyeksponowane zostały dwie formy uprawiania krytyki muzycznej: ta związana z osobowością samego krytyka, jego indywidualnym i kreatywnym oglądem rzeczywistości muzycznej, ważącym na sposobie uprawiania krytyki (która zawsze jest „czyjaś”, pozostaje wyrazem „czyichś” przekonań) oraz ta, która stanowi bodaj najszerzy zwykle nurt i dominantę refleksji krytycznomuzycznej, a wydzielona jest przez kryterium przedmiotowe: współczesną twórczość muzyczną. Stąd w dalszej części niniejszej publikacji przedstawione zostały materiały z panelu poświęconego osobie i twórczości krytycznomuzycznej Konstantego Regameya. Jest to także gest organizatorów, by w ramach konferencji krytycznomuzycznych przypominać sylwetki wybitnych krytyków (podczas pierwszej konferencji panel taki poświęcony został Zygmuntowi Mycielskiemu) [...].

[Od redakcji]

» **Katarzyna Barbara Kochan, *Elementarze szkolne w II Rzeczypospolitej*, ss. 392, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2012.**

Ta książka ma charakter problemowy i składa się z czterech rozdziałów. Pierwszy z nich przedstawia periodyzację przyjętych ram czasowych badań oraz kryteria analizy elementarzy. Rozdział drugi został poświęcony nowo wydany elementarzom szkolnym

syntetycznym. Rozdział trzeci stanowi omówienie elementarzy analitycznych - wyrazowych i zdaniowych, czwarty zaś dotyczy najliczniejszej grupy podręczników analityczno-syntetycznych - zgłoskowych i wyrazowych. W obrębie powyższych rozdziałów analiza porównawcza podręczników do nauki czytania i pisania objęła: układ treści i rolę elementarzy, występujący w nich układ grafemów, treść czytanek, funkcje elementarzy, sposób kreacji tekstów i ich formę oraz grafikę. Na końcu zamieszczono aneksy.

Niniejsza publikacja przede wszystkim jest adresowana do nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej oraz do studentów tego kierunku. Powstała ona z nadzieją na wypełnienie z jednej strony luki dotyczącej analizy powstałych w II Rzeczypospolitej podręczników do nauki czytania i pisanie, z drugiej zaś, aby być może stać się źródłem refleksji nad licznymi powstającymi obecnie elementarzami oraz inspiracją do dalszych badań w tym zakresie.

Ponieważ w książce wykorzystane są liczne materiały źródłowe - elementarze powstałe głównie w okresie II Rzeczypospolitej - tekst ten opatrzony jest dużą liczbą przypisów. Aby nie zakłócać czytelności autorka zrezygnowała z odnośników, np. w przypadkach, gdy tylko wymieniała kolejne cytanki zawarte w elementarzach, wstawiając przypisy niemal wyłącznie tam, gdzie cytowane były dosłownie fragmenty podręczników.

[Ze Wstępu]

» **„In Gremium”. Studia nad historią, kulturą i polityką, tom 6, red. Dariusz Dolański, Bernadetta Nitschke, ss. 240, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2012.**

Ze spisu treści:

Daria Janiszewska-Sieńko (UZ), Wyprawa cesarza Septymiusza Sewera do Brytanii w latach 208-211 w świetle źródeł historiograficznych i numizmatycznych;

Maciej Lubik (UZ), Norwegia a Bizancjum w okresie rządów Harald Srogiego (1047-1066);

Kamil Wasilkiewicz (UZ), Reguła Pierwotna Zakonu Ubogich Rycerzy Chrystusa i Świętyń Salomona;

Alina Polak (UZ), Formuły subskrypcyjne stosowane w dokumentach arcybiskupa Jarosława Bogorii Skotnickiego oraz personel kancelarii arcybiskupiej w latach 1345-1374;

Anna Jabłońska (UJK), Obraz kobiety w twórczości śpiewanej okresu staropolskiego;

Alix Winter (UwP), Jean Calas in the German Public Sphere: Medial Transformations of a Legal Case;

Aleksander Gotowicz (UKW), Przyczynki do historii prostytucji oraz chorób wenerycznych w gubernii piotrkowskiej na przełomie XIX i XX wieku;

Grzegorz Wnętrzak (Bielsko Biała), Polityczne znaczenie ruchu ślązakowskiego w obliczu plebiscytu na Śląsku Cieszyńskim;

Małgorzata Świder (UO), Solidarność związkowa. O zaangażowaniu niemieckich związków zawodowych na rzecz NSZZ „Solidarność”;

Cezary Pieńkowski (Zielona Góra), Działalność Służby Bezpieczeństwa wobec duchowieństwa na Ziemi Lubuskiej w latach siedemdziesiątych XX wieku. Casus księdza Kazimierza Piechowiaka;

Kamil Glinka (UZ), Strategia promocji miasta na przykładzie Wałbrzycha;

Marta Kasztelan (UW), Fenomen pamięci zbiorowej.

R E C E N Z J E

Lars Ericson Wolke, *Jan III Waza. Władca renesansowy*, tłumaczenie Wojciech Łygaś, Gdańsk 2011, ss. 371 (Przemysław Szpaczyński); Knut Carlqvist, *Eryk XIV Waza. Król ludu*, tłumaczenie Wojciech

Łygaś, Gdańsk 2010, ss. 671 (Przemysław Szpaczyński)

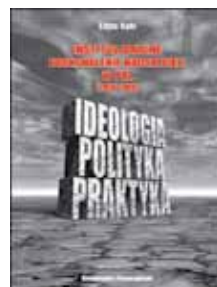
Widziane z zewnątrz. I Kongres Zagranicznych Badaczy Dziejów Polski, red. M. Baczkowski, T. Gąsowski, B. Szlachta, A. Nowak, Z. Piecha; t. 1-2, Warszawa 2011, ss. 243 + 273 (Maria Barbara Piechowiak Topolska);

Między socjologią polityki a antropologią polityki, red. i wstęp J. Wódz, Katowice 2009, ss. 206 (Piotr Drzewiński).

P O L E M I K I

Tadeusz Oracki, W związku z artykułem Grażyny Wyder o Witoldzie Skarżyńskim;

Grażyna Wyder, W odpowiedzi na uwagi profesora Tadeusza Orackiego w związku z artykułem Grażyny Wyder, *Poglądy dr. Witolda Skarżyńskiego, posła do parlamentu, filozofa - przedstawiciela nurtu konserwatywnego - na aktywność społeczno-zawodową kobiet w Wielkopolsce w drugiej połowie XIX wieku* („In Gremium” 2009, t. 3, s. 71-82).

» **Edyta Kahl, *Instytucjonalne doskonalenie nauczycieli w PRL (1956-1989). Ideologia - polityka - praktyka*, ss. 160, B5, oprawa broszurowa, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2012.**

Historia doskonalenia zawodowego nauczycieli dowodzi, że jego paradygmat i jego model kształtują się pod wpływem wielu uwarunkowań. Tkwią one zarówno wewnątrz sfery oświaty, jak i poza nią. Znaczącą rolę odgrywają zwłaszcza czynniki polityczne, społeczno-kulturowe i filozoficzne. Pod ich wpływem ewoluuje zarówno idea doskonalenia, jak i praktyka zawodowego rozwoju nauczyciela.

Oddana do rąk Czytelników książka jest próbą zarysowania tych zależności, ukazania sprzężeń występujących między różnymi czynnikami a fundamentem teleologicznym, koncepcją i praktyką doskonalenia nauczycieli. Przedmiotem badań uczyniłam instytucjonalne doskonalenie nauczycieli w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a więc w okresie, w którym szeroko pojęta oświata pozostawała pod presją ideologii i polityki państwowej. Analizą objęłam w związku z tym zarówno działalność systemu doskonalenia, czyli organizatorów, cele i założenia, formy, treści i metody oraz kadre szkoleniową poszczególnych ośrodków, jak i uwarunkowania, które stanowiły wykładnię polityki oświatowej władz, oddziałując wydatnie na proces ciągłości i zmiany w tych obszarach.

[...] Przyjęta periodyzacja zadecydowała o konstrukcji pracy. Ma ona charakter chronologiczno-problemowy. Jej strukturę tworzą cztery rozdziały odnoszące się do wydzielonych okresów oraz wstęp i zakończenie.

W rozdziale 1 została nakreślona sytuacja społeczno-polityczna w okresie częściowej „odwilży” ideologicznej w latach 1956-1959 oraz dokonane w jej klimacie pozorne i rzeczywiste zmiany w edukacji, w polityce kadrowej oraz w systemie doskonalenia zawodowego nauczycieli. Rozdział 2 obejmuje lata 1960-1970. Ukazano w nim proces umacniania podstaw systemu państwowego oraz centralizacji władzy, istotę reformy szkolnej i koncepcji jednolitego frontu wychowania oraz wynikające stąd strukturalne i merytoryczne przeobrażenia w instytucjonalnym doskonaleniu nauczycieli. Rozdział 3 dotyczy lat 1971-1980. Przedstawiona w nim została ówczesna sytuacja społeczno-polityczna i ekonomiczna, istota propagandy sukcesu i wpisanej w nią reformy oświaty, a także wynikające stąd zmiany w polityce kadrowej oraz w organizacji i programie doskonalenia nauczycieli. W rozdziale 4 nakreślony został proces rozłamu różnych obszarów życia państwowego w latach 1981-1989. Przybliży on istotę walki władzy z opozycją, przejawy i konsekwencje wielowarstwowego kryzysu w oświacie oraz działalność instytucji doskonalenia nauczycieli wobec oczekiwań środowiska pedagogów i nauczycieli.

Zakończenie stanowi próbę syntezy ułatwiającą Czytelnikowi ocenę procesu przemian dokonanych w PRL w latach 1956-1989 w zakresie doskonalenia zawodowego nauczycieli. Problematyka podjęta w niniejszym opracowaniu może stanowić przyczynek do dalszych badań nad zagadnieniem edukacji nauczycielskiej w najnowszej historii Polski.

[Ze Wstępu]

Zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

APRES PASSE-PAR-TOUT STATYSTYCZNE, 2006,
grafika warstwowa, transparentne folie i czerwony karton, 70x100cm 2/3
EKSPOZYCJA na V. Międzynarodowym Triennale Grafiki. Kolor w grafice. Toruń 2006,
foto: Mirosław Pawłowski

Adamczyk Dawid, 11 lat; Adamczyk Wiktor, 13 lat; Adamowicz Szymon, 8 lat; Andrzejewska Agnieszka, 11 lat; Andrzejewski Jaś, 6 lat; Andrzejewski Szymon, 15 lat; Aulich Dominika, 6 lat; Babirecki Adam, 8 lat; Banaszewska Antonina, 3,5 roku; Belica Kajetan, 9 lat; Belica Małgosia, 6 lat; Bernat Julia, 12 lat; Bernat Kinga, 6 lat; Binek Blanka, 7 lat; Binek Bruno, 3 lata; Bodzon Paulina, 15 lat; Bodzon Wojciech, 9 lat; Bubacz Paweł, 4 lata; Buchowiecki Olek, 11 lat; Buchwald Hanna, 8 lat; Buchwald Wojciech, 8 lat; Chrzanowska Hanna, 3 lata; Chrzanowski Konrad, 11 lat; Czerniak Berenika, 8 lat; Czerniak Mateusz, 5 lat; Czyż Anita, 14 lat; Daszkiewicz Lena, 6 lat; Dębowska Laura, 5 lat; Doligalska Julia, 3 lata; Drożdżik Amelia, 5 lat; Dudek Adam Julian, 11 lat; Dudek Daria, 5 lat; Dudek Dawid, 12 lat; Dutczak Marta, 8 lat; Dutczak Rozalia, 6 lat; Dylewska Gabrysia, 7 lat; Dziedzic Antoni, 10 lat; Dzierżba Wojciech, 13 lat; Dziecieliwski Dorian, 6 lat; Dziędzielewicz Filip, 3,5 roku; Dzikub Jakub, 4 lata; Dzikub Julia, 6 lat; Elińska Maria, 6 lat; Eliński Mikołaj, 5 lat; Fabisz Julia, 4 lata; Fabisz Mateusz, 6 lat; Farnicka Joasia, 10 lat; Farnicka Julia, 12 lat; Farnicki Janek, 8 lat; Fiedorowicz Zuzia, 8 lat; Fortuna Lenka, 3 lata; Gajna Julia, 3 lata; Gajny Jan, 6 lat; Gas Michał, 7 lat; Gibowska Helena, 8 lat; Gieburowska Iga, 3 lata; Gieburowska Michałina, 8 lat; Głowacki Kacper, 9 lat; Godzisz Anielka, 4 lata; Gorzelana Agnieszka, 14 lat; Gorzelana Anna, 12 lat; Gorzelany Marek, 10 lat; Góral Justyna, 6 lat; Gramacka Ola, 4 lata; Gramacki Piotr, 15 lat; Gramacki Wojtek, 11 lat; Graszka Maja, 7 lat; Grodzka Zuza, 6 lat; Gulba Anita, 4 lata; Gulba Julita, 6 lat; Halip Jakub, 7 lat; Hebisz Franek, 6 lat; Hebisz Hania, 14 lat; Hebisz Kuba, 12 lat; Hołubowicz Kornelia, 8 lat; Ilciów Julia, 5 lat; Jabłońska Maja, 3,5 roku; Jachacz Weronika, 13 lat; Jachimko Karolina, 8 lat; Jakubaszek Karolina, 4 lata; Jakubaszek Oliwia, 12 lat; Janion Filip, 10 lat; Janion Tobiasz, 4 lata; Janowska Ewelina, 16 lat; Janowska Iga, 11 lat; Januszek Hania, 15 lat; Januszek Paweł, 11 lat; Judziński Mateusz, 10 lat; Jurczak Marta, 6 lat; Kałwa Kasia, 3 lata; Kałwa Marysia, 4 lata; Karpiński Kacper, 8 lat; Kaźmierczak Wiktor, 6 lat; Kinal Rozalka, 8 lat; Klimek Alan, 3 lata; Klińska Daria, 9 lat; Kloc Katarzyna, 14 lat; Kloc Paweł, 9 lat; Kładoczna Justyna, 6 lat; Klak Natasza, 6 lat; Kobyłecka Alina; Kochańska Gabrysia, 13 lat; Kołkowski Piotr, 12 lat; Konkol Maja, 5 lat; Konkol Mikołaj, 10 lat; Koropczuk Nadia, 5 lat; Kossakowski Maksymilian, 9 lat; Kot Łucja, 3 lata; Kotlarska Hanna, 3 lata; Kotlarska Zofia, 6 lat; Kotylak Natasza, 6 lat; Korwał Dorota, 3 lata; Korwał Magda, 7 lat; Korwalska Anna, 5 lat; Korwalski Andrzej, 10 lat; Kowalski Piotr, 12 lat; Krajewska Blanka, 5 lat; Krupińska Julia, 8 lat; Kubiak Bartosz, 14 lat; Kubicki Iwo, 5 lat; Kujawa Szymon, 4 lata; Kuźdowicz Oliwia, 8 lat; Kwiatkowska Paulina, 9 lat; Lewandowska Martyna, 9 lat; Lewandowska Olga, 12 lat; Lisiecka Aleksandra, 12 lat; Loks Amelia, 10 lat; Łukasiewicz Zuzia, 9 lat; Macafa Anna, 12 lat; Magda Szymon, 6 lat; Małolepszy Kacper; Maniarski Filip, 10,5 lat; Maniarski Michał, 6,5 roku; Mańdziak Dominik, 5 lat; Mareczak Antoni, 8 lat; Mareczak Jan, 11 lat; Marek Bartosz, 9 lat; Marek Ewelina, 5 lat; Markowicz Zuzanna, 8 lat; Masklak Paulina, 10 lat; Masklak Wiktor, 5 lat; Michalak Szymon, 4,5 roku; Michalska Zuzia, 8 lat; Michalski Karol, 4 lata; Mikołajczak Grzegorz, 7 lat; Mikołajczak Marcin, 7 lat; Mikołajczyk Hanna, 3 lata; Mikołajczyk Wiktoria, 12 lat; Młodzianowski Kacper; Młynczyk Maximiliana, 3 lata; Moczuliska Magdalena, 5 lat; Moczuliska Tola, 9 lat; Moskalik Paula, 9 lat; Moskalik Igor, 6 lat; Mrówczyńska Alicja, 12 lat; Mrówczyński Jaś, 5 lat; Myszograj Martyna, 12 lat; Napieralska Monika, 4 lata; Napieralski Czarek, 12 lat; Narolska Hania, 4 lata; Niedziela Bartosz, 4 lata; Niedziela Szymon, 7 lat; Nowicki Łukasz, 6 lat; Ogrodowczyk Wiktor, 5 lat; Oleszek Wiktoria, 4,5 roku; Olszewska Aleksandra, 6,5 roku; Orzeszko Karolina, 10 lat; Orzeszko Marcin, 14 lat; Paszke Hania, 4 lata; Paszke Mikołaj, 6 lat; Patan Justyna, 5,5 roku; Patan Leonard, 5 lat; Patan Weronika, 10 lat; Pawłowski Olek, 6 lat; Piątkowiak Hubert, 12 lat; Piątkowiak Nikita, 11 lat; Pless Błażej, 13 lat; Pless Konstanty, 12 lat; Podolan Mateusz, 7 lat; Poniedziałek Wojtek, 4 lata; Popławska Daria, 8 lat; Popławska Patrycja, 10 lat; Potocki Paweł, 6 lat; Radkowski Adam, 8 lat; Ratajczak Michał, 11 lat; Raunke Mikołaj, 6 lat; Rekut Julia, 10 lat; Relich Michał, 7 lat; Rogoza Dominika, 12 lat; Rogoza Hania, 9 lat; Roszkiewicz Milena, 5 lat; Roszkiewicz Zuzia, 8 lat; Runiec Hania, 7 lat; Rutkowska Nadia, 3,5 roku; Rutkowski Igor, 9,5 roku; Rydzanicz Zuzia, 8 lat; Rys Weronika, 10 lat; Salamaj Patryk, 4 lata; Schlafka Anielka, 4 lata; Sendyk Dominika, 11 lat; Sendyk Martyna, 7 lat; Sidoruk Pola, 10 lat; Sikora Michał, 8 lat; Skiruk Julia, 12 lat; Skobelski Kacper, 9 lat; Słomska Alicja, 4 lata; Smyrak Hubert, 3,5 roku; Smyrak Patryk, 3,5 roku; Sobańska Ismena, 8 lat; Sozański Andrzej, 9 lat; Sozański Mateusz, 12 lat; Stankiewicz Olga, 8 lat; Staszczuk Karol, 9 lat; Steciąg Kaja, 6 lat; Subsar Pola, 3,5 roku; Sulikowska Małgosia, 5 lat; Sulikowski Franek, 3 lata; Syga Robert, 6,5 roku; Szafranek Ala, 3 lata; Szafranek Marysia, 6 lat; Szafranek Natalia, 8,5 roku; Szczepuła Jan, 4 lata; Szczepanek Justyna, 9 lat; Szczepanek Kamila, 11 lat; Szular Aleksandra, 4 lata; Szykowna Kamila, 6 lat; Szykowny Dominik, 14 lat; Urbańska Róża, 6 lat; Waltczak Mikołaj, 8 lat; Wasilewska Oliwia, 15 lat; Wążna Hania, 8 lat; Wążny Karol, 12 lat; Witkiewicz Klaudia, 8 lat; Witkowska Aleksandra, 10 lat; Witkowski Łukasz, 9 lat; Witkowski Mateusz, 15 lat; Włodarczyk Aleksander, 10 lat; Wojciechowska Natalia, 13 lat; Wóźniak Ania, 16 lat; Wóźniak Ola, 9 lat; Wójcik Hanna, 6 lata; Wyrwa Kalina, 4,5 roku; Wysocki Michał, 12 lat; Wysocki Olek, 6 lat; Zajaczkowski Kacper, 8 lat; Zasada Emil, 5 lat.

